Lütuf ile Seçilmek

Efesliler
Mektubu
üzerine bir
çalışma

by
Armin J. Panning

İncil Öğretiyor Serisi

Lütuf ile Seçilmek

Efesliler Mektubu
üzerine bir çalışma

By
Armin J. Panning

Multi-Language
Productions
Bringing the Word to the World

About the cover - Jesus speaks about being lifted up as Moses lifted up the bronze serpent in the Old Testament. When Jesus was lifted up on the cross, he demonstrated the undeserved love of God. The grace of God has chosen the believer to be his own and Jesus' love is proof of this.

The original text is produced by Multi-Language Productions of the Wisconsin Evangelical Lutheran Synod.

English Copyright © 2013
Copyright © 2018 Turkish edition

MLP Catalog Number: 385445

All color and black and white illustrations are the work of Glenn Myers. Rights to Glenn Myers' illustrations are reserved by Northwestern Publishing House.

The text for the book of Ephesians is taken from the Holy Bible, New Testament International Reader's Version® NIrV® Copyright © 1995, 1996, 1998 by Biblia Inc.™. Used by permission. All rights reserved worldwide.

Level Two, Book 4

İÇİNDEKİLER

Bölüm – 1
Efesliler'e Mektubuna Giriş 1

Bölüm – 2
Üçlü Bir Tanrı'nın Sonsuz Kurtuluş Planı.....7

Bölüm – 3
Tanrı'nın Efesliler ile Lütufkar Bir Şekilde
İlgilendiğini Görmeleri için Pavlus'un Duası.....21

Bölüm – 4 Kısım 1
Tanrı'nın Yahudiler ve Öteki Uluslar için
Olan Kurtuluş Planı 29

Bölüm – 4 Kısım 2
Tanrı'nın hem Yahudiler hem de Öteki Uluslar
için Kurtuluş Planı.....39

Bölüm – 5
Tanrı'nın Planın "Sırrı" Açıklandı.....53

Bölüm – 6
Pavlus'un Efesliler için Duası 63

Bölüm – 7 Kısım 1
Tanrı'nın Kurtaran Lütfunun Kutsal Sonuçları 71

Bölüm – 7 Kısım 2
Pak Yaşamlar Sürün.....85

Bölüm – 8
Sorumlulukları Kabul Etmek.....101

Bölüm – 9
Tanrı'nın Silahlarını Kullanarak Kötülüğe
Karşı Savaşma Cesareti 113

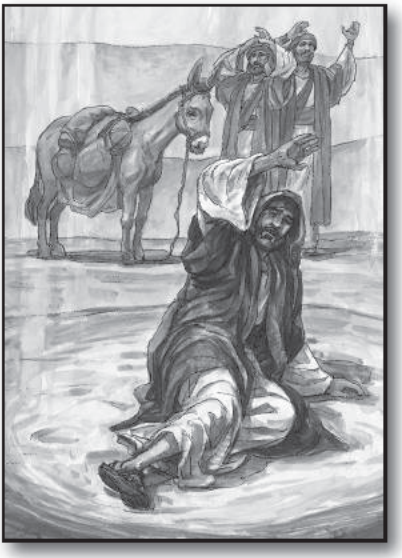

Lütuf ile Seçilmek

BÖLÜM 1:
Efesliler'e Mektubuna Giriş

Efesliler 1:1,2

Lütuf ile Seçilmek
Efesliler Mektubu üzerine bir çalışma

BÖLÜM – 1:
Efesliler'e Mektubuna Giriş

Efesliler 1: [1]Tanrı'nın isteğiyle Mesih İsa'nın elçisi Pavlus'tan, Efes'te olan kutsallara ve Mesih İsa'da sadık olanlar [2]Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten size lütuf ve esenlik olsun.

Efesliler adını verdiğimiz Yeni Antlaşma kitabı, bir kitapçık ya da bir mektuptur. Antik dönemdeki mektup yazma şekline göre, yazar mektuba kendini tanıtarak başlardı. Burada yazar kendisinin Pavlus olduğunu söylüyor ama her zaman onun ismi bu değildi. Aslen ismi Saul'du.

Saul, İsa'yı vaat edilen Mesih (Kurtarıcı) olarak kabul etmeyen çok katı bir Yahudi gruba aitti. Saul, Mesih'in yolunda yürüyenlerin (Hristiyanların) tehlikeli olduklarını ve yok edilmeleri gerektiğini düşünüyordu. İlk Hristiyan şehit olan İstefanos, taşlanarak öldürüldü. Saul olay yerindeydi. Ondan sonra, Yeruşalim'deki evlere zorla girdi ve Hristiyan erkek ve kadınları tutukladı.

Bir defasında, uzak bir kent olan Şam'daki Hristiyanları tutuklamak için, yolculuğa bile çıktı. Yolda, İsa yolunu kesti ve Saul o anda yere yıkıldı. "Saul, Saul, neden bana zulmediyorsun?" diye sordu İsa. Bu olay İsa'nın, Saul'un yaşamını değiştirdiği zamandı. Aniden Hristiyanlar'a saldırmanın yanlış olduğunun farkına vardı. Saul Hristiyan dinini engellemeyi denemek yerine, Tanrı'nın Hristiyanlık mesajını insanlara yayma görevini kabul etti. Bu nedenle Saul "Tıpkı Tanrı'nın planladığı gibi İsa Mesih'in elçisiyim" diyebiliyor.

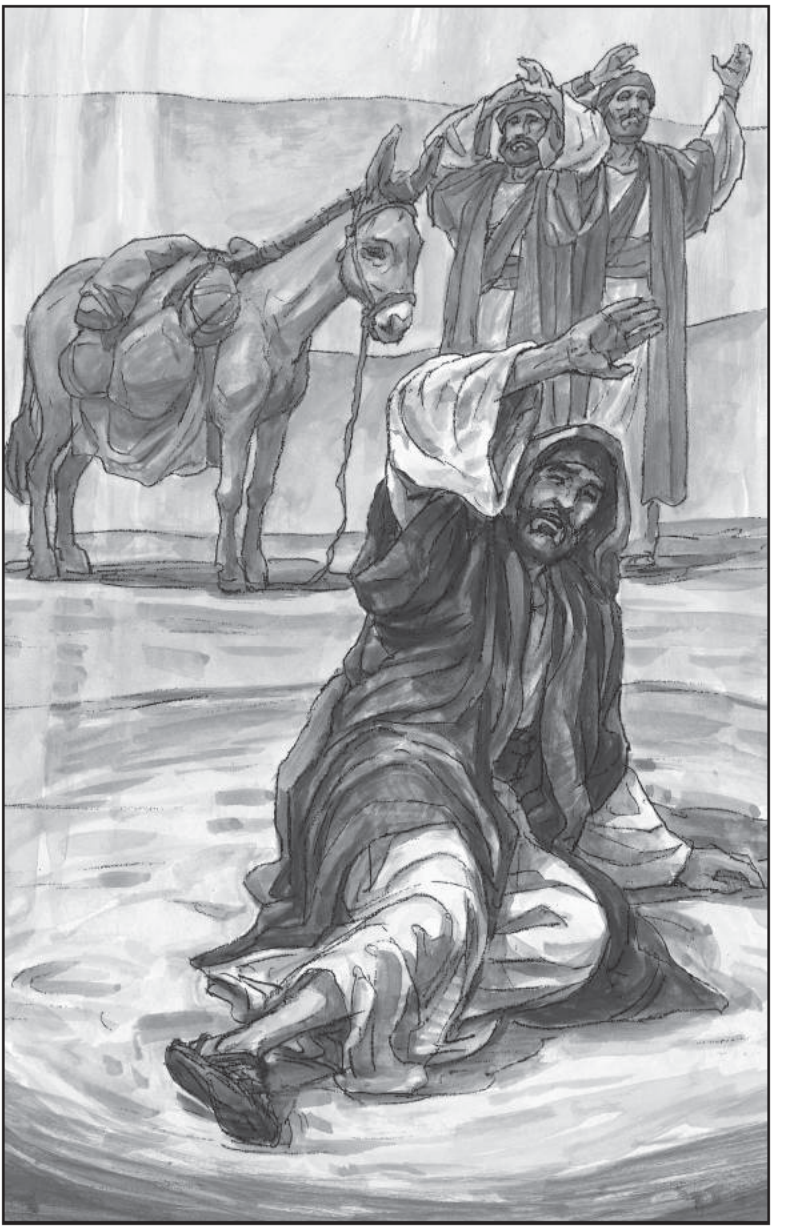

Saul Şam Yolunda

İsa onu bir elçi olarak atadı. Elçi bir mesajı paylaşması için gönderilen kişidir. Tanrı, Pavlus'u Mesih hakkındaki iyi haberi vaaz etmesi ve öğretmesi için seçti. Bir Hristiyan misyoneri olarak Saul ismini Pavlus olarak değiştirdi.

Antik bir çağ yazarı kendisini tanıttıktan sonra, mektubu gönderdiği kişilerin isimlerini belirtirdi. Burada Pavlus, "Bu mektubu size, Efes'te bulunan kutsallara gönderiyorum" der. Efes Küçük Asya'da (Modern Türkiye'de) bulunan önemli bir kentti.

Pavlus'un yazdığı Efesliler, Hristiyanlardı. İsa Mesih'e iman ettiler. Aslında, Tanrı Pavlus'un mesajını onları imana getirmek için kullandı. Üç yıl aralarında vaaz verdi. Şimdi Pavlus Müjde'yi vaaz ettiği için Roma'da hapishanededir. Bundan dolayı Efesliler'e konuşabileceği tek yol mektuptu.

Antik çağ yazarının kendisini tanıttıktan ve kime yazdığını belirttikten sonra bir selam ya da bereket sözü eklemesi yaygındı. Burada Pavlus "Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun" diyor.

"Lütuf" ve "esenlik" kelimelerinin her ikisi de İncil'de çok önemli kelimelerdir. Lütuf, hak etmeyen günahkârlara Tanrı'nın iyi armağanlar vermek için istekli olmasını sağlayan, Tanrı'nın yüreğindeki ve zihnindeki sevgidir. Esenlik, bir imanlının Mesih'in çarmıhta ölümüyle, tüm günahlarının bedelinin ödendiğinin farkına vardığında, keyif aldığı rahatlıktır. İmanlının bağışlanmış bir günahkâr olarak, artık adil ve kutsal Tanrı'dan korkmasına gerek yoktur. Tanrı'nın lütfu aracılığıyla verilen bu esenlik paha biçilemez bir armağandır. Lütuf ve esenliğin neden ve sonuç ilişkisi açısından birbirlerini tamamladıklarına dikkat edin. Tanrı'nın lütfu imanlının keyif alacağı esenliğe neden olur.

Batı Küçük Asya (Batı Anadolu)

Hatırlanması gerekenler:

Efesliler mektubunun yazarı adı Saul iken, Pavlus adını alan bir kişidir. Saul kiliseye karşı savaşan ve Hristiyanlar'ın yok edilmesi gerektiğini düşünen bir kişidir.

İsa Mesih lütfuyla Saul'a, kiliseye karşı savaşmasının yanlış olduğunu öğretti; ve onu, İyi Haber'i öğreten bir elçisi olarak atadı.

Pavlus bu mektubu Roma'daki hapishaneden yazmaktadır.

Tanrı'nın günahkâr insana vermeyi arzuladığı iyi armağana "lütuf" diyoruz.

Lütfuf ve esenlik bir birinin nedeni ve sonucu gibidir.

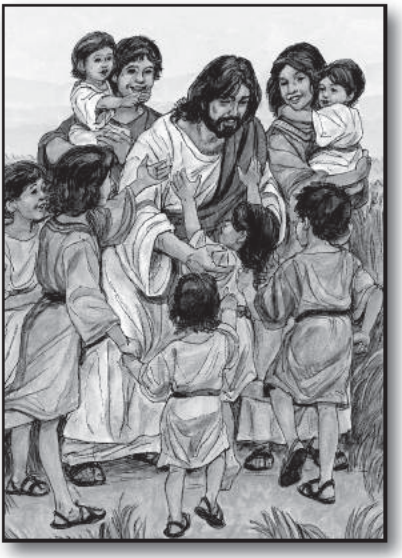

Lütuf ile Seçilmek

BÖLÜM 2:
Üçlü Bir Tanrı'nın Sonsuz Kurtuluş Planı

Efesliler 1:3-14

Lütuf ile Seçilmek
Efesliler Mektubu üzerine bir çalışma

BÖLÜM – 2:
Üçlü Bir Tanrı'nın Sonsuz Kurtuluş Planı

- Bu plan Baba'nın sonsuzlukta yaptığı seçime dayanır (1:3-6)
- Bu plan zamanı geldiğinde Oğlu'nun işi aracılığıyla gerçekleşti (1:7-12)
- Artık plan Kutsal Ruh tarafından mühürlenmiştir (1:13-14)

Baba'nın Seçimi

Efesliler 1: 3Bizi Mesih'te her ruhsal kutsama ile göksel yerlerde kutsamış olan Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı ve Babası kutlu olsun;

Pavlus mektubun ana bölümünü Baba Tanrı'yı öven bir ifadeyle başlar. Tanrı, herkese sayısız bereketler veren lütufkâr bir Tanrı'dır. İnsanlara yaşam ve nefes verir. Onları doyurur ve korur. İşlerini bereketler ve onlara büyük başarılar sağlar. Ama bunlar geçici, fiziksel bereketlerdir. Efesliler'e yazılan mektupta, Pavlus onların dikkatini ruhsal bereketlere çekecektir. Pavlus "Bu bereketler göksel dünyadan gelirler. Bunlar bize aittirler. Çünkü bizler Mesih'e aitiz" diye yazar. Pavlus "Mesih'e ait" olanlar yani Mesih'teki imanlılar için olan özel armağanlardan söz edecektir.

Efesliler 1: 4Nasıl ki, kendi önünde sevgide kutsal ve kusursuz olmamız için, dünyanın kuruluşundan önce bizi O'nda seçti; 5Kendi isteğinin iyi olan zevkine göre İsa Mesih aracılığıyla bizi kendisine evlat edinmek için oğulluğa önceden belirledi. 6Öyle ki, Sevgili'de bize bağışladığı lütfunun yüceliği övülsün.

Efesliler mektubu ile ilgili bu çalışma notlarının başlığının "Lütufla ile Seçilmek" olduğunu ve "lütuf"

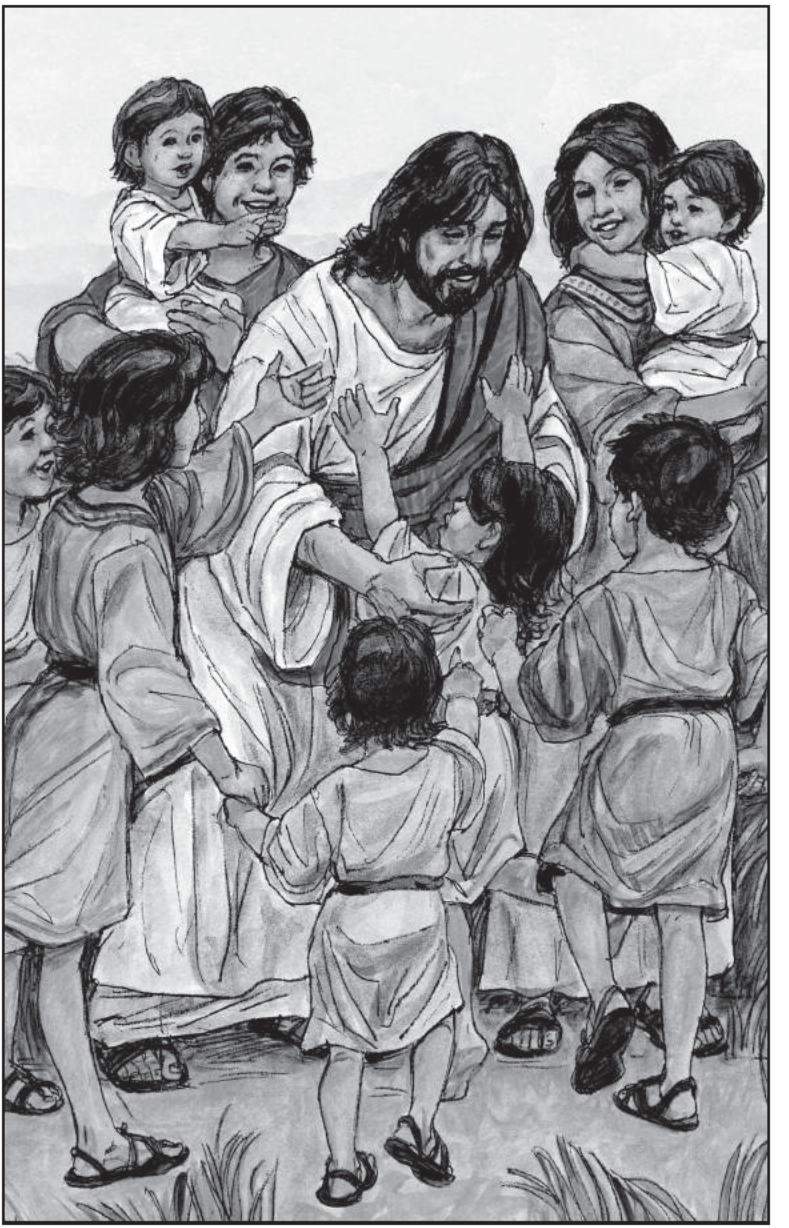

İsa küçük çocukları bereketler

tanımımızı tekrar hatırlayınız. Lütuf, hak etmeyen günahkârlara Tanrı'nın iyi armağanlar vermesi için istekli olmasını sağlayan Tanrı'nın yüreğindeki ve zihnindeki sevgidir. Tanrı ne büyük bir sevgiye sahip! Tanrı dünyanın kuruluşundan önce Efesliler'e harika bir armağan verdi. Başlangıçtan beri Tanrı onları kurtulmaları için seçti. Çok şaşırtıcı olan, Pavlus'un 1:4-5. ayetlerde bu armağanlardan nispeten farklı yollarla, üç kere söz etmesidir:

> [4]**Tanrı** bizi Mesih'e ait olmamız için **seçti**….
> **O** bizi kutsal ve kusursuz olmamız için **seçti**…..
> [5] **O** kendisinin çocukları olalım diye bizi önceden **belirledi**.

Tanrı Efesliler'i kutsal ve kusursuz oldukları için seçmedi. Onları kutsal ve kusursuz yapmak için seçti. Tanrı'nın dikkatini çekmek için hiç bir şey yapmadılar. Henüz doğmamışlardı. Aslında daha önceden söylendiği gibi, Tanrı seçimini yaptığında, dünya henüz yaratılmamıştı bile! Tanrı seçimini sonsuzlukta yaptı.

Tanrı'nın seçimini yapmasına ne sebep oldu? Pavlus Efesliler'e, "Tanrı bunu İsa Mesih'in yaptıklarından dolayı yaptı" diyor. Mesih aracılığıyla, Mesih'in mükemmel yaşamı ve masum ölümüyle, günahların bağışlanması ve mükemmel kutsallık onlara sağlandı. Mesih'in kutsallığı, imanlıları, Tanrı'nın gözünde kutsal ve kusursuz kılar. Tanrı onları Mesih'ten, O'nun kurtuluş için yaptığı işten dolayı ailesine kabul etti.

Başımızı döndüren ne harika bir armağan! Bundan dolayı Pavlus Tanrı'nın lütufkâr davranışı ile ilgili daha fazla açıklama ekler. Tanrı'nın seçiminden söz eder, "Bunu yapmak Tanrı'yı hoşnut eder." Kısa ve basit cevabı şudur: Tanrı bunu yaptı. Çünkü yapmak istedi. Bu lütuftur! Böyle bir lütuf sadece bir karşılıkla sonuçlanabilir, "Sevgili Oğlu'nda yüce lütfu övülsün."

Tanrı'nın planında Oğul'un yaptığı iş

Efesliler 1: 7-8Bütün bilgelik ve anlayışta bize yönelik çoğaltmış olduğu kendi lütfunun zenginliğine göre, O'nun kanı aracılığıyla, O'nda fidyeyle kurtuluşa, suçlarımızın bağışına sahibiz;

Kutsal Kitap bize Tanrı'nın Üçlü Birlik olduğunu anlatır. Bunun anlamı, Bir Tanrı'da üç kişi (Baba, Oğul ve Kutsal Ruh) vardır. Bu üç kişi mükemmel bir uyum içinde çalışırlar. Baba Tanrı, planını sonsuzlukta şekillendirdi. Sonra zamanı gelince, bu planı gerçekleştirmek için, Mesih dünyaya geldi. Bir insan olarak bakire Meryem'den doğdu. Dolayısıyla O, bir kişide gerçek Tanrı ve gerçek insandır.

Pavlus, Oğul Tanrı'nın yaptığı işi "Bizi Mesih'in yaptıklarıyla özgür kıldı (fidye ile kurtuluş)" diye tanımlar. "Özgür kılındık," ifadesiyle, elçi Pavlus çok önemli bir gerçeğe dikkat çekiyor. Doğası gereği (doğuştan) bütün insanlar günahkârlardır ve özgür değillerdir. Günahın kölesidirler ve ölmeyi hak ederler. İncil "Günahın ücreti ölümdür" (Romalılar 6:23) diyor. Tek çözüm yolu, günahkârların yerine ölecek, günahın suçunu üstlenecek birinin olmasıdır. Ve Mesih bunu bizim yerimize ölerek gerçekleştirmiştir.

Bu nedenle, Pavlus, "O'nun [Mesih'in] kanı aracılığıyla günahlarımız bağışlandı. Özgür kılındık. Çünkü Tanrı'nın lütfu çok zengindir" diye söylemektedir.

Efesliler 1: 9-10Kendi kişiliğinde, iyi olan zevkine göre amaçladığı kendi iradesinin sırrını, zamanın tamamlanması için olan planına göre, hem gökte olanları hem de yerde olan bütün şeyleri Mesih'te birleştirmek üzere bilmemizi sağladı;

Pavlus, "Kendi planın sırrını bilmemizi sağladı" diye yazarken, Tanrı'nın planın bir gizem olduğunu ya da anlaşılmasının zor olduğunu söylemek istemedi. Tersine bu planın bize açıklanması gerektiğini söylemek istedi. Bin yıl

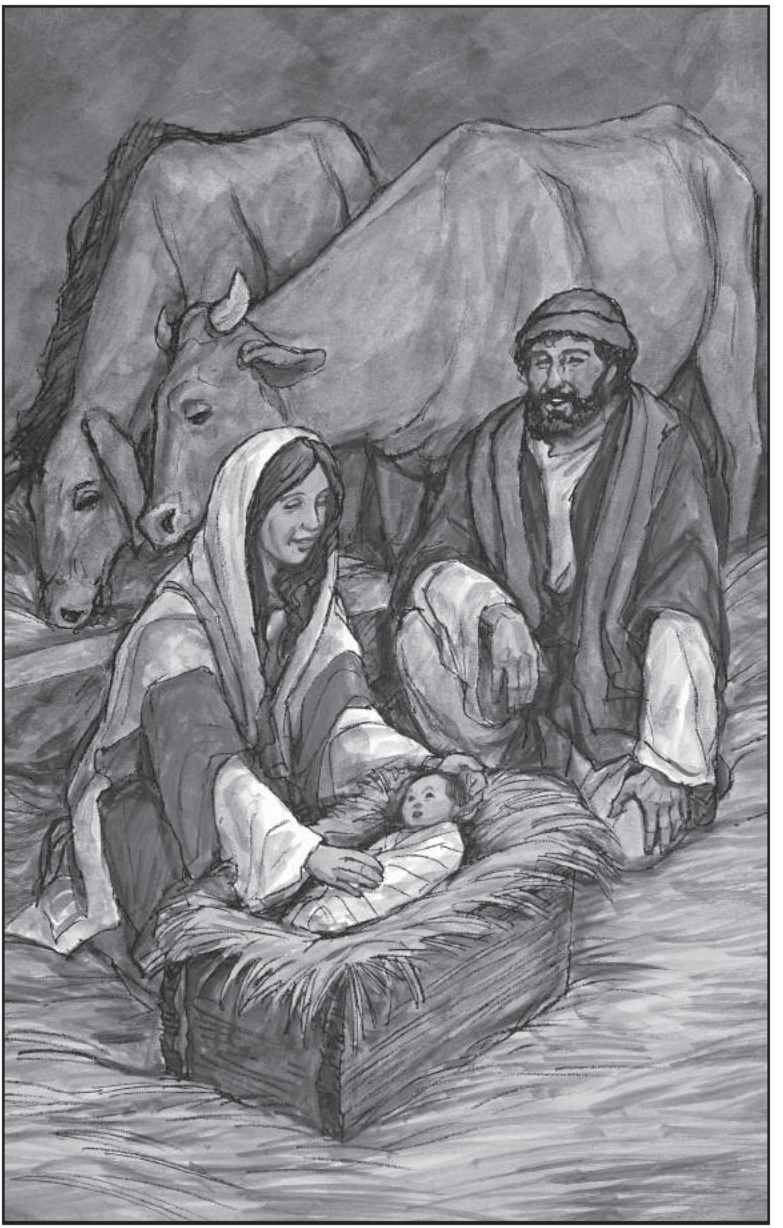

İsa'nın doğumu

da geçse, biz asla böyle bir planı düşünemezdik. Adil ve kutsal Tanrı'nın gökten gelip, isyankâr günahkârların yerini alacağını kim düşünebilirdi ki? Bu inanılmaz gerçeğin bize ayrıntılarıyla anlatılması gereklidir ve Pavlus bunu daha sonra yapacaktır.

Ancak ilk önce orada Tanrı'nın planında akılda tutulması gereken bir "zaman" ayrıntısı vardır. Ve bunun çoğu gelecekte yatmaktadır. Şu ana kadar Pavlus geçmişe, yaratılıştan önceki sonsuzluğa bakıyordu. Baba Tanrı zaman dolduğunda Oğlu'nun gerçekleştireceği planı çok önceden şekillendirmişti. Ama aynı zamanda önümüzde de sonsuz geleceğe doğru uzanan bir sonsuzluk vardır. Bu sonsuzlukta da Mesih olarak Oğul'un rolü vardır. "Zaman dolunca gerçekleştireceği bu tasarıya göre, yerdeki ve gökteki her şeyi Mesih'te birleştirecektir."

Efesliler 1: [11]Kendi isteğinin gayesine göre, her şeyi işleyenin amacına göre, önceden belirlenmiş olarak, [12]Mesih'te ilk ümit etmiş olan bizler, O'nun yüceliğinin övgüsü için olalım diye, O'nda mirasa da kavuştuk;

Pavlus şimdi Tanrı'nın planındaki "sırra" geri dönüyor. Daha sonra bu sırrı, mektubunda tam anlamıyla tanımlayacaktır (3:2-13). Burada Tanrı'nın lütufkâr planının farklı bir ayrıntısını görmemizi sağlıyor.

Şimdiye kadar bu mektupta, Pavlus "biz" ve "bize" zamirlerini kullanırken, kendisini de Efesli okurlarına dâhil ediyordu. Ancak, bu ayette "Mesih'e ilk umut bağlayan bizler" derken bunu değiştirmiştir. Burada kendisini *Yahudi ulusuna* dâhil ediyor. Pavlus'un Efesli okuyucularının çoğu Yahudi değildir. Öteki uluslardan olup henüz Mesih'i yeni kabul edenlerdir. Buna karşın, Pavlus Yahudi hemşehrileri hakkında, "Tanrı çok önceden beri olan planına göre bizim seçilmemize karar verdi" diyor.

Pavlus ne demek istiyor? Pavlus'un zamanından öncesinde, ta İbrahim'in zamanında, 2000 yıl öncesinde, Tanrı'nın planında önemli bir gelişme oldu. O zamanlarda Tanrı, dünyadaki tüm insanlardan kendi özel halkı olması için, bir aile seçti. Bu İbrahim ve Sara'nın ailesiydi. Tanrı İbrahim'e üç harika vaatte bulundu: 1) Tanrı onu büyük bir *ulus* yapacağını vaat etti. 2) Bu ulus Tanrı'nın onlara vereceği *topraklarda* yaşayacaktı. Ve hepsinde de önemlisi, 3) Tanrı çok önceden, Adem ve Havva'ya vaat edilen *Kurtarıcı'nın* İbrahim'in ailesinden doğacağını vaat edecekti. İbrahim, İshak ve Yakup ve onların soyundan gelenler Tanrı'nın özel halkını, Yahudi ulusunu doğurmuşlardır.

Sonra zamanı geldiğinde, Tanrı'nın planına uygun olarak vaat edilen Kurtarıcı, Nasıralı İsa, Bakire Meryem'den doğmuştur. İsa Yahudi'ydi. İsa üç yıllık halk hizmetini sadece Yahudiler'in arasında hizmet vererek geçirdi. Tanrı'nın kurtuluş için olan sonsuz planı sadece Yahudiler içinmiş gibi görünebilir. Ama burada Pavlus bu zamana kadar büyük ölçüde bilinmeyen "sır" ile ilgili asıl gerçeği açığa çıkarır. Bu gerçek, kurtuluşun yalnızca Tanrı'nın seçilmiş halkı Yahudiler için olmadığıdır. Kurtuluş Yahudiler için olduğu öteki uluslar içindir de. Yahudi olmayan Efesli imanlılar, Elçi Pavlus'un söylediğine bir örnektir. Onlar da İsa Mesih'e iman etmişlerdir. Pavlus yaşam değiştiren bu olayı, sonraki ayetlerde bütün yönleriyle tanımlayacaktır. Orada Baba'nın sonsuz planında Kutsal Ruh'un rolünü anlatır.

Kutsal Ruh, Baba'nın planında işler

Efesliler 1: [13]Hem de gerçeğin sözünü, kurtuluşunuzun sevinçli haberini O'nda işitmiş, O'na iman da etmiş olarak vaadin Kutsal Ruh'uyla mühürlendiniz; [14]O Ruh ki, kazandığı kendi halkının kurtuluşu için, O'nun yüceliğinin övgüsü için, mirasımızın güvencesidir.

Yahudi olmayan bilge adamlar, Mesih İsa'ya tapınırlar

Kutsal Kitap'ın Tanrısı Üçlü Birlik Tanrı'dır Baba, Oğul, ve Kutsal Ruh'tur. Birbirleriyle mükemmel bir uyum içinde çalışırlar. Baba Tanrı, günahkârları sonsuz cehennemden kurtarmak için gerekli kurtuluş planını sonsuzlukta oluşturmuştur.

Tarihte uygun zamanda, Mesih doğmuştur. Gerçek Tanrı ve gerçek insan olarak mükemmel bir yaşam sürdü ve suçlu günahkârların yerini alıp masum biri olarak öldü. Çarmıhta, "Tamamlandı" diye ilan etti. Günahın bedelinin ödenmesi tamamlandı. Tanrı'nın planındaki bir sonraki adım, kaybolmuş günahkârların dünyasına bu İyi Haber'i getirmekti.

Günahkârları Tanrı'nın planından faydalanmaya yönlendirmek, Kutsal Ruh'un işidir. Kutsal Ruh bunu, insanları Mesih'te imana getirerek yapar. Ruh, günahkârın yüreğinde iman yaratmak için, Müjde'deki iyi haberi aracılığıyla çalışır. Pavlus buna "gerçeğin mesajı" diyor.

Pavlus bundan bir önceki ayette kendisi ve hemşehrisi Yahudiler hakkında konuşurken, "Mesih'e ilk umut bağlayan bizlerdik" demişti. Ama şimdi Yahudi olmayan Efesli okurlarına hitap ederken, çok önemli bir konuyu ekliyor. Pavlus "*Siz* de Mesih'te imanlılar oldunuz. Bu (imanlı olmanız), gerçeğin mesajını duyduğunuzda oldu. Bu mesaj nasıl kurtulabileceğinizle ilgili olan İyi Haber'dir" diyor.

Pavlus'un Efes'te üç yıl vaaz verdiğini ve öğrettiğini hatırlayın. Efesliler "gerçeğin mesajını" ondan duydular. "[Onlar] nasıl kurtulabilecekleri ile ilgili İyi Haber'i" ondan öğrendiler.

Kurtuluş, İsa Mesih'e iman etmekle ve O'na Kurtarıcımız olarak güvenmekle gelir. Böyle bir imanı günahkârların yüreğinde yaratmak Kutsal Ruh'un işidir. Bunu Ruh yapmalıdır çünkü günahkâr kişi kendi başına bunu yapamaz. Pavlus Korintliler'e yazdığı mektubunda bu gerçeği çok açık bir şekilde belirtir. Pavlus "Kutsal Ruh'un aracılığı

olmaksızın da kimse, 'İsa Rab'dir'" diyemez (1.Korintliler 12:3) diye yazar.

Bir kimsenin iman etmesi için Kutsal Ruh'un işi gereklidir. Bu büyük bir berekettir. İman armağanı, imanlı birini, Tanrı'nın onun yüreğine geldiğinden tamamen emin olmasını sağlar. Pavlus, bir imanlının yaşamında Kutsal Ruh'un varlığının, Tanrı'nın onu kurtuluş için seçtiğine dair *mühür* (garanti) olduğunu söyleyecek kadar ileri gider. Efesliler'e "İman ettiğinizde, Tanrı sizi bir mühürle işaretledi, Kutsal Ruh sizi Tanrı'ya ait biri olarak işaretledi" der.

Baba Tanrı planını sonsuzlukta yapmıştır. Mesih yaklaşık iki bin yıl önce, kurtuluşu bizim için kazanmak üzere dünyaya gelmiştir. Yani günah için bedel ödeme (kurtuluşu kazanma) işi tamamlanmıştır. Ama bugün Kutsal Ruh'un insanları Mesih'teki imana getirme işi hâlâ devam etmektedir. İncil'de öğretildiği gibi, Müjde'nin kurtarıcı mesajı aracılığıyla Kutsal Ruh çalışır. Aslında iman etmeniz ve "İsa Rabbim'dir" diyebilmeniz, Kutsal Ruh'un değerli bir armağanıdır. Bu armağan sizi "Tanrı'ya ait" olarak işaretlemiştir.

Tanrı'ya ait olduğunu bilmek büyük bir berekettir. Bu bize içsel huzur ve temiz bir vicdan sağlar. Ama bundan çok daha fazlası vardır. Elçi Pavlus, Efesliler'e ve bize şöyle söz verir, "Bir gün Tanrı'nın bütün vaatlerine kavuşacağımızdan şimdi emin olabiliriz. Bu, Tanrı bütün halkını tamamen özgür kıldıktan sonra gerçekleşecektir."

Pavlus, yargı gününden sonra, bütün imanların keyif alacağı cennetteki mükemmel mutluluğu düşünüyor. Günümüzdeki ya da gelecekteki bu güzel şeylerden hiç biri bizim yaptığımız bir şeyler değildir. Biz onları kazanmadık; lütuf ile onlar bize verildi. Bunlar, bizi zaten daha önce sonsuzlukta seçen Tanrı'dan bir armağandır. Pavlus, bu hak edilmemiş yararları düşündüğünde, "Bütün bu şeyler, O'nun [Tanrı'nın] yüceliğine övgü getirecektir" diye ilan etmiştir.

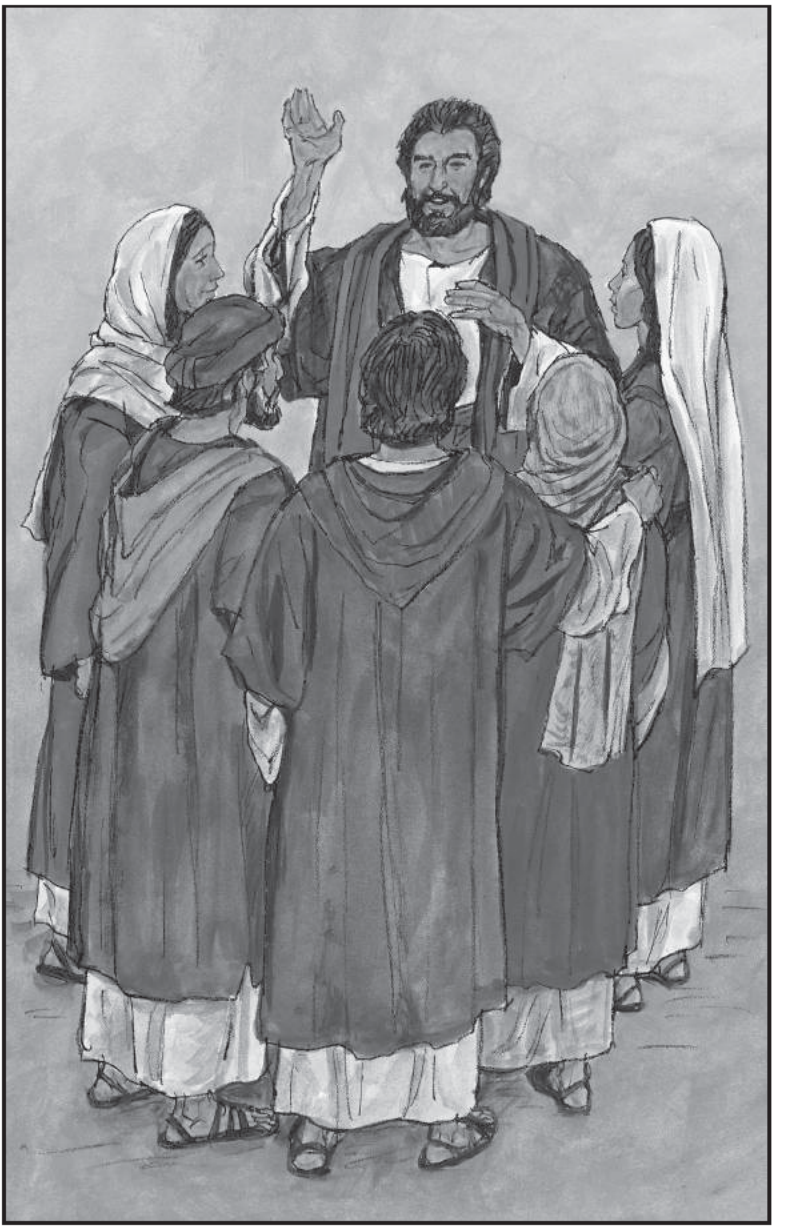

Tanrı Pentikost gününde Kutsal Ruh'u gönderiyor

Hatırlanması gerekenler:

Tanrı bütün insanlara sayısız bereketler verir. Bu bereketlerin bazıları geçici ve fiziksel bereketlerdir.

Pavlus mektubunda okuyucularının dikkatlerini kalıcı bereketlere yönlendirir. Mesih İsa'ya ait olanlara Tanrı'nın özel armağanları vardır.

Tanrı'nın Efesliler'e verdiği özel armağan, onların kurtuluşları için sonsuzlukta seçilmiş olmalarıdır.

Efesliler'in, Tanrı'nın onları bereketlemesi (lütuf etmesi) için yapmış olduğu bir şey yoktu.

Tanrı'nın Efesliler'i seçimi, İsa Mesih'in onlar için yaptıklarından kaynaklanmaktadır.

İmanlı bir kişinin, Tanrı'nın kurtuluş için onu belirlemesine verceği cevap, Tanrı'yı lütfundan dolayı övmek olur.

Kutsal Kitap'ın Tanrısı, Kutsal Üçlübir Tanrı'dır. İsa Mesih Kutsal Üçlük'ün ikinci kişisi olup, hem Tanrı hem insandır.

Bütün insanlar günahlı olduklarından ölümü hak ederler. Mesih İsa çarmıhta günahkârın yerine ölerek bizleri kurtardı.

Tanrı'nın sonsuz kurtuluş planının sır olması, anlaşılması zor olması anlamında değildir. Sır, Müjde aracılığı ile açıklanmıştır.

Tanrı'nın İsa Mesih'teki Müjde aracılığı ile açıkladığı sırrı, sonsuz geçmişte başlayan ama sonsuz geleceğe bakmamızı sağlayan bir bildiridir.

Sonsuz geleceğin hakimi Mesih İsa'dır.

"İsa Mesih'e ilk umut bağlamış olan bizler" ifadesi, Hristiyan imanını Eski Ahit'e dayandırır.

Tanrı, İbrahim'i Yahudi ulusunun babası olması için çağırdı ve ona üç vaat verdi: 1) Onu büyük bir *ulus* yapacağını; 2) Bu ulusun Tanrı'nın onlara vereceği *topraklarda* yaşayacağını; 3) vaat edilen *Kurtarıcı'nın* İbrahim'in soyundan geleceğini.

Zaman dolduğunda vaat edilen Kurtarıcı Rab İsa Mesih, Yahudi halkından biri olarak bakire Meryem'den doğdu. İbrahim'e verilen vaat ve İsa Mesih'in Yahudi halkından çıkması, kurtuluşun sadece Yahudiler için olduğunu göstermiyor. Pavlus bu yüzden diğer ulusların da kurtuluşa ortak olduğunu açıklarken "sırrın" açıkladığını yazmıştır.

Mesih İsa hem Yahudiler hem de diğer ulusların kurtuluşu için gereken bedeli çarmıhta ödediği için, "tamamlandı" demiştir.

İman aracılığı ile Mesih'in çarmıhta yaptığı iş, günahkâra kurtuluş olmuştur. Kutsal Ruh günahkâr kişinin yüreğinde bu kurtaran imanı Müjde aracılığı ile yapar.

Yahudiler de Uluslar da Mesih'teki Müjde ile aynı imana paydaş olurlar. Bu iman, Kutsal Ruh'un yüreklerde var ettiği bir armağandır.

Yüreklerde imanı var eden Kutsal Ruh, kurtuluşumuzun garantisidir.

Tanrı'ya ait olmakla, bu iman bize esenlik ve pak bir vicdan sağlar.

Tanrı, imanın ev halkına son günde (Mesih'in gününde) başka bir çok bereketler hazırlamıştır.

Bizler için olan bütün bereketleri için Tanrı'ya daima övgü ve şükran sunmalıyız.

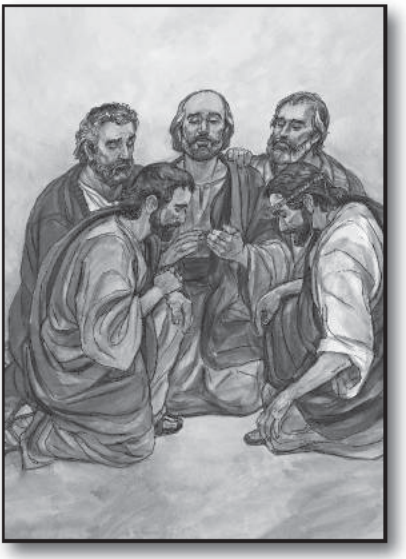

Lütuf ile Seçilmek

BÖLÜM 3:
Tanrı'nın Efesliler ile Lütufkar Bir Şekilde İlgilendiğini Görmeleri için Pavlus'un Duası

Efesliler 1:15-23

Lütuf ile Seçilmek
Efesliler Mektubu üzerine bir çalışma

BÖLÜM – 3:
Tanrı'nın Efesliler ile Lütufkar Bir Şekilde İlgilendiğini Görmeleri için Pavlus'un Duası

Bir şükran duası

Efesliler 1: [15]Bundan dolayı ben de, Rab İsa'ya olan sizdeki imanınızı ve bütün kutsallara olan sevginizi işiterek, [16]Dualarımda sizi anarak, sizin için şükran sunmaktan vazgeçmiyorum;

Pavlus'un Efesliler'e mektubu, okuyucuları için iki duayı içerir. Dualardan biri burada görülür (15-23) Diğeri 3. bölümdedir (14-21).

Pavlus'un çeşitli kiliselere yazdığı mektuplarında, sürekli olarak imanlıları şükretmeleri için teşvik etmektedir. Elçi Pavlus, verdiği öğüdü kendisi de yerine getirir. "Dualarımda sizi anarak, sizin için şükran sunmaktan vazgeçmiyorum" diye yazar.

Pavlus'un şükran duymasına neden olan şey, onların imanını ve sevgisini duymuş olmasıdır. Efesliler'in birbirlerine gösterdikleri sevgi, imanlarının gerçek olduğunu ispatlamaktadır.

Pavlus'un bu mektubu, Roma'daki bir hapishaneden yazdığını hatırlayın. Bir süredir Efesliler'le birlikte değildi, ama onların çalışan imanları hakkındaki duymuştu.

Bilgelik ve anlayış için dua

Efesliler 1: [17]Ta ki, Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı, yücelik Babası, O'nu tanımada size bilgelik ve vahiy ruhunu versin; [18]Yüreğinizin gözleri aydınlanmış olarak, O'nun çağrısının sizin için ümidinin ne olduğunu ve O'nun kutsallardaki yüce mirasının zenginliğinin ne olduğunu, [19]Ve iman

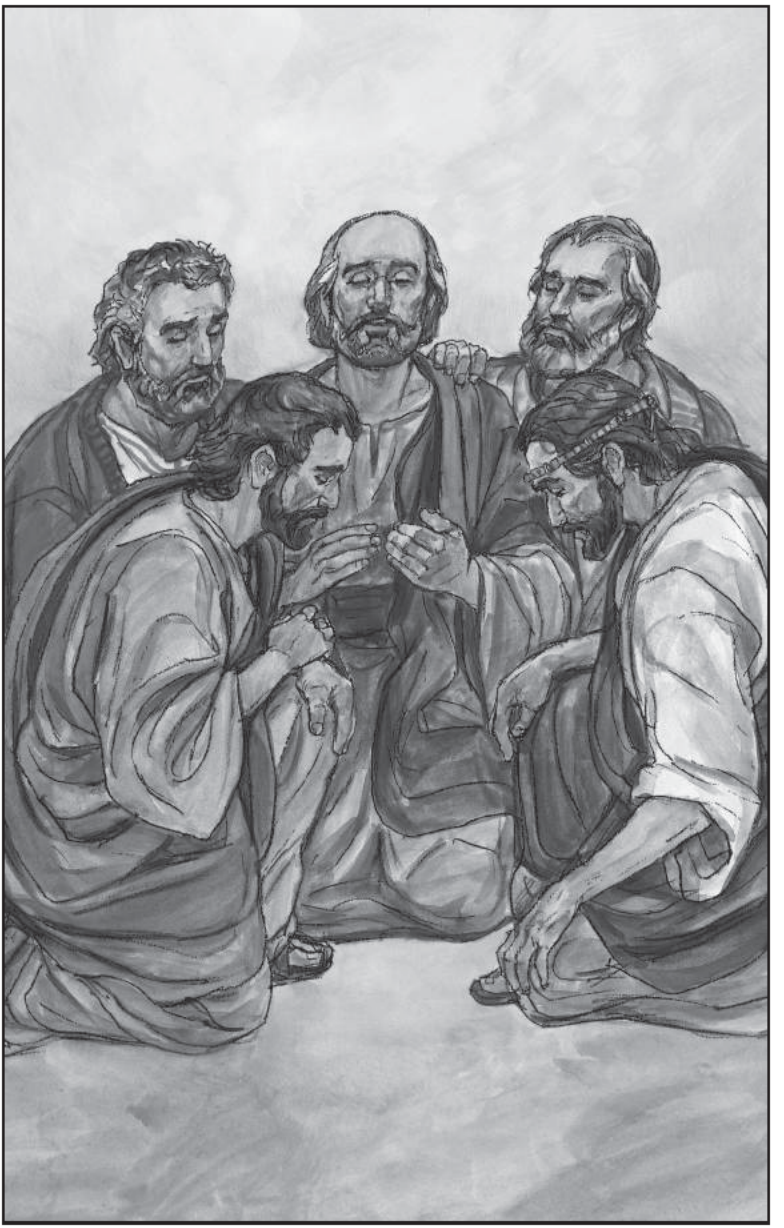

Pavlus Efesli imanlılarla dua ediyor

eden bizlere yönelik olan O'nun kudretinin işleyişine göre, O'nun kudretinin aşkın büyüklüğünün ne olduğunu bilesiniz;

Pavlus'un şükür duası bir taleple devam ediyor. Pavlus, "Baba Tanrı'ya, Kutsal Ruh'tan size bilgelik ve anlayış versin diye dua ediyorum; Tanrı'yı daha iyi tanımanızı diliyorum; bu konuda net olarak görebilmenizi diliyorum" şeklinde dua eder.

Pavlus, Efesliler'in bilgelik ve anlayışlarında bir sorun olduğunu anlatmıyor. Neticede Efesliler Kutsal Ruh tarafından eğitilmişlerdir. Ama bizim gibi onlar da hâlâ büyüyebilirler ve Tanrı'yı daha iyi tanıyabilirlerdi.

Tanrı'yı daha iyi tanımak, Tanrı'nın lütfunun onlara ne harika şeyler sağladığını daha açık bir şekilde görmelerine yardımcı olacaktır. Pavlus üç şeyi listelemiştir:

a) O zaman, O'nun seçiminden doğan umudun ne olduğunu bileceksiniz.
b) Tanrı halkının alacağı zengin ve görkemli şeylerin ne olduğunu bileceksiniz.
c) Ve Tanrı'nın gücünün büyüklüğünü bileceksiniz.

Önce Tanrı'nın çağrısından doğan umuttan (Tanrı halkına verilecek şeylerin umudu) söz ediyor. İncil "umut" dediği zaman, sadece bir dilekten ya da hayalden bahsetmiyor. Bizler, "Umarım, piknikteyken yağmur yağmaz" diyebiliriz. Bir şey için dilekte bulunurken, bunu elde edeceğimizden emin değilizdir. Pavlus'un dua ettiği "umut" böyle bir umut değildir. Bu umut, onları kesinlikle cennette bekleyen harika bir gelecektir. Pavlus, Kutsal Ruh'un onların gözlerini açmasını ve böylece Tanrı'nın onlara ne vaat ettiğini anlamaları için dua ediyor.

Pavlus'un dua listesindeki bir sonraki şey, Tanrı'nın imanlılar için hazırladığı mirasın ne kadar zengin ve yüce olduğunu görmeleridir. Bu mirası alınması için, cennette

sonsuza dek Tanrı ile yaşama planı için, yargı gününe kadar beklemek zorundadırlar. Ama gerçekleşeceği kesindir. Her bir imanlı bu vaat edilen mirastan emin olabilir. Bu, Pavlus'un listesindeki üçüncü maddeyle, Tanrı'nın büyük kudreti ile garantilenmiştir. Elçi, mektubun okuyucularının Tanrı'nın gücünü görmelerini ve buna güvenmelerini istemektedir. Bir sonraki bölümde, Tanrı'nın kudreti hakkında, daha fazla konuşacaktır.

Tanrı'nın üstün gücü

Efesliler 1: [19]Ve iman eden bizlere yönelik olan O'nun kudretinin işleyişine göre, O'nun kudretinin aşkın büyüklüğünün ne olduğunu bilesiniz; [20-21]O kudret ile ki, Mesih'i ölüler arasından dirilterek, her hakimiyetin ve yetkinin ve kudretin ve egemenliğin, hem yalnız bu çağda değil, ama gelecek çağda da ad taşıyan her bir adın çok üstünde, O'nu göksel yerlerde sağında oturtarak, Mesih'te işledi;

İncil bize, insan aklımızla anlayamayacağımız bir çok şey öğretir. Tanrı *alfa* ve omegadır (başlangıcı ya da sonu yoktur ezeli ve ebedi). Tanrı her şeyi bilir; her zaman her yerdedir.

Pavlus burada dikkatimizi Tanrı'nın gücü her şeye yeten oluşuna yönlendirir. Bunun anlamı bütün güce sahip olmasıdır. Bizler bunu hayal edemeyiz. Buna benzer başka hiçbir şey yoktur. Tanrı'nın her şeye yeten gücü başka hiçbir şey ile karşılaştırılamaz. Pavlus'un yapacağı en iyi şey, Tanrı'nın bu büyük gücünün bir kısmını Mesih'i ölümden diriltirken gösterdiğini söylemektir.

Elçi Pavlus'un burada vurgulamak istediği şey, Tanrı'nın üstün gücünün "bizlerde imanı etkin kılmak için çalıştığı" konusudur. İnsanlar, Tanrı'nın bizler için olan vaadini yerine getirip getiremeyeceğini merak mı ederler? Tanrı vaadini yerine getirebilir. O'nun gücü sınırsızdır.

Tanrı Mesih'e her şeyin üzerinde yetki verdi

Efesliler 1: 20-21O kudret ile ki, Mesih'i ölüler arasından dirilterek, her hakimiyetin ve yetkinin ve kudretin ve egemenliğin, hem yalnız bu çağda değil, ama gelecek çağda da ad taşıyan her bir adın çok üstünde, O'nu göksel yerlerde sağında oturtarak, Mesih'te işledi; 22Ve her şeyi O'nun ayakları altına koydu; ve her şeyin üzerinde baş olmak üzere O'nu kilise topluluğuna verdi; 23O topluluk ki, O'nun bedeni olup, her şeyde her şeyi dolduranın doluluğudur.

Baba Tanrı yüce kudretini yalnızca Mesih'i ölümden diriltirken kullanmamış, ayrıca "O'nu [Mesih'i] sağında oturttuğu" zaman da kullanmıştır. Birinin sağında oturmak, güce ve yetkiye sahip olmak anlamına gelir.

Tanrı Mesih'i ölümden dirilttikten ve O'nu göğe aldıktan sonra, O'nu sağında oturttu. Tanrı O'na her şeyin üzerinde yetki verdi. Pavlus "Mesih'in her hakimiyetin ve yetkinin üstünde olduğunu" yazmıştır. Bu güçlerin "bu çağda ya da gelecek çağdaki egemenler olması fark etmez." Hepsi Mesih'in kontrolü altındadır. O şimdiki zamanı ve geleceği yönetir.

Tanrı Mesih'e yetkiyi verdiğinde, O'ndan ne yapmasını istedi? O'nu her şeyin üzerinde baş olmak üzere kiliseye verdi. Kısa bir süre önce, Tanrı'nın yüce gücünü imanlıların yararına kullandığını not ettik. Burada Pavlus aynı şeyleri, sadece farklı kelimelerle söylüyor. "Kilise," "bütün imanlılar" anlamında kullanılan başka bir kelimedir. Mesih kilisenin başıdır. Kilise O'nun bedenidir. Pavlus, daha sonra mektubunda Mesih ve kilisesi arasındaki yakın ilişkiye dair daha fazla şey söyleyecektir.

<u>Hatırlanması gerekenler:</u>

Pavlus tutukluyken Efesliler'in iman ve sevgisi hakkında güzel şeyler duyduğu için duasını şükran ve övgü ile açar.

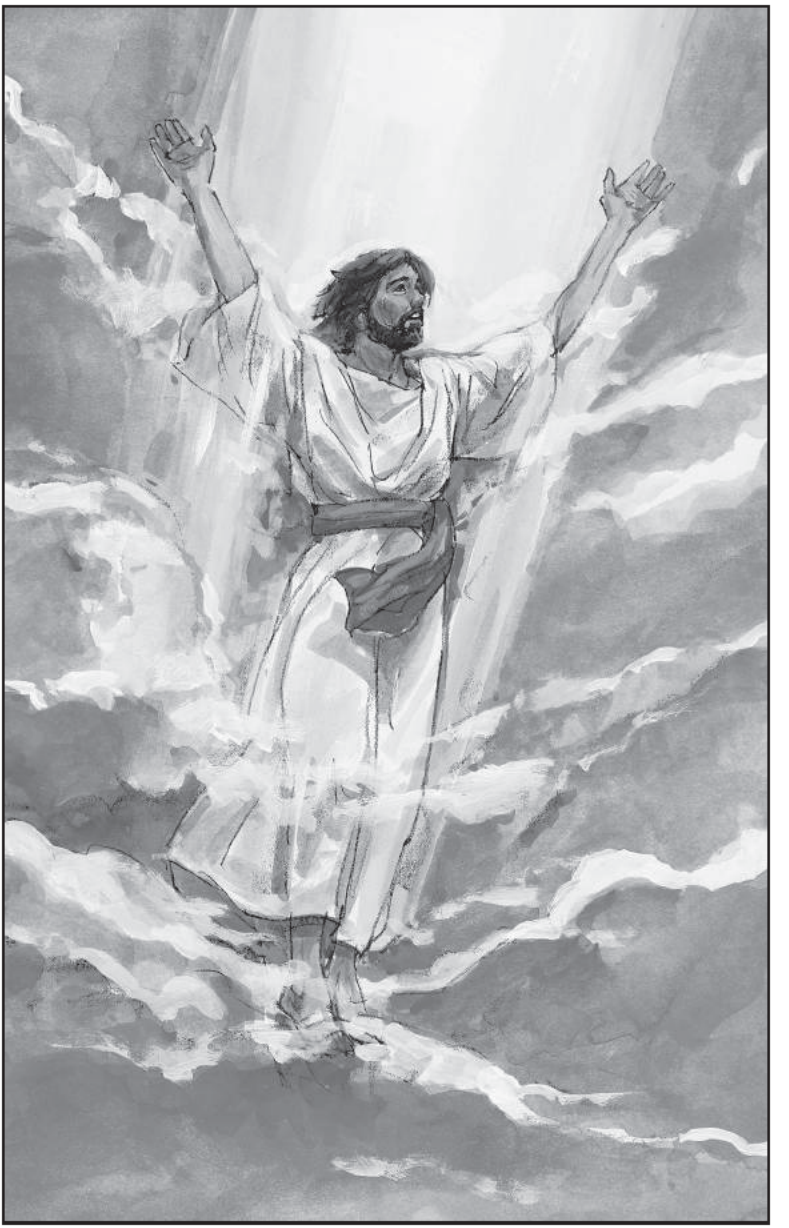

İsa göğe yükseliyor

Pavlus'un duasında bilgelik, anlayış, Tanrı'yı daha iyi tanımak konuları vurgulanır. Bu duada Tanrı'nın bütün uluslar için vaat ettiği şeyin bilinmesi arzulanır. Tanrı imanlıların göklerdeki sağlam bir umuda bakarak yürümelerini arzu eder.

İmanlıların göklerdeki mirası gelecekte açığa çıkmak üzere korunmaktadır.

Tanrı'nın "gücü her şeye yeten" olmasını, Mesih'in ölümden dirilişine bakarak anlayabiliriz.

Tanrı her şeyde yetkin olan gücünü imanlıların iyiliği için kullanır.

Tanrı'nın sağına yükselen Mesih İsa, yerde ve gökte bütün güç ve yetkisi olan Kurtarıcı ve yargıçtır (kilisenin kurtarıcısı, dünyanın yargıcı).

Mesih İsa bu dünyada ve gelecek olan dünyada bütün güçler ve yetkiler üzerinde egemendir.

Mesih İsa her şeyi kilisesinin iyiliği için kontrol eder ve yönetir.

Mesih İsa kilisenin başıdır ve kilise O'nun bedenidir.

Lütuf ile Seçilmek

BÖLÜM 4 Kısım 1:
Tanrı'nın Yahudiler ve Öteki Uluslar için Olan Kurtuluş Planı

Efesliler 2:1-10

Lütuf ile Seçilmek
Efesliler Mektubu üzerine bir çalışma

BÖLÜM – 4 Kısım 1:
Tanrı'nın Yahudiler ve Öteki Uluslar için Olan Kurtuluş Planı (Efesliler 2:1-10)

Tanrı'nın Yahudiler ve öteki Uluslar için olan kurtuluş planı

Efesliler 2: [1]Ve sizler, suçlar ve günahlar içinde ölüyken; [2]O günah ve suçlar ki, bir zamanlar bu dünyanın çağına göre, itaatsizlik oğullarında şimdi işlemekte olan ruha, yani havadaki egemenliğin reisine göre, onlarda yürüdünüz; [3]Onların arasında biz de hepimiz, bir zamanlar bedenin ve fikrin yapmak istediklerini işleyerek, bedenimizin arzularında davrandık; ve hatta ötekiler gibi doğal olarak gazap çocuklarıydık;

Evrensel bir problem

Pavlus bu paragrafı birbirleriyle çelişkiliymiş gibi görünen iki şeyle açıyor. Öteki uluslardan olan okuyucularına, "Yaşıyordunuz… ama aslında ölüydünüz" diyor. Fiziksel olarak gayet dirilerdi ama Mesih'e gelmeden önce, ruhsal olarak ölülerdi. Çünkü Tanrı'yı sevmiyorlardı. "[Onlar] bu dünyanın gidişine uyduklarından, günahkârlar olarak yaşıyorlardı." İçinde yaşadıkları günahlardan dolayı ölüydüler. "Kötülüğün ruhsal güçleri üzerinde hükümranlık sürene" hizmet ediyorlardı. Bu tabi ki şeytandır. Şeytan "Tanrı'ya itaat etmeyenlerde şimdi etkin olan ruhtur."

Ama günahkâr bir yaşam sürenler yalnızca Yahudi olmayanlar değildi. Yahudiler'de de aynı problem vardı. Elçi Pavlus, "Bir zamanlar hepimiz böyle insanların arasında, benliğin ve aklın isteklerini yerine getirerek benliğimizin tutkularına göre yaşıyorduk " diyerek durumu açıklamıştır.

Öteki ulusların yaşantıları, Yahudi olanlara göre daha vahşi ve kötü olabilirdi ama günahın miktarı her ne olursa olsun ölümcüldür. Kötü arzu ve düşünceler, Yahudileri,

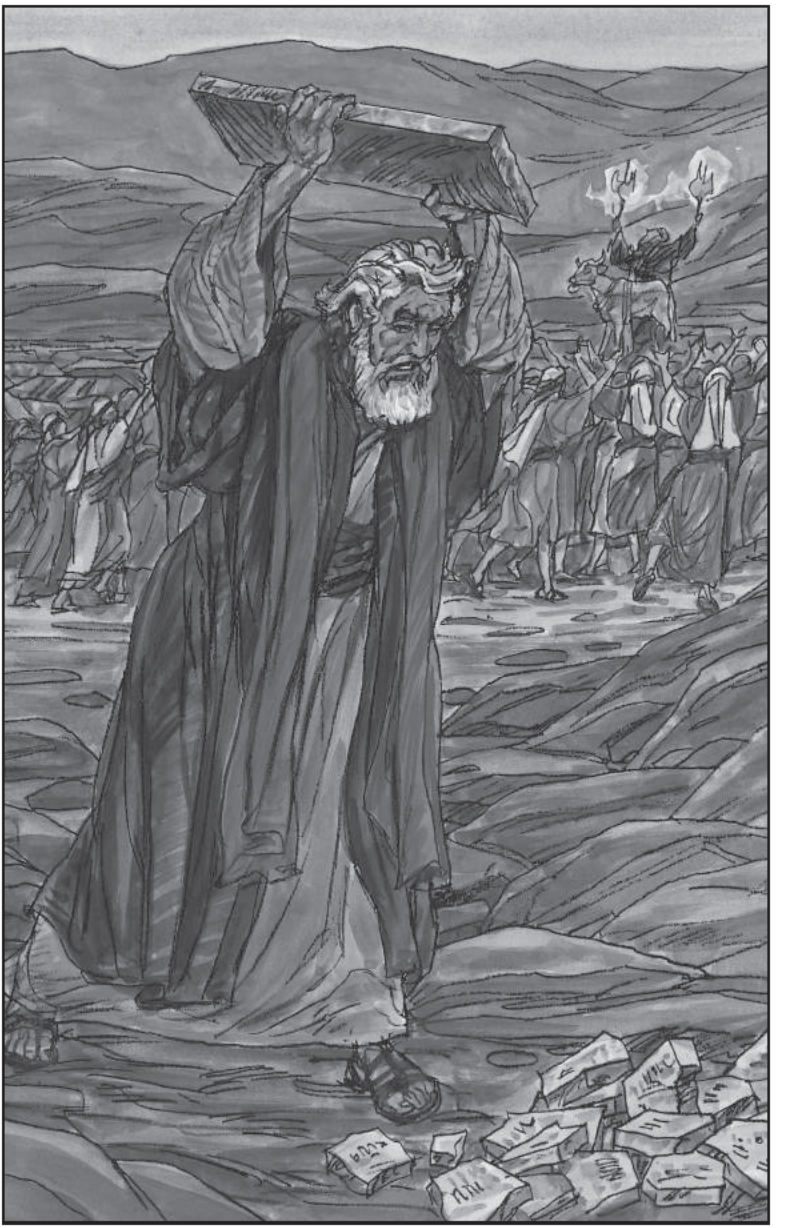

Musa On Emir'i içeren taş levhaları parçalıyor

Yahudi olmayanlar kadar suçlu kılmıştır. "Tanrı bu çeşit insanlar olduğumuzdan dolayı, bize ve diğer herkese kızgındı."

Pavlus'un Yahudiler ve öteki uluslar hakkında söylediklerinin bugün de doğru olduğunu dikkate alınız. Biz de dâhil bütün insanlar, günahkâr olarak doğduk ve günahkâr yaşamlar sürdük. Tanrı bu çeşit insanlar oldukları için, günahkârlara kızgındır. Pavlus'un mektubu Tanrı'nın bize olan kızgınlığına dair kötü haberden ibaret olup burada bitseydi, bu mektup korkunç bir mesaj olurdu. Şükürler olsun ki, bir çözümü var.

Tanrı'nın çözümü

Efesliler 2: [4]Ama merhamette zengin olan Tanrı, bizi onda sevdiği büyük sevgisinden dolayı, [5]Hatta suçlarımız içinde ölüyken, bizi Mesih'le birlikte yaşama kavuşturdu (lütuf ile kurtuldunuz); [6]Ve bizi O'nunla birlikte diriltti ve göksel yerlerde Mesih İsa'da birlikte oturttu; [7]Öyle ki, Mesih İsa'da bize yönelik olan şefkatle, kendi lütfunun aşırı zenginliğini gelecek çağlarda göstersin;

Pavlus doğrudan hepimizin günahkâr olduğunu söylüyor. Tanrı'nın onlara kızgın olmak için her hakkı vardır. Eğer Pavlus'un bize söyleyeceklerinin hepsi bu kadar olsaydı, Tanrı'nın öfkesinden ve gazabından kaçamayacağımız için çaresizlik içinde dehşete düşerdik. Ama Tanrı'ya şükürler olsun ki, Pavlus mesajına "ama" diyerek devam ediyor: "**AMA** Tanrı bizi çok derin bir seviyle seviyor; O merhametle doludur; Mesih İsa'nın yaptıklarından dolayı, bizler günahta ölüyken Tanrı bize yeni yaşam verdi; Tanrı'nın lütfu sizi kurtardı."

Bunların hepsi "Mesih'in yaptıklarından dolayı" mümkündür. Pavlus "Tanrı bizi Mesih'le birlikte diriltti. O'nunla birlikte Göksel yerlerde oturttu. Çünkü biz İsa Mesih'e aitiz" diyerek bunu daha ayrıntılı açıklamaktadır.

Pavlus'un, Tanrı'nın üstün gücünü Mesih'i ölümden diriltmek için kullandığını yazdığını hatırlayın. Bu, Baba Tanrı'nın, Oğlu'nun masum ölümünü dünyanın bütün günahlarının ücreti olarak kabul ettiğinin kanıtıdır. Dirilişinden kırk gün sonra, Mesih tekrar göğe dönmüştür. Orada Baba Tanrı, O'na güç ve her yer şeyin üzerinde yetki vererek, O'nu sağında oturtmuştur. Mesih bu güç sahibi pozisyonunu imanlıların, kilisenin yararına kullanmaktadır.

Şimdi Pavlus hayret verici bir şey söyler. Baba Tanrı, Oğlu için yaptığı şeyi, ruhsal anlamda imanlılar için de yapacağını vaat eder. Pavlus "Tanrı bizi Mesih'le birlikte diriltti; Mesih'le birlikte göksel krallığındaki yerlerde oturttu. "Çünkü biz Mesih'e aitiz" derken, kendisini (Yahudiler) ve Efesliler'i (Uluslar) dahil ederek, şimdi Tanrı'nın göksel krallığında oturuyor olmanın, gökteki sonsuz kurtuluştan emin olabileceklerini anlatmaktadır. Sadece Mesih'in yaptığından dolayı, gökteki evimizden emin olabiliriz.

Bunu yapması için Tanrı'yı harekete geçiren neydi? Elçi Pavlus şöyle açıklıyor; "Bunu, Mesih İsa'da bize gösterdiği iyilikle, lütfunun sonsuz zenginliğini gelecek çağlarda sergilemek için yaptı." İlk ve en önemlisi, Tanrı bunu lütfunun büyüklüğünü göstermek için yaptı. Tanrı'nın Pavlus'u ve Efesliler'i nasıl kurtardığı ile ilgili örnek, kurtuluşun sadece bir armağan olduğunu kanıtlar.

Ama kaçırmamamız gereken başka bir nokta daha vardır. Lütufla kurtarılma ve göksel yerlerde Tanrı ile birlikte oturma armağanı sadece Pavlus ve Efesliler için değildir. Mesih'in yaptığından dolayı, Tanrı bize kurtuluşu bir armağan olarak vermiştir. Tanrı'nın devam eden planı budur. Bu, Pavlus zamanındaki imanlılar için olduğu kadar bugün bizim için de geçerlidir. Ve günahkârları lütufla kurtarmak imanlılara kurtuluşu karşılıksız bir armağan olarak vermek "gelecekteki bütün zamanlar için" Tanrı'nın planı olmaya devam edecektir.

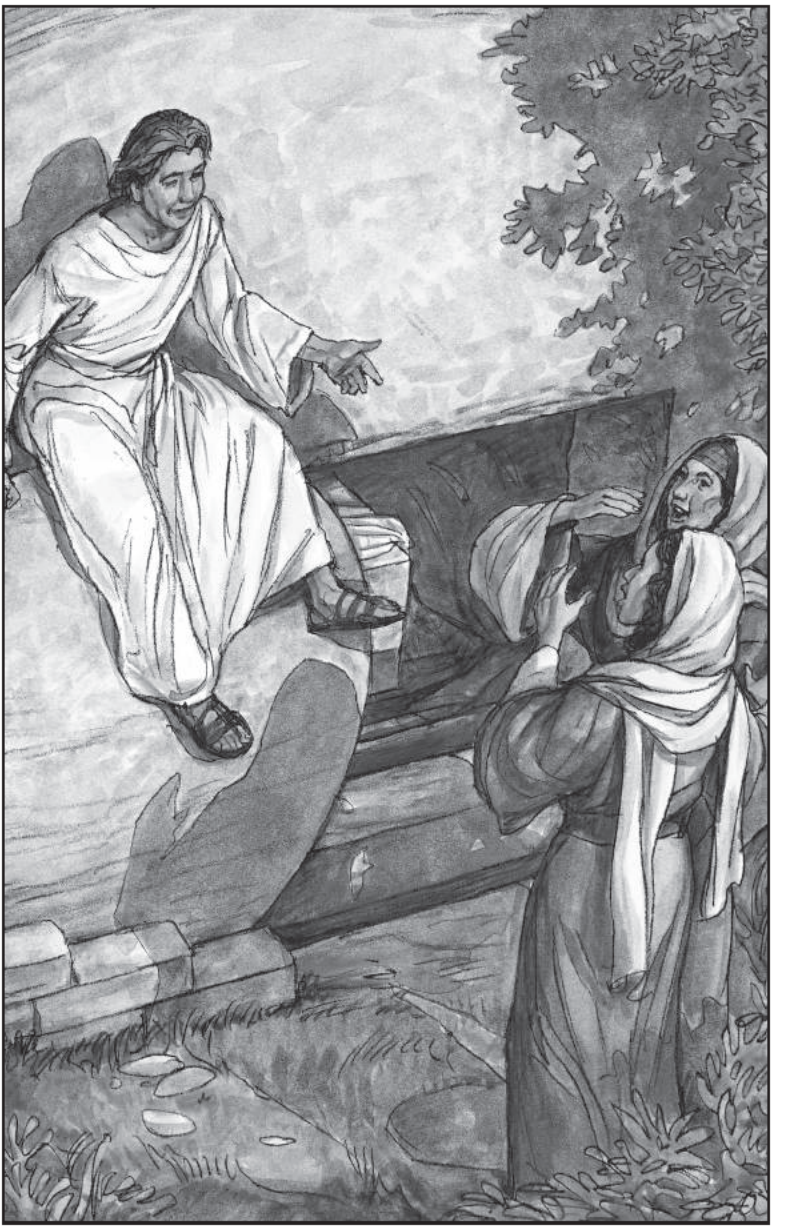

Bir melek kadınlara İsa'nın ölümden dirildiğini söyler

Lütuf, iyi işler değil

Efesliler 2: [8]Çünkü iman yoluyla lütuf ile kurtuldunuz; ve bu sizden değil, Tanrı'nın armağanıdır; [9]Kimse övünmesin diye işlerden değildir.

Kurtuluş lütuf aracılığı ile gelen Tanrı'dan bir armağandır. Lütufla kurtuluş çok önemlidir ve sık sık yanlış anlaşıldığından dolayı, Pavlus daha ayrıntılı anlatma ihtiyacı hissetmiştir. Bazen, bir şeyi gerçekten açıklığa kavuşturmak ve anlaşılır kılmak için, yalnızca ne OLDUĞUNU söylemek yeterli değildir. Ne OLMADIĞINI söylemek de eşit derecede önemlidir. Pavlus burada bunu yapmıştır.

Pavlus pozitif bir açıklama yapar, "Tanrı'nın lütfuyla kurtuldunuz." Ama sizi nelerin kurtarmadığını göstermek için üç negatif ifadeyle devam eder.

- Kurtuluşunuz yaptığınız hiçbir şeyden dolayı DEĞİLDİR.
- Kurtuluşunuz Yaptığınız hiçbir şeye .DAYANMAZ.
- Kurtuluşu hak ettiğine dair HİÇ KİMSE övünemez.

Günahkârın kurtuluşunun bir armağan olduğunu bundan daha açık bir şekilde ifade etmek imkânsızdır. Hepsi Tanrı'nın işidir. Bir günahkâr kendi iyi işleriyle cenneti hak edecek hiçbir şey yapamaz. Ama bu, imanlıların iyi işler yapmadığı anlamına gelmez. Pavlus bundan sonra imanlıların yaptığı iyi işlere dikkat çekecektir.

Bir imanlının yaptığı iyi işler

Efesliler 2: [10]Çünkü onlarda yürüyelim diye, Tanrı'nın önceden hazırladığı iyi işler için Mesih İsa'da yaratılmış olup O'nun eseriyiz.

Kutsal Üçlübir Tanrı (Baba, Oğul, Kutsal Ruh) bizim Yaratıcımızdır; bizler O'nun eserleriyiz. O'nun yarattıkları

olarak O'na itaat etmeyi borçluyuz. Ancak Adem ve Havva günah işlediklerinden beri, bütün insanlar günahkâr doğarlar. Günahta ölüdürler. Tanrı'nın istediğini yapmakta güçsüz ve isteksizdirler.

Ama bunların hepsi Kutsal Ruh Müjde'yi kişinin yüreğinde iman yaratmak için kullandığında değişir. İsa'nın bizleri günahlarımızın affına kavuşturduğuna ve kutsal kıldığına iman etmemizi sağlayarak bizde yeni bir yaşam var eder. Günahta ölü olan bizler, Mesih'teki iman aracılığıyla Tanrı'ya sevgi duyduğumuz yeni bir yaşama başlarız. İmanlılar olarak, Tanrı'nın lütfu için şükran duyduğumuzu gösterebiliriz. Ya da Pavlus'un dediği gibi, artık "iyi işler yapabiliriz."

İmanlılar yalnızca iyi işler yapabilmekle kalmaz, bunları yapmaya istekli olurlar. Tanrı'nın onlardan yapmasını istediği şeyi yapmak isterler. Bu iyi şeyleri kurtuluşu hak etmek için yapmazlar. Bu zaten Mesih tarafından yapılmıştır. İmanlı kişi kendisini sonsuzlukta seçmiş ve şimdi lütfunu üzerine döken yaratıcısı Tanrı'ya olan şükranını, şimdi bu iyi işler ile göstermek ister.

Hatırlanması gerekenler:

Fiziksel olarak canlı olan insanlar, ruhsal olarak günahta ölüdürler.

Hem Yahudiler hem de diğer uluslar günahta ölüdürler.

Adil ve kutsal olan Tanrı bütün insanlara günahtan dolayı kızgındır.

Mesih İsa ölümü yendi ve göksel yerlerde oturdu.

Göksel krallığa sadece O'nun aracılığı ile girebiliriz.

Mesih İle birlikte göksel yerlerde oturmuş olmanın anlamı, göklerde sonsuz kurtuluşumuzun olduğu anlamına gelir.

Tanrı, lütfunun zenginliği görülsün diye Efesliler'e iman verdi.

Günahkâra bir armağan olarak kurtuluş veren Tanrı, kurtuluşun sadece lütuf ile olduğunu göstermiştir.
Kurtuluş, kişinin yaptığı ya da başardığı bir şeyden kaynaklanmaz. Bu yüzden kimse kurtuluş konusunda kendi işlerine dayanarak övünemez.
Kutsal Üçlübir Tanrı her şeyi yaratan Tanrı'dır; ve yaratıklar O'na itaat borçludur.
Adem ve Havva'nın düşüşünün sonucu olarak, her insan günahlı bir şekilde doğar.
Günahkâr insan Tanrı'nın yasasını yerine getirmekte güçsüz ve isteksizdir.
Müjde'nin mesajı aracılığı ile Kutsal Ruh günahkâr kişinin yüreğinde imanı var eder; bu iman ruhsal bir yaşamı sağlar ve imanlı kişinin iyi şeyleri yapmasını mümkün kılar.
Bir imanlı kişi iyi işler yaparak kurtuluşunu kendisi kazanmaz. Kurtuluş İsa Mesih tarafından çarmıhta kazanılmıştır.
İmanlı bir kimse Tanrı'nın Mesih'te sağladığı her şey için şükranını göstermek için iyi işler yapar.

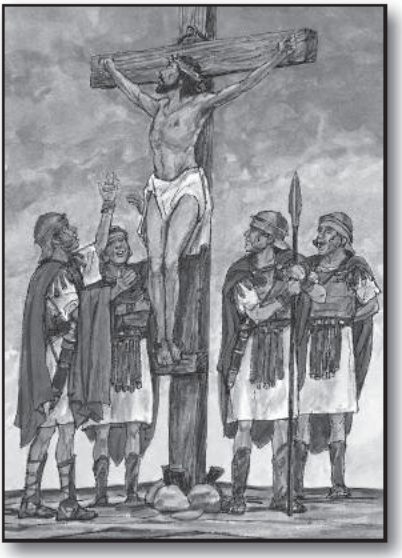

Lütuf ile Seçilmek

BÖLÜM 4 Kısım 2:
Tanrı'nın hem Yahudiler hem de Öteki Uluslar için Kurtuluş Planı

Efesliler 2:11-22

Lütuf ile Seçilmek
Efesliler Mektubu üzerine bir çalışma

BÖLÜM – 4 Kısım 2:
Tanrı'nın hem Yahudiler hem de Öteki Uluslar için Kurtuluş Planı (Efesliler 2:11-22)

Efesliler 2: [11]Bunun için hatırlayın ki sizler, bir zamanlar bedendeki uluslar, el ile bedende yapılmış "Sünnetli" denilenler tarafından "Sünnetsiz" diye adlandırılanlar; [12]Öyle ki, o zaman Mesih'ten ayrı, İsrail vatandaşlığından yoksun ve vaadin antlaşmalarına yabancı, ümitleri olmayanlar olarak dünyada Tanrısızdınız. [13]Ama bir zamanlar uzak olan sizler, şimdi Mesih İsa'da, Mesih'in kanıyla yakın oldunuz.

Tanrı'nın yıllar önce İbrahim ve Sara'yı üç özel bereket için seçtiğini görmüştük. Tanrı onların ailesinden büyük bir ulus yapacağını vaat etti. Bu ulus özel topraklarda yaşayacaklardı ve vaat edilen Kurtarıcı onların soyundan doğacaktı.

Bu üç şeyin hepsi de tıpkı Tanrı'nın öngördüğü gibi gerçekleşmiştir. İbrahim'in soyu Yahudi ulusuydu. Kıtlıktan kaçmak için yerleştikleri Mısır'da yaşarlarken büyük bir ulus oldular. Orada yaklaşık 400 yıl yaşadıktan sonra, yaklaşık iki milyon nüfuslu büyük bir ulus oldular.

Artık Tanrı'nın onları Mısır'dan çıkarıp, vaat edilen Filistin diyarına yönlendirme zamanı gelmişti. Yoldayken, çöldeki Sina Dağı'nda, Tanrı onlarla önemli bir "ahit" (antlaşma) yaptı. Antlaşmanın gereklerini kabul ederlerse Tanrı'nın özel halkı olacaklardı. Tanrı'nın onlardan beklediği ana şey, onların Tanrı'nın vermiş olduğu Kurtarıcı vaadine güvenmeleriydi. Ayrıca onlardan belirli yasaları ve emirleri yerine getirerek imanlarını göstermelerini istedi. On Emir'e ek olarak ayrıca belirli bayramları kutlamak ve kurbanlar kesmek, "Şabat Günü" (Cumartesi) çalışmamak, domuz vb. temiz olmayan yiyecekler yememek gibi kural ve

Yahudiler'in yaşamını ve tapınmalarını özel kurallar yönetti

düzenlemeleri de yerine getirmeleri gerekiyordu. Bu kural ve düzenlemeler, Yahudiler'i, etraflarındaki putperest uluslardan ayrı tutmak içindi.

Bu antlaşmanın detaylarını kabul ettiklerini göstermek için, Yahudi erkeklerin sünnet olmaları gerekiyordu. Böylece sünnet, Tanrı'nın seçilmiş halkı olduklarının işareti ve mührü oldu. Bu, Tanrı'nın onları diğerlerinden ayırdığını gösterdi. Ve Yahudiler sahip olduklarını düşündükleri önemleri hakkında övünmekte gecikmediler. Yahudi olmayan öteki uluslardan olan komşularına yukarıdan baktılar ve onları "sünnetsizler" diye adlandırdılar. Bu onların ağızlarındaki nefret dolu bir kelimeydi. Bu durum iki grup arasındaki kötü duyguları uyandırdı.

Pavlus "sünnetsizler" kelimesini nefret dolu bir anlamda kullanmamıştır. Ama Yahudi olmayan Efesli okuyucularına, Yahudiler'in aşağılamasında biraz gerçeklik payı olduğunu hatırlatır. Bir grup olarak öteki uluslar, Yahudiler'in yararlandıkları bereketlerin tadını çıkaramıyorlardı.

Elçi Pavlus bunu şu şekilde açıklar, "Mesih'e iman etmeden önce, Tanrı'dan ayrıydınız." Daha sonra söylediklerini dört tane daha negatif ifadelerle tekrarlar:

- İsrail vatandaşlığından yoksundunuz.
- Antlaşmanın vaat ettiklerine yabancıydınız.
- Umutsuzdunuz.
- Dünyada tanrısızdınız.

Pavlus onların daha önceden umutsuz ve çaresiz olduklarının doğru olduğunu söyler. Ama şimdi farklıdır. Pavlus onları "öncesi ve sonrası" karşılaştırması yapmaları için teşvik eder. Onları yeni gerçekle yükseltmek için şunu yapar. "Bir zamanlar Tanrıya uzaktınız. Ama şimdi Mesih İsa'ya aitsiniz …. Bu sizi Tanrı'ya yakınlaştırdı."

Onları Tanrı'ya yakınlaştıran neydi? Cevap: Yüzyıllar önce Tanrı'nın antlaşmasında vaat edilmiş olan Kurtarıcı'nın,

Mesih'in "dökülen kanı."

Az önce Pavlus'un okuyucularını "öncesi ve sonrası" karşılaştırması yapmaya çağırdığını işittik. "*Bir zamanlar* Tanrıya uzaktınız. *Ama şimdi* Mesih İsa'ya aitsiniz." Efesliler "Tanrı'ya yakın" kılınmışlardır.

"Tanrı'dan uzak" olmakla şimdi "Tanrı'ya yakın" olmak arasındaki değişim çok büyüktü; yaşam değiştiren bir olaydı. Pavlus, üç önemli soruya cevap vererek, bunun içerisinde gizlenmiş olan Tanrı'nın gücünü ve sevgisini görmelerine yardımcı olmaya çalışır:

1 Tanrı bu değişikliği nasıl yapmıştır?
2 Tanrı bu değişikliği neden yapmıştır?
3 Bu değişikliğin kutsal sonuçları nelerdir?

Tanrı bu değişikliği nasıl yapmıştır?

Efesliler 2: 14-15Çünkü her ikisini bir yapan ve aradaki bölme duvarını yıkan, düşmanlığı ve kurallardaki emirlerin yasasını kendi bedeninde ortadan kaldıran, bizim barışımız O'dur; öyle ki, barış yaparak kendisinde ikisinden yeni bir insan yaratsın;

Sina Dağı'nda, Yahudiler'in Tanrı ile antlaşmayı kabul ettiklerini görmüştük. O antlaşmadaki On Emir gibi bazı düzenlemeler dünyadaki tüm insanlar için geçerlidir. Ama kuralların çoğu sadece Yahudi ulusu için geçerlidir. Ne yenileceği, ne giyileceği, ne zaman tapınılacağı, ne zaman çalışılacağı vb. ile ilgili bu kurallar, vaat edilen Kurtarıcı doğana kadar, Yahudi ulusunu putperest komşularından ayırmak için, sadece Yahudiler'e verilmiştir.

Bu yasalar Yahudiler'i ve öteki Ulusları ayırmak için çok işe yaramıştır, ama acılığa da sebep olmuştur. Sıklıkla Yahudiler Tanrı'nın halkı olarak övünmüşlerdir ama öteki Ulusları sonsuza kadar Tanrı'nın ailesinden dışlanmışlar, Yahudi olmayanları "günahkâr Uluslar" olarak

düşünmüşlerdir. Pavlus, özel kuralların iki grup arasında "nefrete" sebep olacağını söyleyecek kadar ileri gider.

Tanrı'nın sadece Yahudiler için yazdığı özel kurallar sürekli değildi. Onlar sadece Mesih gelene kadar gerekliydiler. Mesih dünyaya geldikten ve dünyanın günahlarının bedelini ödeyerek kurtarma işini gerçekleştirdikten sonra, bu kurallara artık ihtiyaç yoktu. Yahudiler'i diğer uluslardan ayrı tutmaya artık gerek yoktu. Kurtarıcı gelmişti! Bundan dolayı Pavlus, "O [Mesih] aradaki duvar gibi duran düşmanlığı yıktı. Çarmıhtaki bedeni aracılığıyla, Kutsal Yasa'yı, buyrukları ve kurallarıyla birlikte etkisiz kıldı " diye yazabilmiştir.

Tanrı neden Kutsal Yasa'yı buyrukları ve kurallarıyla birlikte etkisiz kıldı?

Efesliler 2: 14-15Çünkü her ikisini bir yapan ve aradaki bölme duvarını yıkan, düşmanlığı ve kurallardaki emirlerin yasasını kendi bedeninde ortadan kaldıran, bizim barışımız O'dur; öyle ki, barış yaparak kendisinde ikisinden yeni bir insan yaratsın; 16Ve düşmanlığı çarmıh ile öldürerek, onun aracılığıyla ikisini bir bedende Tanrı'yla barıştırsın. 17Ve gelip, siz uzakta olanlara ve yakında olanlara sevinçli haberi, barışı ilân etti.

Pavlus'un söz ettiği bu buyruklar ve kuralları, Tanrı Sina Dağı'nda başlattı. Ama bunlar sürekli değillerdi. Mesih dünyaya gelene kadar yürürlükte olmaları gerekiyordu. Mesih çarmıhta öldüğünde, "tamamlandı" diye bağırabilmişti. Bu ifade ile ilk olarak, İsa dünyayı kurtarma işini tamamladığını ilan etmiştir. Ama çarmıhı, Sina Dağı'nda başlayan Eski Ahit yasalarının son bulduğunu da göstermektedir. Artık onlara ihtiyaç yoktu.

Bu kurallar ve düzenlemelerin sonlandırılması, Yahudiler ve öteki Uluslar arasındaki nefrete neden olan ayrılık duvarını ortadan kaldırmıştır. Pavlus, "Mesih düşmanlığı çarmıhta öldürdü" der.

Düşmanlığın, Mesih'in tamamlanmış işi sayesinde "öldürülmesiyle," artık Yahudiler ve öteki Uluslar arasında barış olabilirdi. Bu barış sadece tartışmalara ve "sünnetliler" ve "sünnetsizler" arasındaki isim takmaya son vermeyecekti. Tanrı'nın planı sadece ateşkesi sağlamak değildi. Tanrı tamamen yeni bir şey yaratmayı, çarmıhtan dolayı O'na ait olan, tüm insanlardan meydana gelen yeni bir topluluk yaratmak istedi.

Elçi Pavlus, "Tanrı bu iki topluluktan kendisinde yeni bir insan yaratmak istedi... Çarmıh aracılığıyla bir bedende iki topluluğu kendisine getirmeyi plandı" diye açıklıyor. Tanrı Yahudiler'in ve Yahudi olmayanların yeni bir bedende birleşmelerini istedi. Bundan sonra öğreneceğimiz gibi, Pavlus'un söz ettiği "yeni bir insan topluluğu" Yeni Antlaşma'daki Hristiyan Kilisesi'dir.

Mesih'in işinin kutsal sonuçları

Efesliler 2: [18]Çünkü O'nun aracılığıyla her iki taraf da bir Ruh'la Baba'nın önüne çıkabiliriz. [19]Öyleyse artık yabancılar ve garipler değilsiniz, ama kutsallarla birlikte vatandaşlar ve Tanrı'nın ev halkısınız;

Geçmişte Eski Antlaşma'daki yalnızca Yahudi ulusu için geçerli olan kural ve düzenlemeler, Yahudiler ve Yahudi olmayanlar arasında ayrışmaya ve düşmanlığa sebep olmuştu. Ama Tanrı Mesih'in gelişinden sonra artık bu kurallar ile devam edilmesini istemedi. Bu, heyecan verici şeyleri yeni mümkün kıldı. Pavlus Yahudi ve Yahudi olmayanları birleştiren bu yeni barışı birkaç şekilde açıklamaktadır.

Yahudi ve öteki uluslardan olan imanlıların paylaştığı ilk şey, Kutsal Ruh'un kurtarma işidir. Aynı Ruh her iki toplulukta da işlemektedir. Pavlus kendisini Yahudi olmayan Efesliler'den biri sayarak, "Mesih aracılığıyla hepimiz tek

Pavlus and Barnaba Yahudiler'e ve öteki uluslara vaaz veriyor

Kutsal Ruh'un gücüyle Baba'nın huzuruna çıkabiliriz" der. Kutsal Ruh onlara, İsa'ya Kurtarıcı olarak iman etmeleri için iman vermiştir. Böyle bir imanla cesurca Tanrı'nın huzuruna çıkabilirler. Aslında Tanrı'ya "Baba" diyebilirler. Bu muhteşem değişim, Pavlus'un okuyucularına, "Tanrı'nın ev halkısınız," Tanrı'nın çocuklarısınız diyebilmesine izin verir.

İkinci örnek bu düşünceyi ayrıntılarıyla açıklar. İmanlılar sadece Tanrı'ya bağlanmakla kalmaz ama ayrıca birbirleriyle de sıkı birlik içinde olurlar. İmanlıların diğerleri ile olan birliktelikleri, aynı ülkede yaşayan vatandaşların birliktelikleri gibidir. Pavlus Efesliler'i, "Öyleyse artık yabancılar ve garipler değilsiniz. Tanrı'nın halkı birlikte vatandaşlarsınız" diye emin kılmaktadır.

Eski düşmanlar arasındaki barışla ilgili ilk iki örnekte, Pavlus bu barışı belirli topluluklarda (aile ve vatandaşlık) bulunan birliktelikle karşılaştırır. Yahudi ve Yahudi olmayan imanlılar arasındaki yeni ve barışçıl bağla ilgili üçüncü örnekteyse, bir bina resmi kullanır.

Efesliler 2: [20]İsa Mesih'in kendisi köşe taşı olarak, elçilerin ve peygamberlerin temeli üzerine bina olundunuz; [21]O'nda bütün bina, Rab'de kutsal bir tapınak olmak üzere birlikte uyumlu halde gelişmektedir; [22]O'nda siz de, Tanrı'nın konutu olmak üzere Ruh'ta birlikte bina olunuyorsunuz.

Bu bölümde Pavlus okuyucularından kendilerini bir binanın tuğlaları ya da yapı taşları olarak canlandırmalarını ister. Ama bu inşa edilmiş sıradan bir yapı değildir. Bu ruhsal bir binadır ve imanlılar bunun içine bina edilmişlerdir. İmanlılar bu binayı meydana getiren materyaller gibi resmedilir.

Pavlus'un tanımladığı şey, Yeni Antlaşma Kilisesi'dir. Pavlus, "Elçiler ve peygamberlerden oluşan temel üzerine inşa edildiniz" diye yazar. Eski Antlaşma döneminde, Tanrı gelecek olan Kurtarıcı'yı hatırlatmak için bir çok peygamber

göndermiştir; onlar kendi zamanlarındaki insanlara Tanrı'nın mesajını vaaz etmişlerdir. Ayrıca Tanrı'nın onlardan gelecek nesillerle ilgili yazmak istediklerini de yazmışlardır. Onların yazıları 39 kitaptan oluşan Eski Antlaşma'yı oluşturmuştur.

Mesih geldiğinde ve halk arasındaki üç yıllık hizmetine başladığında, özel eğitim verdiği 12 öğrencisini seçti. Göğe yükselme zamanı geldiğinde, bu özenle seçilmiş adamlara İyi Haber'i paylaşmalarını söyledi: Dünyaya Tanrı'nın sözünü tuttuğunu ve vaat edilen Kurtarıcı'yı gönderdiğini söyleyin… Öğrencilerini göndererek onları "elçiler" (gönderilmiş olanlar) yaptı. Eski Antlaşma'nın peygamberleri gibi, Yeni Antlaşma'nın elçileri de dinleyicilerine Tanrı'nın mesajını götürdüler ve gelecekteki nesiller için Tanrı'nın yazdırdıklarını yazdılar. Yazıları Müjdeler ve mektuplardır. Bizler genellikle bu elçilerin derlenmiş 27 kitabına Yeni Antlaşma diyoruz.

İsa daha sonra Şam yolunda Pavlus'u çağırdığında, on ikilere eklemiş ve onu elçi yapmıştır. Efesliler'e yazılan bu bu mektupta, elçi Pavlus Yeni Antlaşma Kilisesi'ni bugün de hâlâ dayandığı temele ekleme yapıyordu.

Elçiler ve peygamberler, Yeni Antlaşma kilisesinin bina edildiği temellerdir. Ama binanın en değerli kısmı değildirler. Pavlus "Köşe taşı Mesih İsa'nın kendisidir. Bütün yapı O'nda kenetlenip yükseliyor" diyerek bunu oldukça net açıklamıştır.

Pavlus bizim için gözünde canlandırdığı resimde, İsa'yı bu yapı projesinin ana parçası olarak görmemizi istiyor. Bütün yapı O'nda kenetliyor. Ama Mesih kiliseyi bir arada tutmaktan çok daha fazlasını yapar. Devam eden bir inşaat projesini yönetir. "Bütün yapı Rab'be ait kutsal bir tapınak olmak üzere yükselir." Bir an için devam eden yapı projesi hakkında düşünelim.

Yaratılıştan önceki sonsuzlukta Tanrı, lütfu ile imanlıları kurtulmaları için seçti. Yüzyıllar boyunca bu insanlar doğduklarında, Kutsal Ruh onları Tanrı Sözü'ndeki Müjde ve sakramentler aracılığıyla imana getirmiştir. İmanlılar

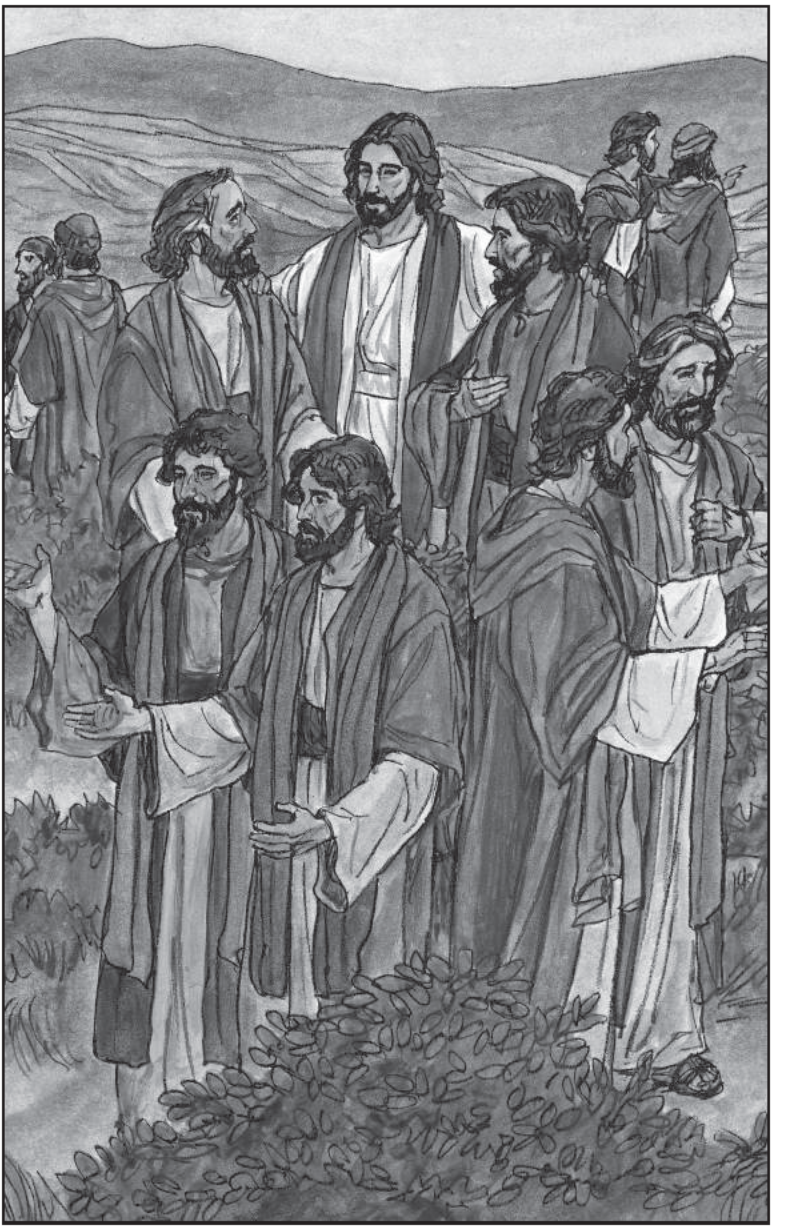

İsa öğrencilerini gönderiyor

olarak, "bina edilmektedirler." Mesih'e iman edenlerin sayısı gittikçe artınca, kutsal Hristiyan kilisesi "kutsal bir tapınak olmak üzere yükselir." Böylece kilise sürekli olarak büyür.

Elçilerin İman Açıklaması

Göğün ve yerin Yaratanı, her şeye gücü yeten Baba, Tek Tanrı'ya ve O'nun biricik Oğlu Rabbimiz Mesih İsa'ya inanıyorum.

O, Kutsal Ruh'tan vücut buldu ve bakire Meryem'den doğdu. Pontius Platus zamanında acı çekerek çarmıha gerildi; öldü ve gömüldü; ölüler diyarına indi, üçüncü gün ölüler arasından dirildi, göğe çıktı, her şeye gücü yeten Baba'nın sağında oturdu; oradan dirileri ve ölüleri yargılamak için tekrar gelecektir.

Kutsal Ruh'a, Kutsal evrensel kiliseye, kutsalların birliğine, günahların affına, ölülerin dirilişine ve sonsuz yaşama inanıyorum. Amin.

Elçilerin iman açıklamasında, Hristiyanlar şunu beyan ederler; "Kutsal Hristiyan Kilise'ye, azizlerin birliğine (paydaşlığına) inanıyorum." Bu "Kutsal Hristiyan Kiliseye, bütün imanlıların birlikteliğine inanıyorum" şeklinde tercüme edildiğinde "azizlerin birliği" ifadesi daha anlaşılır olacaktır.

Hristiyan Kilisesi Mesih'teki geçmiş, bugün ve gelecekteki tüm imanlılardan oluşur. Bu nedenle Pavlus Efesliler'e, "Siz de Ruh aracılığıyla Tanrı'nın konutu olmak üzere hep birlikte Mesih'te bina ediliyorsunuz" diyebilmiştir. Hristiyan olmak, Efesli imanlıları taştan bloklara değil, ruhsal yapı taşlarına dönüştürmüştür ama bu yükselen "tapınakta" aynı soydan bir araya gelirler.

Pavlus'un Efesliler'e anlattıklarından, çok cesaret verici bir gerçeği çıkarabiliriz. Rab'bin büyük yapı projesi bugün hâlâ devam ediyor… ve bizler bunun bir parçasıyız. İsa Mesih'e Kurtarıcı olarak iman edenlerin hepsi Rab'bin "tapınağında" yapı taşlarıdır. Elçi Pavlus'un Efesliler'e söylediği cesaret veren bu sözler sizin için de geçerlidir. "Siz de Ruh aracılığıyla Tanrı'nın konutu olmak üzere bina ediliyorsunuz." Bu, Tanrı'nın muhteşem lütfunun başka bir görüntüdür.

Hatırlanması gerekenler:

Tanrı bereketlediği İbrahim'e, soyundan büyük bir ulus doğacağını vaat etti.

İbrahim soyu olan Yahudiler Mısır'da büyük bir ulus oldular. Musa önderliğinde vaat edilen topraklar olan Filistin'e yerleşmek üzere çıktılar. Yolda Tanrı bu ulus ile Sina dağında önemli bir antlaşma yaptı.

Antlaşma, Yahudiler'in diğer uluslardan Tanrı ayrılmış bir halk olarak yaşamasını gerektiriyordu. Bunun için Tanrı onlara kurallar ve düzenlemeler verdi.

Yahudiler antlaşmayı kabul ettiklerini, sünnet işareti alarak gösterdiler.

Sünnet işareti almak, antlaşmanın işareti ve mührü altında olmaktır. Sünnetli olan Yahudiler, diğer ulusları kendilerinden aşağı olarak gördüler.

Sina dağında yapılan antlaşma geçici idi, Mesih İsa gelene kadar yürürlükte kalacaktı.

Yahudiler ve diğer ulusular antlaşma yaşamından dolayı birbirlerinden ayrılmış olarak yaşadılar; iki ulus arasında ayrılık ve düşmanlık oldu.
Mesih İsa çarmıh ölümü ile Yahudiler ve uluslar arasındaki nefret duvarını kendi bedeninde yıktı.
Mesih İsa çarmıhta kurallar, emirler yasasını kendi bedeninde ortadan kaldırdı.
Mesih İsa çarmıhta "tamamlandı" diyerek dünyayı kurtarma işini bitirdiğini göstermiştir.
Mesih'in çarmıh ölümü, Sina dağında verilen antlaşmanın sona erdiğini göstermektedir.
Mesih'in çarmıh ölümünden sonra Yahudiler ve Uluslar arasındaki engel duvarı yıkılmış oldu. Her iki uluslardan yeni bir soy başladı.
Yahudiler'den ve diğer uluslardan oluşan bu yeni topluluğa Yeni Ahit Hristiyan Kilisesi diyoruz.
Kutsal Ruh'un kurtaran işine hem Yahudiler hem de diğer uluslar eşit bir şekilde paydaştırlar.
İman geldikten sonra Hristiyanlar Tanrı'yı "Baba" olarak çağırabildiler. Çünkü onlar Tanrı'nın ev halkının üyeleri oldular.
Pavlus Yeni Ahit Hristiyan Kilisesini bir bina inşaatına benzetir. Bu binanın temelini Eski Ahit peygamberlikleri ve Yeni Ahit elçiliği oluşturmaktadır. Her bir imanlı kişi bu binada birbirlerine kenetlenmiş olarak yükselen duvarın parçaları gibidir.
Hristiyan kilisesi geçmişte, şimdide ve gelecekte olan bütün imanlılardan meydana gelir.

Lütuf ile Seçilmek

BÖLÜM 5:
Tanrı'nın Planının "Sırrı" Açıklandı

Efesliler 3:1-13

Lütuf ile Seçilmek
Efesliler Mektubu üzerine bir çalışma

BÖLÜM – 5:
Tanrı'nın Planının "Sırrı" Açıklandı (Efesliler 3:1-13)

Efesliler 3: [1]Bu nedenle, siz uluslar uğruna Mesih İsa'nın tutuklusu olan ben, Pavlus,

Pavlus Yahudiler ve Yahudi olmayanlar arasında barıştan söz etmiştir. Ama açık bir şekilde, bunun Mesih'teki barış olduğunu söylemiştir. Mesih'i, Eski Ahit'te vaat edilmiş Kurtarıcı olarak kabul edenler, bunun sevincini tatmaktadır. Mesih'in kabul edilmediği yerde, eski düşmanlık devam eder.

Pavlus ne zaman Yahudi havralarında vaaz verse, bu nefretti açıkça görüyordu. Genellikle, dinleyicilerinden bir kaçı, Nasıralı İsa'yı, Mesih, vaat edilmiş Kurtarıcı olarak kabul ediyordu. Ancak, havrada tapınanların çoğu, Pavlus'un öğretilerine öfkelenip onu havradan dışarı atarlardı. Bu havradaki Yahudiler'i daha fazla öfkelendiren şey ise, Pavlus'un Müjde'yi Yahudi olmayanlara götürmesi olurdu.

Bir keresinde Yeruşalimde'ki Yahudiler, kalabalığı Pavlus'a saldırmaları için kışkırtmışlardı. Sadece bazı Romalı askerlerin hızlı bir şekilde müdahalesi, Pavlus'un hayatını saldırganların elinden kurtarmıştı. Ama şimdi Elçi Pavlus kendisini Roma hukuk sistemi içinde tutuklu bulmuştu. Kendisini temize çıkarmak için, davasının Roma'da İmparatorluk mahkemesinde görülmesini istedi. Pavlus şimdi bu mektubu Efesliler'e Roma'daki hapishaneden yazıyor. Gerçekten de bir bakıma, Pavlus Müjde'yi Yahudi olmayanlara vaaz etme işinden dolayı, başını bu yasal belaya soktuğunu söyleyebilirdi.

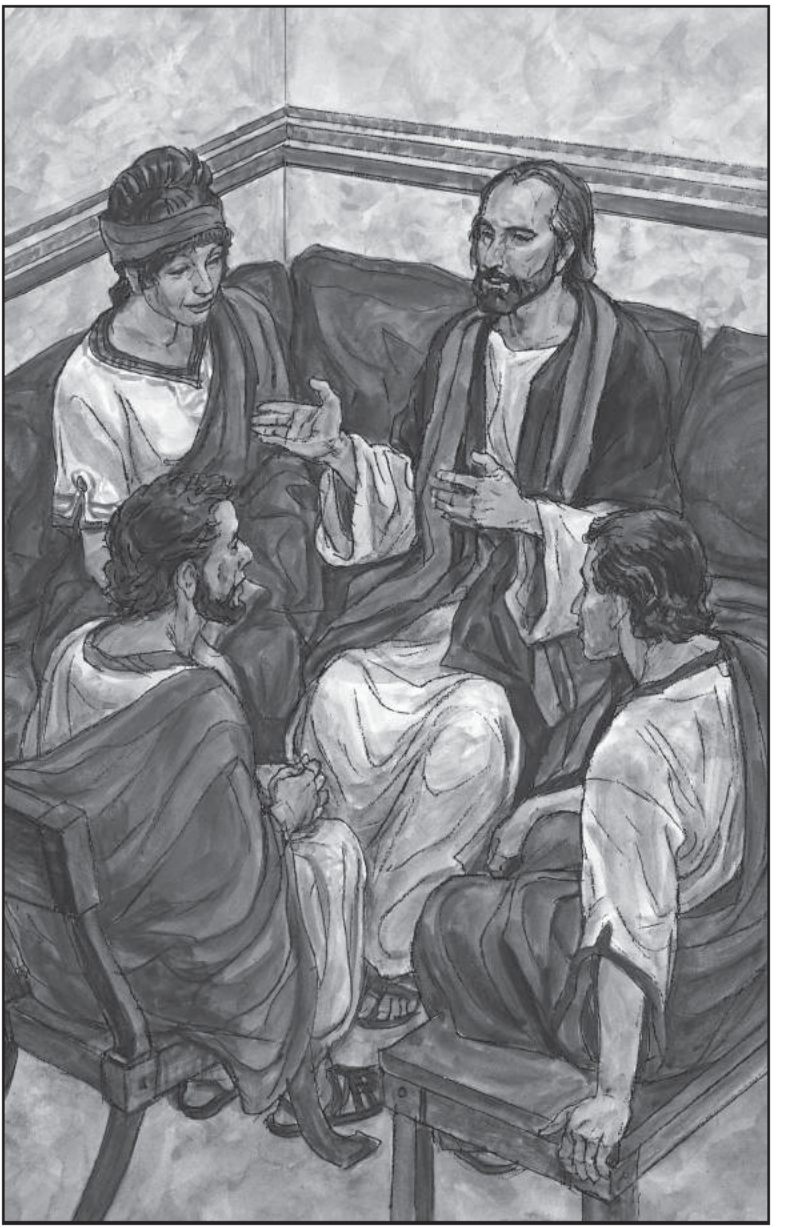

Pavlus Yahudi olmayanlara konuşuyor

"Sır" Pavlus'a bildirildi

Efesliler 3: [2]Eğer gerçekten size yönelik bana verilmiş olan Tanrı'nın lütfunun hizmeti hakkında duydunuzsa, [3]Şöyle ki, O'nun bu sırrı bana vahiyle bildirdiğini duydunuzsa (nasıl ki önceden kısaca yazmışımdır), [4]Onu okuduğunuzda, onunla Mesih'in sırrında anlayışımı fark edebileceksiniz; [5-6]O'nun kutsal elçilerine ve peygamberlere Ruh'ta şimdi açıklandığı gibi, ulusların ortak mirasçıları ve bedenin ortak üyeleri ve İncil aracılığıyla Mesih'te O'nun vaadinin ortak paydaşçıları oldukları o sır ki, önceki kuşaklarda insanoğullarına bildirilmemişti;

Pavlus'un açılış ayetinde "Ben, Pavlus, bu mektubu yazıyorum. Tıpkı Tanrı'nın planladığı gibi İsa Mesih'in elçisiyim" dediğini hatırlayın. Bir elçi, önemli bir kişi tarafından "gönderilen" biridir. Kendi mesajını götürmez. Kendisini gönderen kişi adına konuşur. Pavlus "Tanrı'nın bana bağışladığı lütfu size ulaştırmakla görevlendirildiğimi duymuşsunuzdur" derken okuyucularının bunu anladığına inanmaktadır. Burada "lütuf" kelimesi ayrıca "armağan" da olabilirdi. Tanrı Pavlus'u bir armağanı paylaşmakla görevlendirdi. Bu armağanın ne olduğunu üstü kapalı söylüyor. "Tanrı'nın bana [vahiy yoluyla] gösterdiği sırdan söz ediyorum."

"Sır" ile ilgili açıklama yapmak, Pavlus'un Efesliler'e bir armağanıdır. Ama henüz bir açıklama yapmaz. Tersine, "Bunu kısaca yazdım. Bu mektubu okuduğunuzda Mesih'in sırrını nasıl kavradığımı anlayabilirsiniz" diyerek ilgilerini uyandırır.

Elçi Pavlus'un açıklaması için 6. ayeti okumamız gerekir. Orada açık bir şekilde, "sır budur: Müjde aracılığı ile Tanrı'nın vaatleri Yahudiler kadar uluslar içindir; her ikisi bir bedenin üyeleridir; Mesih'e ait oldukları için vaatlere ortaktırlar" der.

Bu yüzden Pavlus Tanrı'nın Yahudiler ve Yahudi olmayanlar arasında fark görmediğiyle ilgili İyi Haber'i paylaşabilmektedir. Mesih'te her ikisi de kabul edilir. Her

ikisi de daha önce söz ettiği "tapınakta" yükselmektedirler (Kutsal İmanlı Kilisesi'ni tanımlayan 2:20-22 ayetlerine bakınız).

Elçi Pavlus, "Bu sır önceki kuşaklara açıkça bildirilmemişti. Şimdiyse Tanrı'nın kutsal elçilerine ve peygamberlerine Ruh aracılığıyla açıklanmış bulunuyor" diye yazar. Pavlus'un bir "sır" diye adlandırdığı şey, karanlık ve gizemli bir şey değildir. Anlaması zor bir şey değildir. Aksine, bir kişinin kendi başına anlayamayacağı bir şeydir. Bu sır, açıklanması gereken bir şeydir; böylece dinleyiciler açıklamayı duyduklarında, her şey netlik kazanır.

Pavlus'un getirdiği böyle bir açıklamadır. Uzun zaman boyunca Tanrı yalnızca seçilmiş halkı olan Yahudi ulusuyla ilgileniyormuş gibi görünmüş olabilir. İnsanlar Tanrı'nın Yahudi olmayanları kurtarmakla ilgilenmediğini düşünmüş olabilirler. Bu yanlış fikri düzeltmek Pavlus için büyük bir ayrıcalıktır.

Bu bölüme "Pavlus'a bildirilen 'sır'" başlığı altında baktık. Sonraki bölüm de benzer bir başlıkla açıklanacaktır. Bu sır Pavlus aracılığı ile bildirildi. Çağlar boyunca gizli tutulan sır, bütün dünya ile paylaşması için Pavlus'a bildirilmişti. Bu, bir onur ve armağandır.

Pavlus aracılığıyla bildirilen "sır"

Efesliler 3: [7]Bana verilen Tanrı'nın lütfunun armağanına göre, O'nun kudretinin işleyişine göre, ben İncil'in hizmetçisi oldum. [8-9]Uluslar arasında İncil'i, Mesih'in keşfolunmaz zenginliğini ilân etmek; ve her şeyi İsa Mesih aracılığıyla yaratan Tanrı'da çağlardan beri saklı bulunan sırrın paydaşlığının ne olduğunu herkesin görmesini sağlamak, işte bu lütuf bütün kutsalların en küçüğünden daha aşağı olan bana verildi;

Bir elçinin kendi mesajını götürmediğini; kendisini gönderen kişinin adına konuştuğunu açıkladık. Bu, Pavlus'un

"Tanrı'nın etkin gücüyle bana verilen lütuf armağanı uyarınca bu Müjde'yi yaymakla görevlendirdim" derken aklındadır.

Pavlus yaşamı boyunca Tanrı'nın sevgisine lâyık olmadığını asla unutmadı. Mesih'ten nefret etmişti. İmanlılara saldırmıştı. Elçi Pavlus geçmişinden utanarak, "Bütün kutsalların en değersiziyim" der. Ama bu, sadece bizim Tanrı'nın lütfunun ne kadar harika olduğunu görmemize yardımcı olur. Tanrı'nın sevgisine lâyık olmamasına rağmen, Pavlus "Mesih'in akıl ermez zenginliğini Yahudi olmayanlara müjdeleme lütfunu (armağanını) Tanrı bana verdi" diyebilmektedir.

Efesliler 3: [8-9]Uluslar arasında İncil'i, Mesih'in keşif olunmaz zenginliğini ilân etmek; ve her şeyi İsa Mesih aracılığıyla yaratan Tanrı'da çağlardan beri saklı bulunan sırrın paydaşlığının ne olduğunu herkesin görmesini sağlamak, işte bu lütuf bütün kutsalların en küçüğünden daha aşağı olan bana verildi; [10-11]Öyle ki, Tanrı'nın çok yönlü bilgeliği, Rabbimiz Mesih İsa'da amaçladığı çağların amacına göre, kilise topluluğu aracılığıyla göksel yerlerdeki hakimiyetlere ve yetkilere şimdi bildirilmiş olsun;

Sırrın nasıl geldiğini herkese açıklaması için, Tanrı'nın Pavlus'u seçmesini, Pavlus büyük bir onur olarak değerlendirir. Zaten başlangıçta Tanrı günahkârları kurtarmak için, Oğlu'nun günahkârların yerini almasını planlamıştı. Günaha düşüşten sonra, Tanrı yavaş yavaş planına şekil vermedi. Bu, yaratılıştan önceydi, ama "Her şeyi yaratan Tanrı'da geçmiş zamanlarda bu sır gizli tutulmuştur."

Tanrı başından beri ne yaptığını biliyordu, ama planın nasıl geliştiği, Eski Antlaşma döneminde yaşayan insanlar için açık değildi. Yahudi ulusunu özel bir sebepten dolayı seçti. Kurtarıcı onlardan doğacaktı. Onlara özel kurallar verdi. Bu sanki Tanrı sadece Yahudiler'le ilgileniyormuş gibi görünmesine neden oldu.

Bu bağlamda, Eski Antlaşma dönemi boyunca insanların her zaman vaat edilen Kurtarıcı'ya iman ederek kurtulduklarını hatırlamamız önemlidir. Buna Yahudi olmayan imanlılar da dâhildir. Ama Yahudi olmayanlar vaat edilen gelecek Kurtarıcı'yı kabul ettiklerinde, onlar da kendilerini, Tanrı'nın Yahudi ulusunu sorumlu tuttuğu antlaşma yasaları ve düzenlemelerinin sorumluluğu altına koyarlardı.

O zamanlar Yahudi ulusuna katılmadıkları sürece, hiç kimse Tanrı'nın lütfuna kavuşamayacakmış gibi görünüyordu. Ama Tanrı'nın mevcutta daha kapsamlı bir planı vardı. Yahudi olmayanların, Yahudilik aracılığıyla "krallığa dönmeleri" yerine, Pavlus çok farklı bir şeyden söz edebilmektedir. Mesih geldikten sonra, Tanrı amacını yerine getirmiş olan eski kurallara son verdi; büyük ve yeni bir süreci başlattı. Yahudi ve Yahudi olmayanların (ulusların) aynı seviyede birlikte durdukları Yeni Antlaşma Hristiyan Kilisesi'ni inşa etmeye başladı.

Artık Tanrı kilisesine geçmişteki "sırrın" ne olduğunu açıklamak istiyor. 10. ve 11. ayetlerdeki kelime sırasını yeniden düzenlersek, kilisenin bu rolü oldukça anlaşılır oluyor: "Tanrı'nın başlangıçtan beri tasarısı, kilisenin bu sırrın bilinmesini sağlamasıdır onlara bildirecektir."

Ama Pavlus "onlar" derken kimleri kastediyor? "Sırrı" anlar anlamaz Tanrı'nın bilgeliğini görecek olanlar kimlerdir? Dinleyin Pavlus, "Tanrı çok yönlü bilgeliğini, kilise aracılığıyla, göksel yerlerdeki yönetimlerin ve hükümranlıkların bilmesini istedi" der.

Pavlus tam olarak bu yönetimler ve hükümranlıkların kimler olduğunu söylemiyor, ama muhtemelen melekleri düşünüyor. Kutsal Kitap bize meleklerin Tanrı'nın kurtuluş planı yaymakla çok ilgilendiklerini söyler. Örneğin, Antlaşma'daki peygamberliklerden konuşurken, Elçi Petrus "Melekler bu gerçekleri yakından görmeye büyük özlem duyarlar " der (1.Petrus 1:12).

Yeni Antlaşma İmanlı Kiliseleri'nin rolü açıkça Tanrı'nın bilgeliğini göstermektir. Yahudiler ve Yahudi olmayanlar arasında ciddi bir düşmanlık ve ayrılık problemi varken, Tanrı'nın planı sadece aralarındaki nefreti sonlandırmadı; aslında onların ikisini Mesih'te "bir beden" yaptı. Pavlus'un bina örneğini anımsayın. Mesih en önemli taştır, ama her bir imanlı, ırklarına ve uluslarına bakılmaksızın, Tanrı'nın lütuf ve bilgeliğinin kanıtı olarak yükselen tapınaktaki değerli bir yapı taşıdır.

Efesliler 3: [12]Mesih'te cesaretimiz vardır ve O'na olan iman aracılığıyla güvenle yaklaşabiliriz. [13]Bunun için, sizin uğrunuza olan sıkıntılarım konusunda bezmemenizi rica ederim; onlar sizin yüceliğinizdir.

Pavlus az önce yıllardır saklanan sırrın kilise tarafından açıklanmasının ne kadar büyük bir onur olduğundan söz etti. Ama bazen kilise çok da yüce görünmez. Neticede Pavlus, Tanrı'nın Yahudiler gibi Yahudi olmayanları da kilisesinde istediği mesajını vaaz ettiği için hapishanedeydi. Doğal olarak Efesliler, Pavlus ve kendileri için endişeliydiler. Pavlus onlara endişelenmemelerini söyler. Hristiyanlar olarak "özgürce" ve "korkusuzca" Tanrı'nın huzuruna çıkabilirler. Her şey iyi şekilde sonuçlanacaktır. Aslında, "Bunlar size yücelik kazandırır." Bu, yargı gününde gerçekleşecektir.

<u>Hatırlanması gerekenler:</u>

Pavlus bu mektubu Roma hapishanesinden yazmaktadır.

Pek çok Yahudi, sinagoglarda Müjde'yi vaaz eden Pavlus'a kızgındır.

Pavlus Müjde'yi uluslara götürmek için çalışmış ve bu yüzden de tutuklanmıştır.

Pavlus bir elçidir (havari). Elçi kendi mesajını değil,

kendisini gönderenin mesajını götürmekle görevli kimsedir.

Pavlus Müjde'yi açıklarken "sır" kelimesini kullanır.

Bu sır, karanlıkta ve gizemli bir bilgi değil, açıklanması (ilan edilmesi) gereken bir gerçektir.

Açıklanan sır, Mesih'i ve Müjde'yi net bir şekilde görmemizi sağlar.

Pavlus bir zamanlar Mesih İsa'dan nefret ettiği için Hristiyanlar'a eziyet etmişti; bu yüzden kendisini değersiz hissettiği zamanlar olmuştur.

Pavlus için uluslara Müjde'yi vaaz edebilmek, Tanrı'dan kendisine verilmiş bir armağandır.

Eski Ahit'teki imanlılar, Kurtarıcı vaadine olan imanlarıyla kurtuldular. Uluslardan imanlılar da Yahudiler'in tabi olduğu antlaşma yasaları altındaydılar.

Mesih'in gelişinden sonra Yeni Ahit Hristiyan kilisesinde Yahudiler ve diğer uluslar eşit konumdadırlar.

Tanrı çağlar boyunca örtülü olan sırrın kilise tarafından açıklanması ister.

Yeni Ahit Hristiyan kilisesinin rolü, Tanrı'nın lütuf ve bilgeliğini yansıtmaktır.

Lütuf ile Seçilmek

BÖLÜM 6:
Pavlus'un Efesliler için Duası

Efesliler 3:14-21

Lütuf ile Seçilmek
Efesliler Mektubu üzerine bir çalışma

BÖLÜM – 6:
Pavlus'un Efesliler için Duası (Efesliler 3:14-21)

Efesliler 3: 14-15Bu nedenle, göklerde ve yeryüzünde her ailenin kendisinden ad aldıkları Rabbimiz İsa Mesih'in Babası önünde diz çökerim;

Bundan bir önceki ayetlerden birinde, Pavlus Efesliler'e "özgürce" ve "korkusuzca" Tanrı'nın huzuruna çıkabileceklerine dair güvence verdi. Şimdiki ayette, artık korkusuz dua etme örneğini veriyor. Pavlus'un cesaret için verdiği sebebe dikkat ediyor musunuz? "Yerde ve gökte her aile adını Baba'dan alır" diyor. Tanrı babamızsa, o zaman biz O'nun çocuklarıyız. Pavlus'un bu isme ne kadar geniş bir şekilde atfettiğine dikkat edin. Bütün imanlılar, zaten cennette olanlar ve hâlâ dünyada yaşayanlar, Tanrı'nın bütün çocuklarıdır. Onlar ailenin üyeleridir. Duayla cesaretle isteklerini iyi ve sevgili Baba'larının önüne getirebilirler.

Pavlus bu güvenle göksel Baba'sından Efesliler'e üç şey vermesini istiyor: 1) güçlü bir iman, 2) net bir şekilde kavrama gücü ve 3) ruhsal zenginlikler. Dua, bir şükür duasıyla, bir şükran ve övgü ifadesiyle kapanır.

Güçlü iman

Efesliler 3: 16Öyle ki, yüceliğinin zenginliğine göre, O'nun Ruhu aracılığıyla iç varlığınızda kudretle güçlenmeyi size versin; 17Ki, sevgide köklenmiş ve temellenmiş olarak, iman aracılığıyla Mesih yüreklerinizde konut kursun;

Tanrı bütün kudrete sahiptir. Ayrıca Tanrı yaratıcı olandır ve bütün şeylerin sahibidir. Pavlus Baba Tanrı'dan "kendi yüceliğinin zenginliğini" kullanmasını istiyor. Tanrı'nın

insanlara gelme yöntemi, Kutsal Ruh'un işleyişi aracılığıyladır. Kutsal Ruh, Kutsal Kitap'taki Müjde'nin mesajını ve sakramentleri, önce yürekte iman yaratmak için ve sonra bu imanı güçlendirmek için kullanır. Pavlus okuyucularını emin kılmak için, tıpkı Efesliler'in yaşamında olduğu gibi, bu gerçekleştiğinde, "sonra Mesih yüreklerinizde yaşayacaktır" diyerek güvence vermektedir.

Mesih'in sevgisini net bir şekilde kavrama

Efesliler 3: [17]Ki, sevgide köklenmiş ve temellenmiş olarak, iman aracılığıyla Mesih yüreklerinizde konut kursun; [18]Öyle ki, bu sevginin genişliğinin, uzunluğunun, derinliğinin, yüksekliğinin ne olduğunu bütün kutsallarla birlikte tamamıyla anlayasınız;

Bu bölümde, Pavlus Hristiyan sevgisiyle ilgili önemli noktalara değinmek için, görsel bir dil kullanmaktadır. Pavlus Efesliler için dua eder, sevgilerinin derin köklere sahip olmalarını ister. Pavlus, Hristiyan sevgisini derin ve sağlıklı köklerle desteklenmiş, güçlü, büyüyen bir bitkiyle karşılaştırıyor ya da Efesliler'in sevgisi bir bina olarak canlandırabilir. Bu durumda, Pavlus sevgilerinin güçlü bir temele sahip olması için dua eder.

Ve elçi Pavlus hemen gerçek Hristiyan sevgisinin temelinin ne olduğunu açıklar. "Bütün kutsallarla birlikte Mesih'in sevgisini kavramaya gücünüz yetsin." Mesih'in, dünyanın değersiz günahkârları için olan sevgisi, kutsalların bilmesi ve anlaması gereken bir şeydir. Mesih kayıp ruhlara olan sevgisi dışında, onların affedilmesini sağlamak ve günahlarının cezasını ödemek için, kendi isteğiyle öldü.

Mesih'in sevgisi, tabi ki dokunabileceğimiz ya da ölçebileceğimiz gibi bir şey değildir. Genişliği, uzunluğu, yüksekliği ve derinliği yoktur. Ama Pavlus Mesih'in bizim için olan sevgisinin büyüklüğü konusunda bizi etkilemek için böyle bir dil kullanmıştır. "[Mesih'in sevgisinin] ne denli

geniş ve uzun ve yüksek ve derin olduğunu anlayın" diye dua etmiştir.

İmanlılar Mesih'in sevgisini ölçemeseler bile, buna karşılık verirler. Bunu yaşamlarında yansıtırlar. Elçi Yuhanna , "Biz seviyoruz, çünkü önce o bizi sevdi" (1.Yuhanna 4:19) diye yazmıştır. Pavlus da Korintliler'e yazılı olarak aynı şeyi söylemiştir, "Bizi zorlayan Mesih'in sevgisidir" (2.Korintliler 5:14).

Ruhsal zenginlikler

Efesliler 3: [19]Ve bilgiyi çok aşan Mesih'in sevgisini bilesiniz; öyle ki, Tanrı'nın tüm doluluğuyla dolasınız.

Sınırlı beşeri anlama yetimizle, adil ve kutsal Tanrı'nın cenneti bırakıp günahkârları kurtarmak için dünyaya gelmesine neden olan sevgiyi asla tam olarak anlayamayız. Ama Kutsal Kitap'ın tam olarak öğrettiği budur; ve iman bu gerçeği kabul eder. Tam olarak anlaşılamasa bile bu gerçeği kabul etmek, Tanrı'nın çocuğuna ruhsal zenginlikler sağlar. Pavlus, "O zaman Tanrı'nın bütün doluluğuyla dolacaksınız" diye vaat eder.

Tanrı her gün bütün insanlara, imanlılara ve aynı şekilde imanlı olmayanlara bir çok armağanlar verir. Yaşamı ve sağlığı, yiyeceği ve giyeceği, aileyi ve arkadaşları ve daha bir çok diğer iyi şeyleri insanlar O'ndan alırlar. Ama Pavlus duasının bu bölümünde Efesli okuyucuları için özel bir armağan istiyor. Mesih'in onlara olan sevgisini net bir şekilde anlama gücüne sahip olmaları için dua ediyor. O zaman Tanrı'nın bütün doluluğuyla, Tanrı'nın bütün imanlıların sahip olmasını istediği ruhsal armağanlarla dolacaklardır.

Bu armağanların en büyüğü günahların bağışlanmasıdır. Bağışlanmış olmak, hemen bize iyi bir vicdan ve Tanrı'yla barışık olmamızı sağlar. Ama bu, Tanrı'nın çocukları için

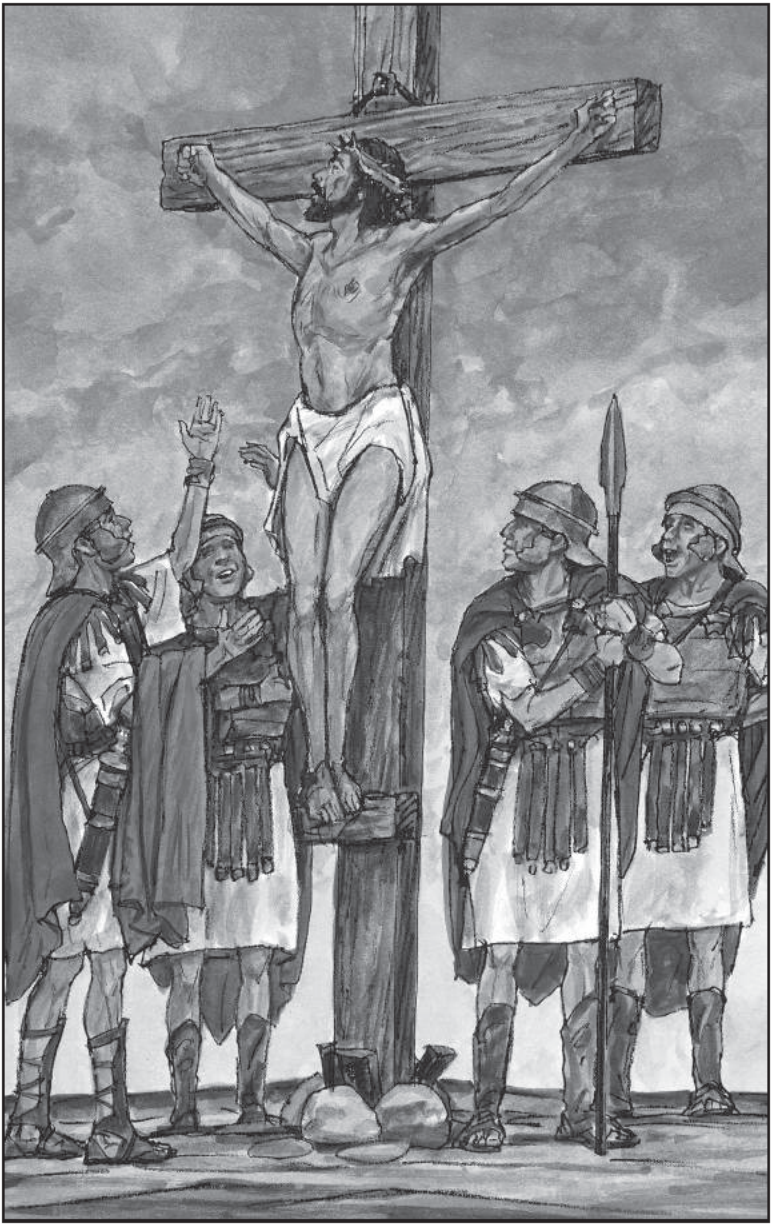

İsa düşmanları için dua ediyor

düşündüğünün sadece bir kısmıdır. Cennet, Tanrı'nın onlar için hazırladığı her şeyle dolu alacaktır.

Övgü ile kapanış (Yüceltme -Doksoloji)

Efesliler 3: [20]Ama bizde işleyen kudrete göre, dilediğimiz ya da düşündüğümüzden aşırı derecede daha çok fazlasını yapabilene, [21]Kilise topluluğunda, Mesih İsa'da bütün kuşaklarca, çağlar boyunca yücelik olsun. Amin.

Daha önce söylediğimiz gibi, Tanrı, gücü her şeye yetendir (her şeye kadir). Yani bütün kudrete sahiptir. Yapamayacağı hiç bir şey yoktur. Bu da bizim cesurca dua etmemiz için çok güçlü bir nedendir. Asla çok fazla şey istemiş olmayız. Pavlus "Tanrı dilediğimiz ya da düşündüğümüz her şeyden çok daha fazlasını yapabilecek güçtedir" diyecek kadar ileri gitmiştir.

Başımız dertte olduğunda, Tanrı'yı düşünmek ve O'ndan yardım istemek kolaydır. Ama bazen Tanrı duamızı işittikten ve bize cevap verdikten sonra, O'nu unuturuz. Bu nedenle Pavlus okuyucularına "Kilisede ve Mesih İsa'da bütün kuşaklar boyunca sonsuzlara dek O'na [Tanrı'ya] yücelik olsun" diye ısrar ediyor. Tanrı'ya iyilikleri için şükrettiğimizde ve sonra sevgi dolu saygıyla, O'nu memnun eden bir yaşam sürmeye çalıştığımızda, O'nu yüceltiriz.

Pavlus duasını "Amin" ile sonlandırır. Bu güven dolu bir imanın beyanıdır. "Dua ettiğim şeyin olacağına eminim" anlamına gelir.

<u>Hatırlanması gerekenler:</u>

Tanrı insanların yaşamlarına Kutsal Ruh aracılığı ile gelir.

Kutsal Ruh, Kutsal Kitap'taki Müjde bildirisi ve sakramentler aracılığı ile çalışarak kişide imanı var

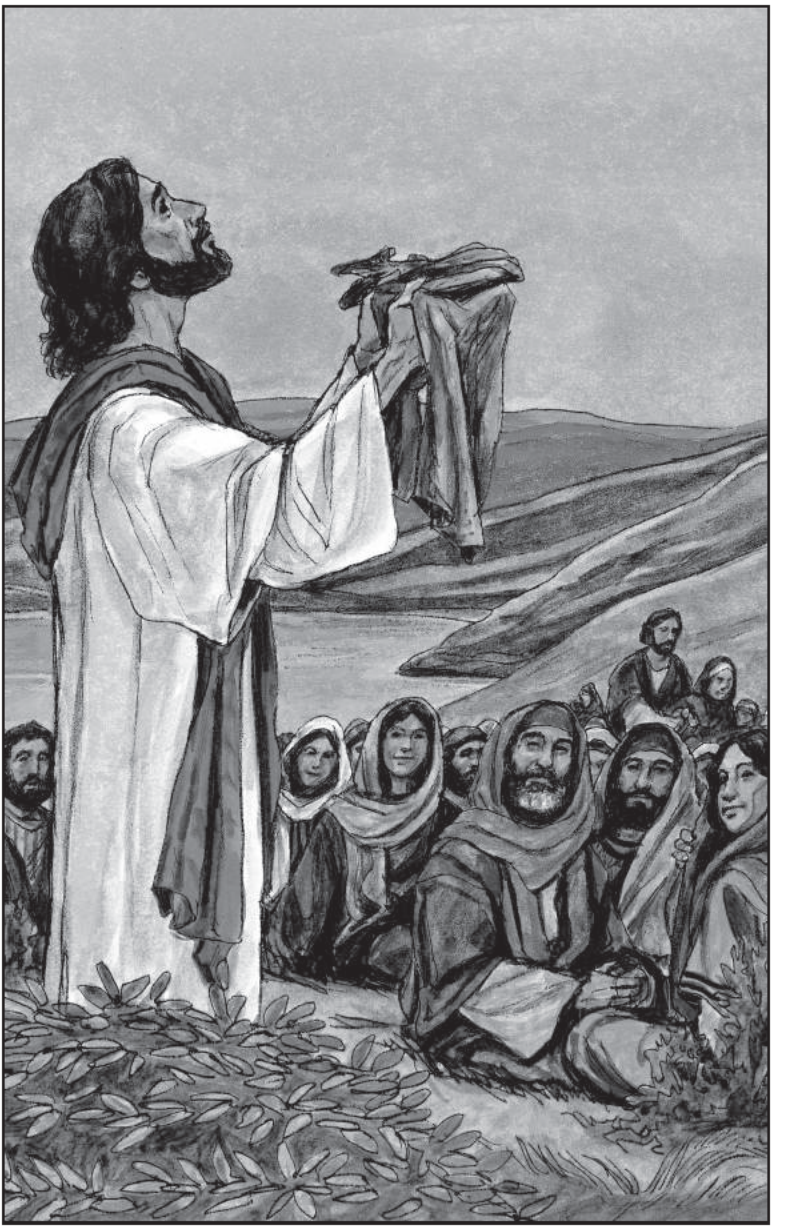

İsa 5000 kişiyi doyururken şükrediyor

eder; ve yine bu araçlar ile imanı güçlendirir.
Bir kimsenin yüreğinde Mesih'in yaşamasını sağlayan, Kutsal Ruh'tur.
Pavlus Efesliler'in sevgide derinleşmesi için, sevgilerinin sağlam bir temel üzerinde olması için dua eder.
İsa Mesih'in günahkâr bir dünya için olan sevgisine bakarak, Hristiyan sevgisinin nasıl bir şey olması gerektiğini anlayabiliriz.
İmanlılar yaşamlarıyla Mesih'in sevgisini yansıtmalıdır.
Efesliler'in alması için Pavlus'un dua ettiği zenginlikler, Tanrı'nın armağanıdır. Bir imanlının sahip olduğu en büyük zenginlik, günahların bağışlanması armağanıdır. Affedildiğini bilmek, esenlik ve pak bir vicdan verir.
İmanlılar sonsuz yaşamda Tanrı'nın onlar için hazırladığı her şeye sahip olacaklardır.
Tanrı'nın gücü bizleri cesur bir şekilde dua etmemiz için teşvik eder.
Tanrı'ya övgü getiren bir şekilde yaşayalım diye Tanrı bizleri bereketledi.
Tanrı'yı hoşnut eden bir şekilde yaşayarak O'na olan şükranlarımızı ifade ederiz.
"Amin" demek, Tanrı'ya olan güvenin bir ifadesidir (Tanrı'nın sözleri gerçektir; O'nun dediği gibi olacaktır).

Lütuf ile Seçilmek

BÖLÜM 7 Kısım 1:
Tanrı'nın Kurtaran Lütfunun Kutsal Sonuçları

Efesliler 4:1-16

Lütuf ile Seçilmek
Efesliler Mektubu üzerine bir çalışma

BÖLÜM – 7 Kısım 1:
Tanrı'nın Kurtaran Lütfunun Kutsal Sonuçları
(Efesliler 4:1-16)

Efesliler 4: [1]Onun için, Rab'de tutuklu olan ben, çağrıldığınız çağrıya yaraşır biçimde [yürümenizi sizden rica ederim];

Pavlus'un mektupları genellikle doğal bir şekilde ikiye ayrılır. Mektubunun birinci yarısında, Pavlus Tanrı'nın kurtuluş planından bazı önemli doktrinler (öğreti) sunar. Mektubun ikinci yarısında, Pavlus bu gerçeğin artık okuyucularının günlük yaşamlarını nasıl değiştireceğini ve yol göstereceğini açıklamaktadır. Pavlus'un Efesliler'e mektubunun 4. Bölümü Hristiyan yaşamı için yol gösteren bir kısım ile başlar. Elçi Pavlus, "Bu nedenle, Rab'bin uğruna tutuklu olan ben, aldığınız çağrıya yaraşır biçimde yaşamanızı rica ederim" diye yazar.

Pavlus mahkum olduğu için Efesliler'e nasıl yaşanması gerektiği konusunda öğüt vermiyor. Tersine, "Rab'bin uğruna" verebiliyor. Pavlus'un mektubun ilk yarısında, Tanrı'nın zihninde uzun süredir gizlenen sırrı açıklaması için, Rab'bin onu atadığına nasıl güçlü bir şekilde vurgu yaptığını hatırlayın. Sır neydi? Sonsuzlukta Tanrı Yahudi olmayanları kilisenin bir parçası olarak seçmişti. Yeni Antlaşma'da diğer uluslar artık Eski Antlaşma'nın seçilmiş halkı ile eşitlerdir. Öteki uluslar, Yahudi ulusu ile birlikte Rab'be ait "kutsal bir tapınak " (3:21) olarak bina edilmek üzere tek bir beden olarak birleşirler.

Tanrı'nın elçisi olarak, Pavlus, "Tanrı'dan aldıkları çağrıya yaraşır biçimde yaşamalarını "isteyecek konumdadır. Mektubun kalan bölümlerinde, Pavlus Hristiyan yaşamının dört alanından söz eder. Efesliler'i şunlara teşvik eder:

- birbirleriyle birlik ve beraberlik içinde yaşamak;
- gerçeği sevgiyle söylemek;
- pak yaşamlar sürmek;
- sorumlukları kabul etmek.

Birlik ve beraberlik içinde yaşamak

Efesliler 4: [2]Tüm alçakgönüllülük ve yumuşak huylulukla, sabır ile sevgide birbirinize katlanarak; [3]Barış bağıyla Ruh'un birliğini korumaya gayret ederek yürümenizi sizden rica ederim.

Yahudi ve Yahudi olmayan imanlılar Tanrı huzurunda aynı seviyede dururlar. Kutsal Ruh onları Mesih'te imana getirerek bir (tek beden) yapmıştır. Her iki taraf da kendi başlarına bir şey yapmamışlardır. Bu nedenle övünecek hiç bir şeyleri yoktur. Birbirleriyle "tamamen iyi huylu" ve "tamamen sabırlı" olabilirler.

Mükemmel bir dünyada %100 uyum olabilirdi. Ama imanlıların hâlâ zayıflık ve hatalarının olduğu günahkâr bir dünyada yaşıyoruz. Pavlus onları "Birbirinize sevgiyle, hoşgörüyle davranın" diye teşvik ederken aklında olan budur. Mektubun daha sonraki bölümlerinde, "Tanrı sizi bağışladığı gibi siz de birbirinizi bağışlayın" derken böyle bir sevgi davranışının nedenini gösterecektir. Pavlus, kendilerinin bağışlanmaya ihtiyacı olduğunu bilen kişileri "Ruh'un birliğini esenlik bağıyla korumaya gayret edin" diye teşvik edebilmektedir.

Efesliler 4: [4]Çağrınızın tek bir ümidiyle siz de çağrıldığınız gibi, beden bir ve Ruh bir; [5]Rab bir, iman bir, vaftiz bir, [6]Hepsinin üzerinde ve hepsinin aracılığıyla işleyen ve hepinizin içinde olan, herkesin Tanrısı ve Babası birdir.

"Üçlü Birlik" birde üç anlamına gelmektedir. İncil hiçbir zaman "üçlü birlik," kelimesini kullanmamıştır ama bir Tanrı'da üç kişiden (Baba, Oğul ve Kutsal Ruh) açıkça söz edildiği yerler vardır. İnsan aklımız bunu anlayamaz ama Tanrı Sözü öyle yazdığı için inanırız. Çünkü bir çok yerde Kutsal Kitap bu gerçeği açık bir şekilde öğretmektedir. 4. ayetten 6.ayete kadar olan kısım Üçlü Birlik Tanrı'yı tanımlamaktadır. Biz genellikle şu sıralamayı kullanırız: Baba, Oğul ve Kutsal Ruh. Elçi Pavlus bu sıralamayı diğer bir şekilde Ruh, Rab [Oğul] ve Baba ifade eder.

Pavlus'un imanlılar arasındaki birliktelikten söz ettiğini hatırlayın. Günahkâr insanlar arasındaki birliktelik asla mükemmel değildir. Ancak Kutsal Tanrımız'daki üç kişi arasında tam bir uyum vardır. Pavlus her bir kişiyle bağlantılı olarak, üç şeyi yanyana sıralar. Bunlar farklıdırlar ama birbirleriyle uyum içindedirler.

- **Bir beden** vardır. **Bir <u>Ruh</u>** vardır. Çağrınızdan doğan tek **bir umud**a çağrıldınız.
- **Bir <u>Rab</u>** vardır. **Bir iman ve bir vaftiz** vardır.
- **Her şeyden üstün, her şeyle ve her şeyde olan** bir Tanrı ve <u>Baba</u> vardır.

Pavlus üçlü grupları listelediğinde, Üçlü Birliği bize açıklamaya çalışmıyor. Bunu tekrar etmeye değer; çünkü insan aklı Üçlü Birliğin sırrını anlayamaz üç kişi ama sadece Tek bir Tanrı. İman bunu kabul eder çünkü Kutsal Kitap bunu öğretir.

Efesiler 4: [7]Ama her birimize Mesih'in armağanının ölçüsüne göre lütuf verildi. [8]Bunun için diyor: "En yükseğe çıkınca, tutsaklığı tutsak edip götürdü; ve insanlara armağanlar verdi? [9]Ama O'nun yükseğe çıkmış olması, önce yerin aşağı kısımlarına da inmiş olması değil de nedir? [10]Bütün şeyleri doldursun diye, O inen hem de tüm göklerin yukarısına çıkan aynı Kişi'dir.

Bütün imanlılardan oluşan kutsal Hristiyan Kilisesi'nde, Hristiyanları bir araya getirmek için, her bir kişinin birlikteliğe katabileceği bir şeyler vardır. Her bir imanlı başkalarının yararına kullanabilecekleri bazı armağanlara sahiptir. Herkes aynı armağana ya da yeteneğe sahip değildir. Bir kişi bu güce sahiptir; diğeri farklı bir güce. Bu armağanlar "Mesih'in armağanın ölçüsüne göre " değişirler.

Elçi Pavlus, Efesli okuyucularına Mezmur 68'in, Mesih'ten kilisesine hizmet vermek için gerekli olan birçok armağanı dağıtan biri olarak söz ettiğine dikkat çeker. Mezmur yazarı, Mesih'i kazandığı savaştan eve gelen, zafer kazanmış bir kral olarak resmeder. Düşmanlarını hapse atar ve zaferini kutlar, ona sadık olanlara armağanlar dağıtır.

Mezmur'da vaat edilen ve öngörülen bu güçlü olay, Mesih'in göğe alınırken "yükseğe çıkmasında" gerçekleşmiştir. Pavlus Mezmur'un kelimelerini hem Tanrı hem de insan olan Nasıralı İsa'da, zafer kazanmış Mesih'in kim olduğunu bize göstermek için kullanmıştır. "'Yükseğe çıktı' ne anlama gelir?" diye sorar. Bu sadece bir anlama gelir ki, o da önce aşağılara, yeryüzüne indi demektir. İnen de O'dur, bütün göklerin üstüne çıkan da O'dur. Bütün yaratılışı doldurmak için bunu yapmıştır.

Mükemmel yaşamı ve bizim yerimize masum ölümü aracılığıyla, Tanrı ve insan olan İsa Mesih kendisinin (ve bizim) günah, ölüm ve şeytan diye adlandırılan düşmanlarını yendi. Tam bir zaferle göğe geri döndü. Yükselen ve göğe alınan Mesih artık her şeyin üzerinde yetkiye sahiptir. O "Bütün yaratılışı doldurur."

Efesliler 4: [10]Bütün şeyleri doldursun diye, O inen hem de tüm göklerin yukarısına çıkan aynı Kişi'dir. [11]Bazılarını elçi ve bazılarını peygamber ve bazılarını müjdeci ve bazılarını önder ve öğretmen olarak O verdi;

Mezmur yazarının söz ettiği göğe yükselen Mesih, "her şeyi doldurmak üzere bütün göklerin çok üstüne çıktı." Pavlus burada Mesih'in, kilisesi de dahil olmak üzere her şeyin üzerinde yetkiye sahip olduğunun önemine değiniyor.

Ama bu her şeyin üzerinde olan güçlü hükümdar, şaşırtıcı bir şey yapar. Her şeyi kendi yapmak yerine, imanlılara, Hristiyan kilisesindeki önemli görevleri yerine getirmeleri için, ihtiyaçları olan yetenek ve becerileri verir. Pavlus Efes'te sahip oldukları kilise görevlerinden örnekler verir. "Kendisi [Mesih] kimini elçi, kimini peygamber, kimini müjdeci , kimini önder ve öğretmen atadı." Bu dört gruptan oluşan kilise çalışanlarına daha yakından bakalım.

Elçi, Mesih tarafından doğrudan çağrılan ve özel bir göreve "gönderilen" kişidir. Buna sonradan çağrılan Aziz Pavlus kadar on iki havari de dâhildir. "Peygamber" terimini duyduğumuzda, genellikle geleceği söyleyen birini düşünürüz. Bu anlama gelebilir, ama peygamberlik bundan daha fazlasıdır. Peygamberler Tanrı'dan mesaj getiren adamlardı. O mesaj geçmiş, şimdi ya da gelecek ile ilgili olabilirdi. Pavlus'un söz ettiği elçiler ve peygamberler, yalnızca Yeni Antlaşma Kilisesi'nin başlangıç yıllarında hizmet veren adamlardır.

Sonraki iki grup kilise çalışanları bize daha tanıdık gelir. Sadece küçük bir grup adamla sınırlı değillerdir ve bu çalışanlar bugün hâlâ devam etmektedirler. Müjde'nin ana işi, kiliseye yeni üyeler getirmektir. Diğer taraftan, önderler (Pavlus'un kullandığı kelime çobanlar anlamına gelir) ve öğretmenler daha çok toplanan sürüyü besleme ve imanlarında yol gösterme işini yapmışlardır.

Bugün sahip olduğumuz bazı kilise merkezlerinin, Efes'te bulunan kiliselerden faklı olduğuna dair şüphe yoktur.

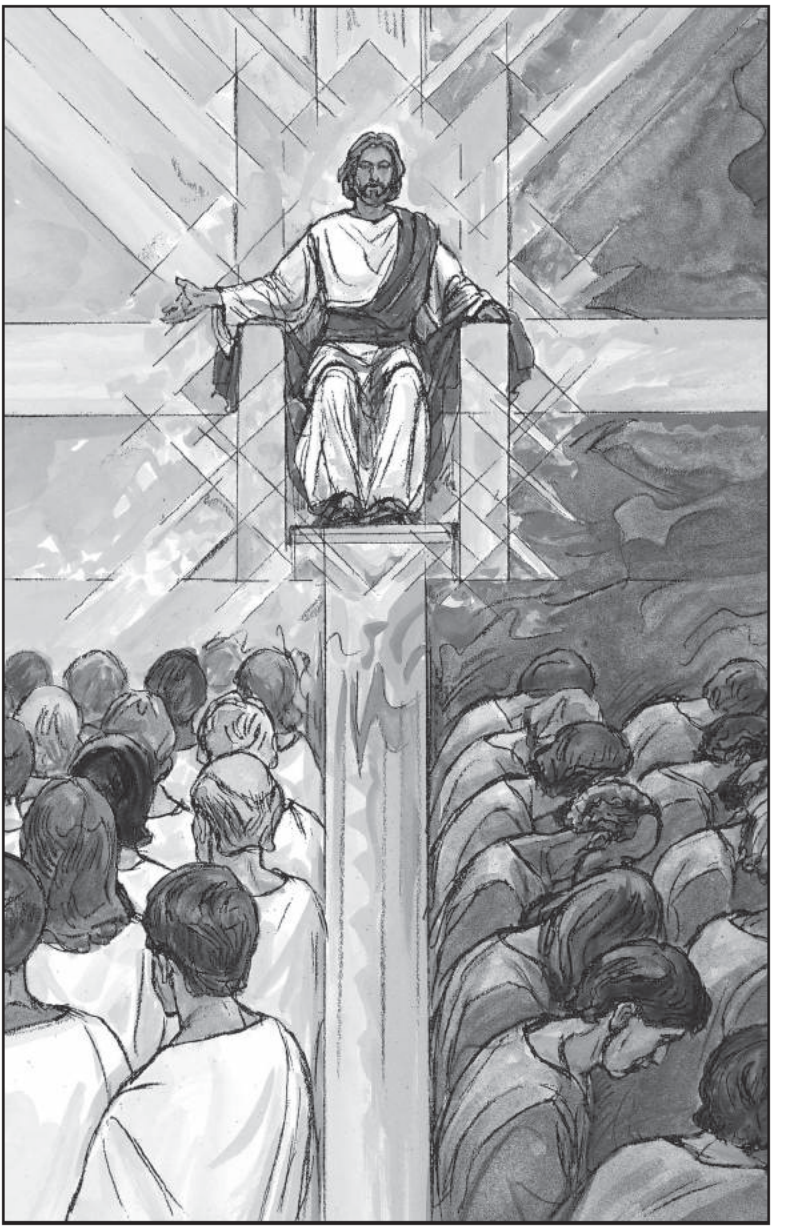

Yüce ve zaferli Mesih İsa

Önderlere ve öğretmenlere ek olarak, vaizler ve danışmanlar, hizmet personelleri (asistan vaiz gibi) ve idareciler gibi pozisyonlara da sahibiz. Ama bugün kilisede toplum hizmeti pozisyonlarında hizmet veren çalışanlar hâlâ göğe yükselmiş Mesih'in verdiği armağanlardır. Özellikle de yaptıkları önemli işten dolayı, onlara onur ve saygı borçluyuz,

Efesliler 4: [12]Kutsalların hizmet işi için donatılması, Mesih'in bedeninin bina olunması için, [13]Ve hepimiz imanın ve Tanrı'nın Oğlunun bilgisi birliğine erişinceye, yetkin insan oluncaya, Mesih'in doluluğunun düzeyine erişinceye dek.

Pavlus yükselmiş ve zafer kazanmış olan Mesih'in "bütün yaratılışı doldurduğu" göğe yükseldiğine dikkat çekmiştir. Bütün yetki tamamen O'ndadır, ama "her şeyi tek başına yürütmez." Bunun yerine lütfunda ve bilgeliğinde, kilisede müjdeci, önder ya da öğretmen gibi önemli görevler yaratmıştır. Sonra insanları çağırmış ve o görevlerde hizmet etmeleri için, Tanrı vergisi yeteneklerini kullanmalarına izin vermiştir.

Mesih'in kilisesine armağanı olarak, bu çağrılmış işçiler önemli insanlardır ama kendi başlarına ya da kendileri için çalışmazlar. Neden Mesih bu insanları çeşitli görevlere yerleştirdi? Pavlus'un cevabı "Öyle ki, kutsallar hizmet görevini yapmak için donatılsın" şeklindedir.

Önderler ve öğretmenler, onlarla Müjde'yi paylaşarak kutsalları hizmete "hazırlarlar." İnsanlar Mesih'in onlara olan sevgisini öğrendiklerinde, Mesih'teki iman, sevginin işlerini yapmak ve diğerlerine hizmet etmek için kutsalları sevgi ve güçle doldurur. Hizmetin işleri çok çeşitli şeyleri içerir. Bir kişi öğretmekte iyi olabilir; diğeri yas tutanları teselli etmekte ya da cesareti kırılmış olanları cesaretlendirmekte iyi olabilir. Bazılarının hayır işleri için zamanı ve enerjisi olabilir. Diğerlerinin kiliseye verebilecek parası olabilir. Herkes

diğerleri için dua edebilir. Ve imanlılar Tanrı'nın onlara verdiği yeteneklerle diğerlerine hizmet ettiklerinde, "Mesih'in bedeni geliştirilmiş olur."

Mesih'in bedeni Hristiyan kilisesidir. Kilisedeki herkesin diğerlerinin imanda büyümelerine destek olmak için oynadıkları bir rolü vardır. Birbirine hizmet etmek devam eden bir süreçtir. Pavlus, "Sonunda hepimiz imanda ve Tanrı Oğlu'nu tanımada birliğe, yetkinliğe, Mesih doluluğundaki olgunluk düzeyine erişeceğiz" diyor. Bunun kutsal sonucu olarak "Mesih'in bizim için sahip olduğu her şeyi alacağız" diyor.

Sevgide gerçeği konuş

Efesililer 4: [14]Öyle ki, artık insanların hüneriyle, kurnazlıkla sistemli olarak hataya düşürme amaçlarıyla, her öğretişin yeliyle çalkalanan ve sürüklenen çocuklar olmayalım; [15]Ama gerçeği sevgide koruyarak O'nda, baş olan Mesih'te bütün şeylerde büyüyelim. [16]O'ndan bütün beden, her bir kısmın işleyiş ölçüsüne göre, her bir eklemin yardım sağlamasıyla, birlikte uygunca bağlanarak ve birleşerek, kendisinin sevgide bina olunması için, bedenin gelişmesi sağlanıyor.

Pavlus, Efesliler'in *artık* bebek olmayacakları bir zamandan söz etmektedir. "Artık" kelimesini kullanarak, onların imanlarında hâlâ acemi olduklarını açıkça belirtmiştir. Onlar küçük çocuklardır, yakın zamanda Mesih'teki imana dönmüşledir. Hâlâ dikkatli bir rehberliğe ve talimata ihtiyaçları vardır.

Pavlus, onların yardıma olan ihtiyaçlarıyla ilgili diğer bir örnek vermek için, resimleri değiştirir. Efes, Ege Denizi'nde önemli bir liman kentiydi. Efesliler denizde şiddetli fırtınaya yakalanmanın, tehlikeli rüzgar ve dalgalarla çalkalanmanın hissettirdiği çaresizlik duygusunu anında tanırlardı.

Bu fiziksel tehlike, Efesliler'in ruhsal hayatlarındaki benzer bir tehlike gibidir. "Her yeni öğretiyle, öteye beriye

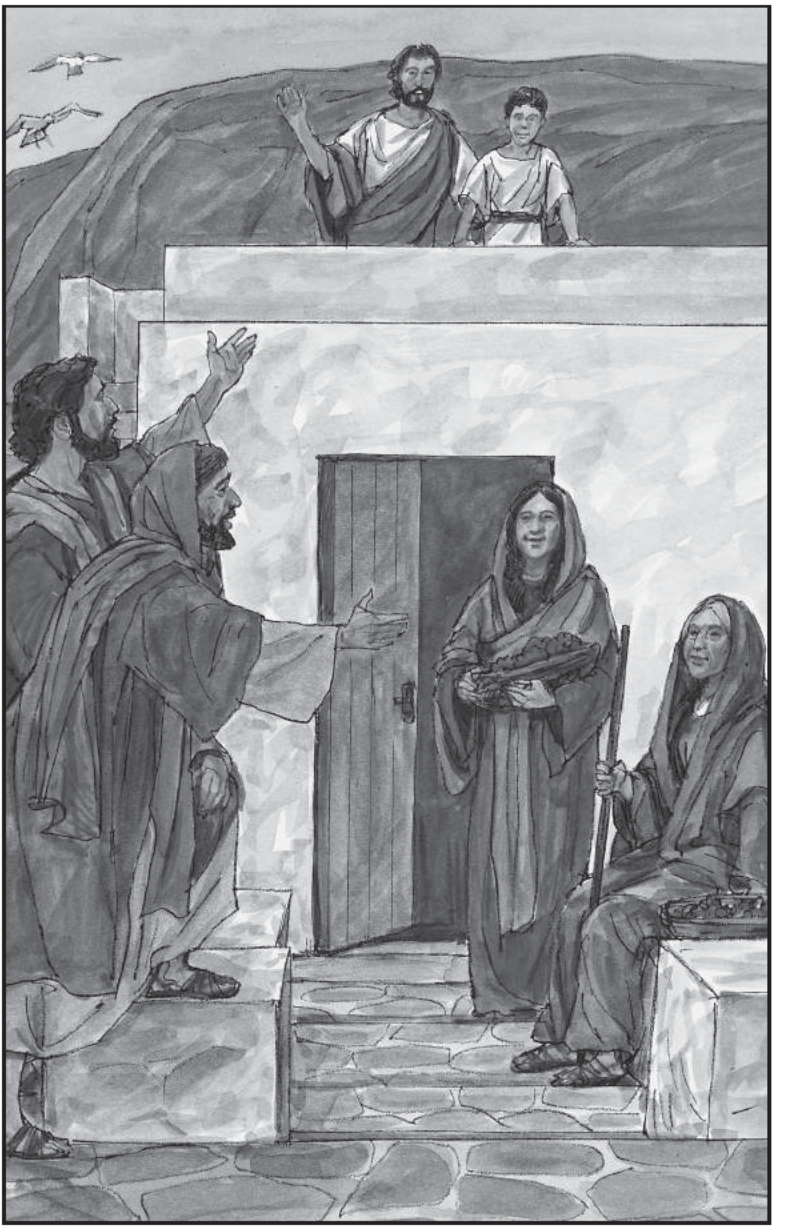

Kutsal Hristiyan kilisesi büyüyor

savrulma" tehlikesi içindedirler. İki çeşit yanlış öğreti vardır. Kendilerinin bildirdikleri "yeni öğretiye" kendileri inananlar vardır. Samimidirler ama Kutsal Kitap'la mutabık değillerdir. Böyle insanlar yeni imanlılar için ciddi bir tehdittirler.

Daha da tehlikelisi, yanlış doktrin öğrettiklerini bilen ama kendileri için para ve ün kazanmak amacıyla yine de bunu yapan sahte öğretmenlerdir. Buna modern bir örnek bazı telemüjdecilerin "hüner ve kurnazlıklarıyla… kötü amaçlı planlarını saklamaya çalışmaları" olabilir. Böyle insanlar Pavlus zamanında da etraftaydılar ve Efesli okuyucularının imanı için gerçek bir tehlike olarak görünüyorlardı.

Ama sahte öğretiyi düzeltmenin bir yolu vardır. Pavlus, "sevgiyle gerçeği konuşun" diye teşvik ederken bu yolun ne olduğunu gösterir. Pavlus'un bu bölümünün daha önceki kısımlarındaki düşünce zincirini hatırlayın. Mesih göğe yükseldiğinde, kilisesine "armağanlar verdi" demişti. Bu armağanlar kilise hizmetlerine çağırdığı müjdeci, önder ya da öğretmen gibi insanlardır. Mesih'in bu çağrılmış işçilere verdiği görev "kutsalların hizmet işi için donatılması" idi.

Mesih'in O'na iman edenlerden hazırlıklı olmalarını beklediği özel hizmet, gerçeği konuşmalarıdır. Yanlış öğretiye inanma tehlikesi içinde olan bir erkek ya da kız kardeş gördüklerinde, böyle bir kişiyi uyarmaları ve düzeltmeleri gerekir.

Başarılı bir şekilde hatayı düzeltebilecek tek şey, gerçeği konuşmaktır. "Neye inandığın önemli değildir; samimi bir şekilde inanmak önemlidir" diyen sahte öğretmenler her zaman vardır. Onlar bütün dinlerin aynı yere yönlendirdiğini düşünürler. Pavlus'un görüşü bu değildir. Pavlus Efeslier'e, Mesih'in günahkârın yerine mükemmel kurban oluşu sayesinde kurtulduğumuz İyi Haber hakkında tek gerçeği gösterir.

Sahte öğretmenler ve yanlış doktrinler sağlam bir şekilde düzeltilmelidir. Ama buna eklenen önemli noktaya dikkat edin. Kutsallar gerçeği konuştuklarında, bunu sevgiyle

yapmaları gerekir. Ama sevgi dolu gerçeği konuşma amacı, her zaman zayıf kardeşimizi güçlendirmek ve sahte öğretmeni hatasından geri döndürmek olmalıdır. Sonra birliktelik ve kilisenin büyümesi gelir. Pavlus, "[O zaman] Mesih'te her yönden büyüyeceğiz" diye vaat eder.

Elçi Pavlus, kilisedeki bu büyümeyi insan bedeninde olanlarla karşılaştırarak, anlamamıza yardımcı olur. "O [Mesih] baştır. Bütün bedenin büyümesini ve sevgide kendini geliştirmesini sağlar. Mesih'in önderliğinde, bedenin her bir üyesi işini yapar. Diğer üyeleri destekler. Böylece, beden birleşir ve kenetlenir."

Beden bir çok üyeden oluşur. Hepsi farklıdır, ama her biri bedenin düzgün çalışmasını sağlamak için bir şey sunar. Bu, kilise de böyledir. Her bir kişinin, kilisedeki diğer üyelere hizmet etmesi için Rab'den aldığı bazı armağanları vardır. Bunu yerine getirdiklerinde, "Mesih'in bedeni" gelişir. Bunun tersi de doğrudur. İnsan bedeninde olduğu gibi, bedenin bir üyesi hastaysa ya da düzgün çalışmıyorsa, bütün beden acı çeker. Kutsallar armağanlarını kullanmadıklarında da kilise acı çeker. Her üyenin hizmeti önemlidir.

Hatırlanması gerekenler:

Mektubunu iki kısımda inceleyebiliriz: Pavlus önce öğretiş verir ve sonra nasıl yaşamamız gerektiğini açıklar.

Kutsal Ruh kişileri imana getirerek onları birbirlerine bağımlı kılar.

İmanlı kimselerin kendilerinden kaynaklanan, övünebileceği bir şeyleri yoktur; bu yüzden imanlılar birbirlerine yumuşaklık ve sabırla yaklaşmalıdır.

İnsanlar affedilmeye olan ihtiyaçlarını anladıkça diğerlerini affedebilirler.

İnsan doğamız Kutsal Üçlübir Tanrı gizemini tam olarak kavrayamaz. Ancak iman, Kutsal Yazılar'da açıklanan bu gizemi kabul eder.

Mezmur 68, Mesih İsa'yı zaferli bir kral olarak resmeder. Bu kral düşmanları yenmiş, onları zindana bağlamış bir kraldır. Mesih'in düşmanları günah, ölüm ve şeytandır.

Göklere yükselen Mesih İsa bütün yaratılışı doldurur.

Elçi (havari), İsa Mesih tarafından çağrılmış ve özel bir misyon (hizmet) için gönderilmiştir.

Bir peygamber geçmişte Tanrı'nın ne yaptığını ve gelecek olan Kurtarıcı'yı hatırlatırken, kendi zamanındaki insanlara Tanrı'nın Sözleri'ni vaaz ederek Tanrı halkını iman, umut ve sevgide devam etmeleri için bina etmeye çalışır.

Bir müjdeci kiliseye yeni insanların katılımı için çalışır.

Tanrı'nın sözlerini öğreten pastörler, Tanrı'nın kiliseye olan armağanıdır.

Mesih kilisesinde müjdeci, pastor, öğretmen gibi önemli görevler belirlemiştir. Bu görevler Tanrı'nın halkının hizmet için hazırlanmasına yardım eder.

Mesih'teki iman Tanrı halkını sevgiden kaynaklı işlere ve başkalarına hizmete teşvik eder.

Hristiyan kilisesi Mesih İsa'nın bedenidir.

İmanda büyümek için Tanrı'nın halkının birbirine ihtiyacı vardır. İmanlıların birbirlerine hizmeti devam eden bir süreç olarak kilisenin gündelik yaşamında yer alır.

Bazı sahte öğretmenler kendilerinin yeni bir şey öğretmek için görevlendirildiğini düşünürken, bazıları da kötü planlarını kendi zekalarını kullanarak saklamaya çalışırlar.

Tanrı'nın gerçeğini net bir şekilde konuşmak ve öğretmekle yanlış öğretiyi kiliseden uzak tutabiliriz.

Sahte öğretmenleri ve onların yanlış öğretişlerini ciddiyetle karşılayıp, gerçek öğreti ile cevaplamalıyız. Hristiyanlar her durumda gerçeği konuşmalı ve sevgi ile öğretmelidir.

Sağlıklı bir şekilde büyüyen kilise, baş ve bedenin uyumlu çalışması ile ifade edilmektedir.

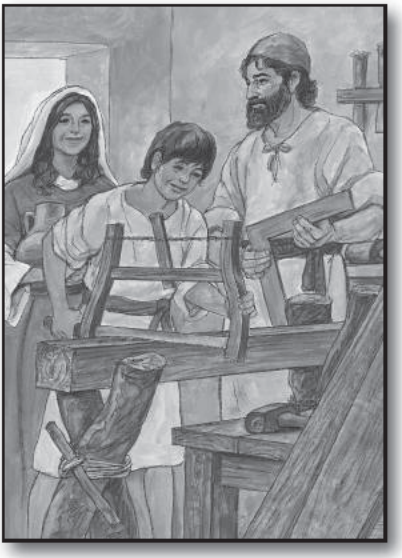

Lütuf ile Seçilmek

BÖLÜM 7 Kısım 2:
Pak Yaşamlar Sürün

Efesliler 4:17 5:20

Lütuf ile Seçilmek
Efesliler Mektubu üzerine bir çalışma

BÖLÜM – 7 Kısım 2:
Pak Yaşamlar Sürün (Efesliler 4:17 5:20)

Efesliler 4: [17]Bunun için şunu diyor ve Rab'de tanıklık ediyorum ki, diğer ulusların kendi fikirlerinin boşluğu içinde yürüdükleri gibi, siz artık yürümeyin; [18]Onlar kendi anlayışlarında kararmış, kendilerinde olan bilgisizlik nedeniyle yüreklerinin katılığından dolayı Tanrı'nın yaşamına yabancılaştılar. [19]Onlar ki, duygusuzlaşarak, açgözlülükle bütün pisliği işlemek için kendilerini sefahate teslim ettiler.

Pavlus 1.bölümden 3.bölüme kadar Efesliler'e Kurtarıcı Tanrı'nın onlar için yaptıklarını hatırlatmıştır. Onları kendisine ait olsunlar diye Tanrı başlangıçtan itibaren seçmiştir. Zamanı gelince İsa Mesih hakkındaki İyi Haber aracılığıyla imana çağırmıştır. Efesliler önceden Tanrı'dan uzaktılar. Artık Tanrı'nın sevgili çocuklarıdırlar.

Pavlus 4.bölümden 6.bölüme kadar Tanrı'dan gelen böyle bir armağana nasıl karşılık vermeleri gerektiğini anlamalarına yardımcı olur. Bu bölümün açılış ayetlerinde, zaten onları birbirleriyle birlik ve beraberlik içerisinde yaşamaları sevgiyle gerçeği konuşmaları için teşvik etmişti. Pavlus artık başka bir alana ilerler. Onları kutsal yaşamlar sürmeleri için teşvik eder.

Pak yaşamlar sürmek önemlidir ve iman konusunun dışında değildir. Pavlus onları Yahudi olmayanlar (öteki uluslar) arasında yaygın olan kötü yaşam şekline karşı uyarırken, "Rab'bin adına" konuşuyor. Yahudiler Tanrı'nın antlaşma yasalarının altında olma avantajına sahiptiler. Öteki uluslar böyle bir rehberliğe sahip olmadılar. Doğruyu yanlıştan ayırt edecekleri bir yoldan mahrum olduklarından, düşünceleri çok yanlıştı. Pavlus onların durumları hakkında üzücü bir tanımlama yapar:

- Düşüncelerinin hiçbir amacı yoktur.
- Gerçeği anlayamazlar.
- Tanrı'nın yaşamına yabancılaşmışlardır.
- Tanrı'yı tanımazlar çünkü yürekleri katılaşmıştır.

Yanlış düşünce yanlış davranışlara yönlendirir. "Onlar [öteki uluslar] bütün duyarlılıklarını yitirip açgözlülükle her türlü pisliği yapmak üzere kendilerini sefahate verdiler." Cinsel günahlar öteki uluslar arasında oldukça yaygındı. Memnun olmasalar bile, isteyerek günah içinde yaşadılar. Bu sadece daha fazlasını arzulamalarına neden oldu.

Efesliler 4: [20]Ama siz Mesih'i böyle öğrenmediniz; [21]Eğer ki, gerçekten O'nu duydunuz ve gerçeğin İsa'da olduğu gibi O'nda öğretildinizse; [22]Önceki yaşayışınıza ait olup aldatıcı arzularına göre bozuk olan eski adamı üzerinizden soyup atın; [23]Ve fikrinizin ruhuyla yenilenin; [24]Ve gerçek doğrulukta ve kutsallıkta Tanrı'ya göre yaratılmış olan yeni adamı giyinin.

Elçi Pavlus'un bu beş ayetteki düşünce zinciri, 20, 22 ve 24. ayetleri çıkardığımızda anlaşılır hale gelir. Sonra Pavlus'un şunu dediğini duyarız: Ahlaka aykırı yaşam tarzı Mesih'ten öğrendiğiniz bir şey değildir (20)… Size önceden yaşadığınız gibi yaşamamak öğretildi (22)… Yeni bir yaşam tarzı sürmeye başlamak öğretildi (24).

Efesliler "İsa hakkındaki gerçeği" öğrendikten sonra öylece eskisi gibi günahkâr yaşamlarına devam etmeleri olanaksızdır. Pavlus ve çalışma arkadaşları onlara "daha önce yaşadıkları gibi yaşamamayı" öğrettiler. Aksine eski yaşam tarzlarından sıyrılmaları gerekiyordu. Çünkü "… eski yaratılış yanlış yola yönelten aldatıcı tutkularla kirlenmiştir (çürümüştür)."

Efesliler'in öteki uluslardan olduğunu hatırlayın. Onlar da putperest komşularının yaşam tarzlarının izini taşıyan asi yaşamlarından dolayı suçludurlar. Pavlus ve çalışma

arkadaşları Efes'e geldiklerinde, Kutsal bir Tanrı için günahkâr yaşamlarının nasıl çirkin olduğuna dikkat çektiler. Bu tür günahların bedelini ödemek için, Baba çarmıhta Oğlu'nun yaşam veren kanını istemişti.

Daha önce söylediğimiz gibi, yanlış düşünce yanlış davranışlara yöneltir. Pavlus okuyucularına, kendi durumlarında bu zayıflığın nasıl düzeltildiğini anımsatır. Onlara, "Size düşüncenizde yenilenme öğretildi. Size yeni bir yaşam sürmeye başlamanız öğretildi" der.

Bu değişikliğin Efesliler'in kendinin yaptığı bir şey olmadığına dikkat edin. Bu değişiklik onlara dışarıdan geldi. Onlara öğretildi. Tabi ki Pavlus onların öğretmeniydi, ama Pavlus'un vaaz verdiği Müjde mesajını, Efesliler'in yüreklerinde imanın işlemesi için kullanan Kutsal Ruh'tur. Mesih'e iman, düşüncelerini değiştirdi ve daha önceden orada olmayan yeni bir yaşamı mümkün kıldı. Bu nedenle Pavlus bu yeni yaşama *yaratılış* diyebilmektedir. Pavlus, bu yeni yaratılışı için, "Tıpkı Tanrı gibi gerçekten iyi ve kutsal olmak için yaratılmıştır" der.

Hristiyan'ın yeni yaşamının örnekleri

Efesliler 4: [25]Bunun için yalanı kendinizden uzaklaştırarak, her biriniz kendi komşusuyla gerçeği konuşsun; çünkü birbirimizin üyeleriyiz. [26]Öfkelenin ve günah işlemeyin; kızgınlığınız üzerine güneş batmasın; [27]Ne de İblis'e yer verin. [28]Hırsızlık eden artık hırsızlık etmesin; ama daha ziyade kendi elleriyle iyi olanı işleyerek emek versin ki, ihtiyacı olana vermek için bir şeyi olsun.

Mesih'teki iman Efesliler'in düşüncelerini değiştirdi ve onların yeni bir yaşam sürmelerini mümkün kıldı. Pavlus şimdi yeni iman yaşamlarını göstermeleri için, yapabilecekleri şeylerin detaylı listesini vermektedir. Bu şeyler Tanrı'nın gözüne girmek için yapılmaz, tersine

Kurtarıcı Tanrı'nın onlar için yaptığı her şeye şükran dolu olduklarından dolayı yapılır.

Yalanı üzerinizden sıyırıp atın. Gerçeği birazcık gölgelemek yaygın bir problemdir. Başarılarımızı olduklarından daha büyük göstererek ya da başarısızlıklarımızı önemsiz gibi göstererek kendimizi biraz daha iyi gösterme konusunda ayartılma her zaman söz konusudur. Herkese ama özellikle de imanlı kardeşlere doğruyu söylemeliyiz. Gerçeği söylemeyerek aslında kendimize zarar veriyoruz. Çünkü biz ve imanlı kardeşlerimiz aynı bedenin üyeleriyiz.

Öfkeliyken günah işlemeyin. Öfkenin bir çoğu günahtır ama günah olmadığı zamanlar vardır. Sahte bir öğretmen Müjde'nin iyi haberini bozduğunda öfkelenmek yanlış değildir. Ya da biri diğerini günah işlemesi için ayarttığında ya da zorba biri zayıf birine kötü davrandığında, yerinde öfke yanlış değildir; ama öfkenin düzgün bir şekilde üstesinden gelinmelidir. Sizi öfkelendiren kişinin mümkün olan en kısa zamanda (güneş batmadan önce), durumu sevgi ile düzeltmeye çalışan bir tutumla yüzleşmesi gerekir. Problemin daha kötüye gitmesine izin vermeyin. Şeytan uzun süre devam eden kötü duyguları görmeyi sever.

Çalmayın. Bir şeyleri açıkça alma girişimi eski bir problemdir. Pavlus bir şeyleri çalmaktan sakınmak için iyi bir yol önerir. Emek verin. Bu emekçiye kendisinin ve ailesinin geçimini sağlaması için olanak sağlar ve hatta ihtiyacı olana da destek olur. Pavlus'un bedensel işi övdüğüne dikkat edin. Başka bir mektubunda, sağlıklı bir kimse çalışmak istemezse yemekte yemesin diyecek kadar ileri gitmiştir.

Efesliler 4: [29]Ağzınızdan hiç kötü söz çıkmasın; ama işitenlere lütuf versin diye, gerekli olan ruhsal gelişme için iyi olan neyse o söylensin. [30]Ve fidyeyle kurtuluş günü için kendisiyle mühürlenmiş olduğunuz Tanrı'nın Kutsal Ruhunu kederlendirmeyin. [31]Bütün kötülükle birlikte, acılık ve kızgınlık ve gazap ve bağrışma ve iftira sizden uzaklaştırılmış olsun;

Söylediklerinize dikkat edin (Ağzınızdan hiç kötü çıkmasın). Pavlus bu öneriyle, her imanlının yaşamındaki günlük kullandığı kelimelerin önemli bir bölüme değinmektedir. Bu nedenle Pavlus, "İşitenler yararlansın diye, ihtiyaca göre, başkalarının gelişmesine yarayacak olanı söyleyin" diyor.

Daha öncesinde Pavlus, göğe alınmış Mesih'in, kutsalları hizmet etmeye hazırlamaları için önder ve öğretmenleri kilisesine vermesinden söz etmişti. Önder ve öğretmenlerin işlerinin en önemli parçası, bireysel olarak Hristiyanlara, diğerleriyle Hristiyan değerlerini paylaşarak hizmet etmeleri konusunda yardım etmektir. Bunu yapmanın yollarından biri diğerleriyle konuşmaktır. Bu, bir kürsüden vaaz verecekleri anlamına gelmez. Hristiyanlar işte, evde, sosyal ortamlarda ve eğlencede, her gün söyledikleri sıradan şeylerle imanlarını gösterirler ve değerlerini paylaşırlar. Pavlus Hristiyanların söylediklerinin dinleyenlere yardımcı olacağına dair söz verir.

Hristiyan inançlarımızı paylaşmamak "Tanrı'nın Kutsal Ruhu'nu kederlendirir." Neticede O bizi imana getirdi. Bizi yani bizdeki konutunu bir mühürle işaretledi. Bizim başkalarına hizmet etmemizi sağladı. Kutsal Ruh bizim aracılığımızla diğer insanları imana getirmeyi ve yargı gününe kadar onları imanda tutmayı istiyor.

Bir Hristiyan'ın sadece ne söylediği değil, aynı zamanda *nasıl* söylediği de önemlidir. Açıkça, kırgınlık, öfke, hiddet, kavga, yalan söylemeden kaynaklanan konuşmaların, dinleyen kişilere faydası olmayacaktır. Ve sadece Kutsal Ruh'u kederlendirecektir.

Efesliler 4: 32Ve birbirinize iyi yürekli ve şefkatli olun; tıpkı Tanrı'nın da sizi Mesih'te bağışladığı gibi, birbirinizi bağışlayın.

Efesliler5: 1Bunun için, sevgili çocuklar olarak Tanrı'ya benzer olun; 2Ve tıpkı Mesih'in de bizi sevdiği ve kendisini bizim için hoş kokulu bir sunu ve kurban olarak Tanrı'ya verdiği gibi, siz de sevgide yürüyün.

Birbirinizi bağışlayın. Pavlus'un bu tavsiyesini kabul etmek ya da uygulamak kolay değildir. Neticede, insanlar bize karşı her gün günah işlerler. Hakkımızda dedikodu yaparlar. Bize verdiği sözleri tutmazlar. Tembellikleriyle ve kötü alışkanlıklarıyla hayatımızı zorlaştırırlar. Öfkelenmeye hakkımız yok mu? Onları nasıl bağışlarız?

Pavlus'un bir önerisi var: Göksel Babanızı taklit edin. Hepimiz küçük bir çocuğun, ya bir topu fırlatarak ya oyuncak bir çekiçle bir şey çakarak ya da yaprakları tırmıklamaya "yardım etmek" için tırmığının sapını tutarak babasının yaptığını yapmaya çalıştığını görmüşüzdür.

Bir Hristiyan, sürekli olarak hâlâ işlediği bir çok günahın üzülerek farkındadır. Günlük olarak bu günahlardan tövbe etmesi ve Tanrı'dan bağışlanmayı istemesi gerekir. "Mesih'in yaptığından dolayı" emin bir şekilde bağışlanmayı bekleyebilir. Günlük bağışlanmaktan kaynaklanan minnettarlıkla, Pavlus okuyucularını Baba'larını taklit etmeleri için teşvik eder. "Tanrı sizi bağışladığı gibi siz de birbirinizi bağışlayın."

Sevgide yürüyün. Pavlus birbirinize sevginizi gösterin diyerek Hristiyan yaşamının başka önemli bir bölümünü teşvik etmek için, taklit etme düşüncesini sürdürür. Yine okuyucularına Mesih'i işaret eder: Bakın, Mesih İsa ne yaptı! Mesih bizi sevdi; bizler için kendisini verdi; Tanrı'ya hoş kokulu bir kurban sunusu oldu" Mesih'in kurtarıcı işinden dolayı zengince bereketlenmiş olan insanlara, Pavlus haklı olarak, "sevgiyle davam eden bir yaşamda yürüyün; Mesih'in yaptığı gibi yapın" diyor.

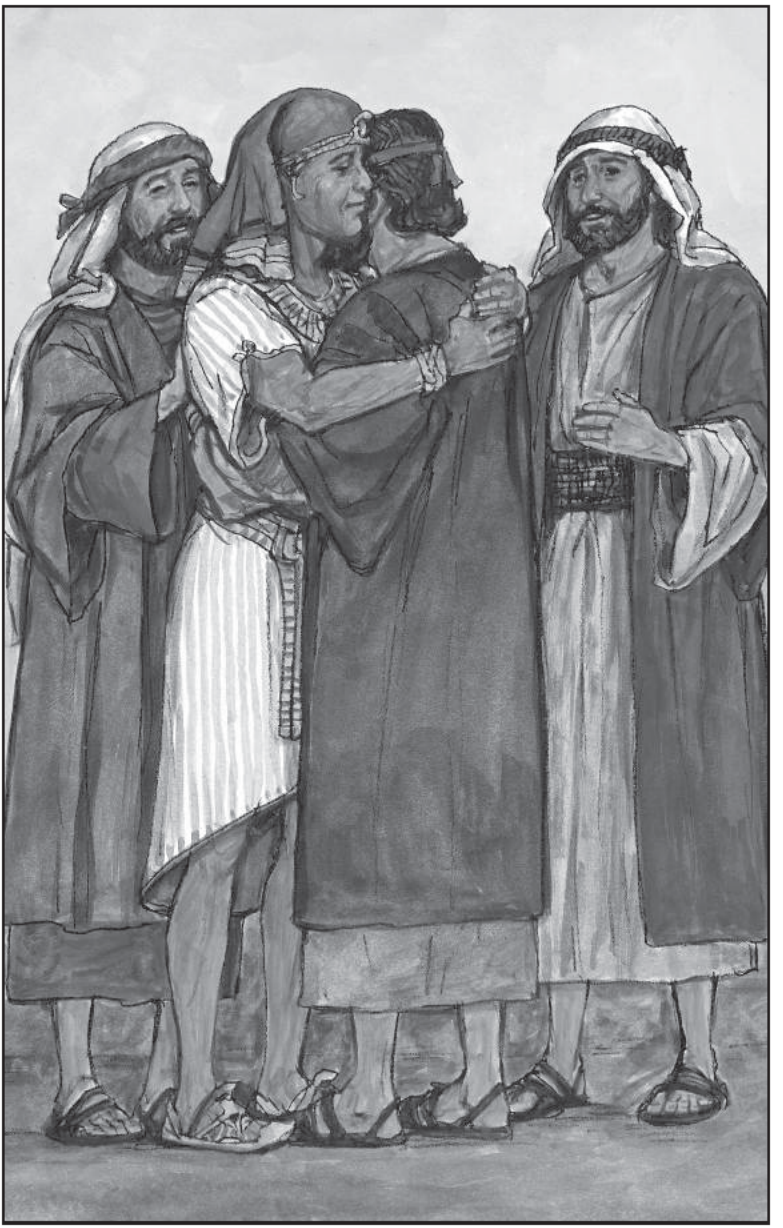

Yusuf erkek kardeşlerini bağışlıyor

Efesliler 5: [3]Ama kutsallara tam yakışır şekilde, aranızda zina ve tüm murdarlık ya da açgözlülük anılmasın bile; [4]Ve yakışık olmayan pislik ve budalaca konuşma ya da bayağı şakalar olmasın; ama bunun yerine şükran sunulsun. [5]Çünkü bunu bilirsiniz ki, her bir zina işleyicisinin ya da murdar kişinin ya da putperest olan açgözlü kişinin, Mesih'in ve Tanrı'nın krallığında mirası yoktur [6]Hiç kimse sizi boş sözlerle aldatmasın; çünkü bu şeylerden dolayı Tanrı'nın gazabı itaatsizlik oğulları üzerine gelir. [7]Onun için onlarla paydaş olmayın;

Cinsel günahlardan sakının. Tanrı Adem ve Havva'yı yarattığında, Adem'i erkek ve Havva'yı kadın olarak yarattı. Cinsellik evliliği mümkün kılan, Tanrı'dan bir armağandır. Bir erkek ve bir kadın arasındaki değerli birlikteliği sağlamak için evlilik, Tanrı'nın yaptığı düzenlemedir. Ayrıca evlilik, çocuk armağanı aracılığıyla Tanrı'nın dünyayı insanlarla doldurma yoludur. Tanrı'nın cinsellik armağanını evlilik dışı eğlence şekline dönüştürmek bir günahtır. Ne yazık ki, bu yaygın bir günahtır.

Pavlus sert bir şekilde Efesliler'i uyarır, "Aranızda fuhuş anılmasın bile… Tanrı'nın kutsal halkında öyle şeyler olmamalıdır."

Kutsallar sadece cinsel günahlardan kaçınmamalı, ayrıca açık saçık şakalar yaparak söyleyerek Tanrı'nın cinsellik armağanının değerini düşürmemelidirler. "Aranızda açık saçıklık, budalaca konuşmalar, bayağı şakalar da olmalısın. Bunlar size yakışmaz. Bunun yerine şükredin." Dili kontrol etme konusuna Pavlus'un bir kez daha dönüş yaptığına dikkat edin.

Cinsel günahlar işlemek o kadar tehlikeli bir ayartıdır ki, Pavlus hayatları cinsel günahlarla kontrol edilen insanları bekleyen dört korkunç sonu tekrarlar:

- Kendilerini cinsel günahlara teslim edenler kayıptırlar.
- Böyle kimselerin yaşamları pak değildir.
- Aynısı her zaman daha fazlasını isteyenler için de doğrudur.

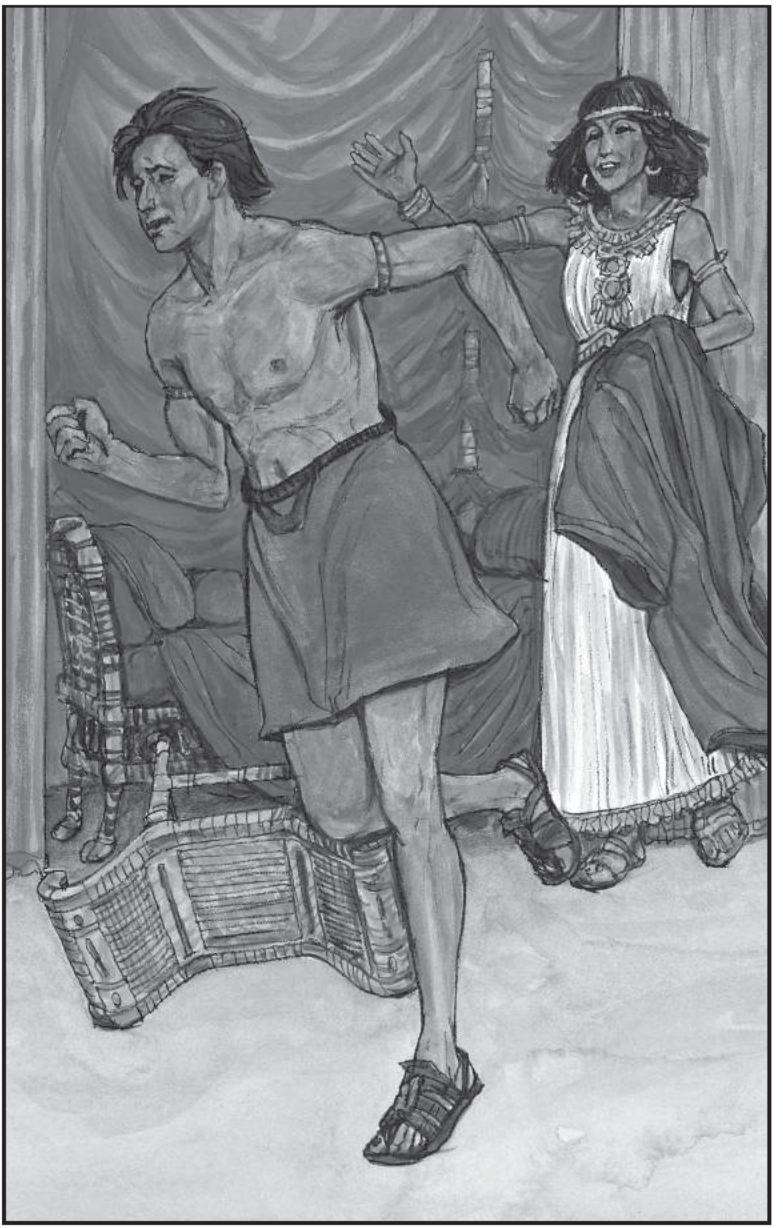

Yusuf Tanrı'ya itaat eder ve günahtan kaçınır

- Böyle kimselerin Mesih'in ve Tanrı'nın krallığında mirası yoktur.

Pavlus cinsel günahlara karşı uyarmak için, konuya diğer söz ettiği günahlardan biraz daha fazla yer ayırır. Bu cinsel günahlar diğer günahlardan daha kötü olduğundan dolayı değildir. Basitçe bu günahlar çok yaygın ve çok ayartıcıdır. Cinsel günahlar da dahil olmak üzere, bütün günahlar bağışlanabilir. Neticede, Pavlus'un Efesli okuyucuları bir zamanlar bu günahların tuzağına düşmüşlerdi. Ama şimdi onlar tövbe etmişlerdi, Kutsal Ruh'un yardımıyla düşmüş bir yaşamdan uzak durabilirlerdi. Pavlus'un sert bir şekilde uyardığı gibi, kötü yollarında devam etmekte ısrar eden tövbe etmeyen günahkârların Mesih'in ve Tanrı'nın krallığında mirasları yoktur.

Efesliler 5: [8]Çünkü bir zamanlar karanlıktınız, ama şimdi Rab'de ışıksınız; ışığın çocukları olarak yürüyün; [9]Çünkü Ruh'un meyvesi tüm iyilikte ve doğrulukta ve gerçektedir. [10]Rab'bi hoşnut eden şeyin ne olduğunu deneyip ayırt ederek yürüyün; [11]Ve karanlığın meyvesiz işleriyle paydaşlık etmeyin, ama daha çok onları açığa çıkarın; [12]Çünkü onlar tarafından gizlide yapılan şeylerin sözünü bile etmek ayıptır. [13]Ama ışık tarafından açığa çıkarılmış şeylerin hepsi görünür olurlar; [14]Çünkü her şeyi açığa çıkaran ışıktır. Bundan dolayı diyor ki: "Uyan, ey uyuyan ve ölüler arasından diril; ve Mesih senin üzerine parlayacaktır."

Işık çocukları olarak yaşayın. Işık ve karanlık arasındaki zıtlık genellikle iyilik ve kötülük arasındaki farklılığı resmetmeyi sağlar. Pavlus burada bunu yapar. Çünkü okuyucularına, "Bir zamanlar karanlıktınız" diye hatırlatır. Pavlus'un uyardığı bütün kötü şeyleri yaptıkları önceki yaşamlarında durum böyleydi.

Bunlar geçmişte kaldı. "Ama şimdi Rab'in yaptıklarından dolayı ışıktasınız." Efesliler'in verdikleri kişisel kararlar ya da sahip oldukları bazı güçler aracılığıyla yaşamlarında kutsal

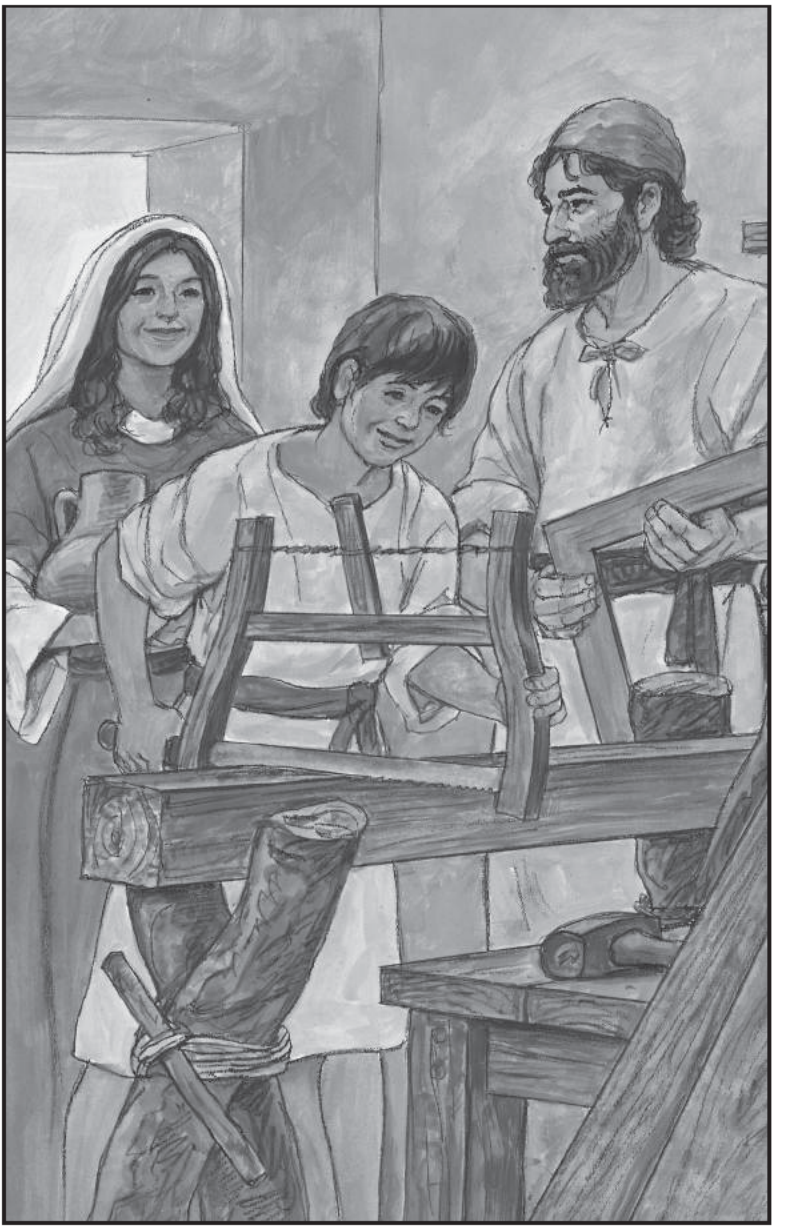

İsa anne-babasına itaat eder

bir değişim gerçekleştirmediklerine dikkat edin. Bu değişim "Rab'bin yaptığı şeyden dolayı" gerçekleşti.

Hepsi Tanrı'nın yaptıklarıydı. İlk önce Tanrı, Oğlu İsa'yı, Efesliler'in yaşamadığı, mükemmel yaşamı sürsün diye dünyaya gönderdi.

Ve sonra Mesih onların yaptıkları kötü şeylerin bedelini ödemek için çarmıhta onların yerine öldü

Ama bunun da ötesinde, Mesih'e iman aracılığıyla karşılıksız bağışlanma ile ilgili İyi Haber'i vaaz vermesi için Pavlus'u onlara göndermesi, Tanrı'nın onlara özel armağanıydı. Sonra Kutsal Ruh Efesliler'i bu mesajı kabul etmesi için yönlendirdi. Bağışlanmış günahkârlar olarak artık ışıkta yaşıyorlardı. Işıkta yaşan imanlılar "iyi, doğru ve gerçek" olan şeyleri yapmaya istekli ve tutkulu olurlar. Böyle şeyler Tanrı'yı hoşnut eder.

Karanlığın işleriyle paydaşlık etmeyin. Işık iyi, doğru ve gerçek olanı üretir. Günahın karanlığından güç alan işler "iyi hiçbir şey üretmezler." Bu nedenle, imanlılar onların bir parçası olmamalıdırlar ya da tek bir şey haricinde onlardan söz etmemelidirler. Bir imanlı, günahın karanlığından keyif almanın kabusta yaşamak olduğunu açıklayacaktır.

Karanlık bir odada lambayı açarsanız, lambanın ışığı karanlığı kovacaktır. Odadaki her şey görünür hale gelecektir. Öyleyse, bu dünyada Hristiyan yaşam tarzı süren bir imanlı da, kötü davranışı sakınılması gereken bir günah olarak teşhir eden bir ışık demetidir. Hem "uyuyan" kayıtsız imanlı hem de günahta "ölü" iman etmeyen kişi için, Müjde'nin ışığındaki Hristiyan yaşam tarzı bir uyarı alarmıdır, ışıkta yaşam tövbe etmeye çağıran bir alarmdır. Pavlus'un bir alıntıyla örnek verdiği gibi, Tanrı bu "uyuyanları," kurtarmak ve değiştirmek ister.

"Uyan ey uyuyan!
Ölümden diril!
Mesih sana ışık saçacak."

Efesliler 5: 15Ama gerçeği sevgide koruyarak O'nda, baş olan Mesih'te bütün şeylerde büyüyelim. 16O'ndan bütün beden, her bir kısmın işleyiş ölçüsüne göre, her bir eklemin yardım sağlamasıyla, birlikte uygunca bağlanarak ve birleşerek, kendisinin sevgide bina olunması için, bedenin gelişmesi sağlanıyor. 17Bunun için şunu diyor ve Rab'de tanıklık ediyorum ki, diğer ulusların kendi fikirlerinin boşluğu içinde yürüdükleri gibi, siz artık yürümeyin; 18Onlar kendi anlayışlarında kararmış, kendilerinde olan bilgisizlik nedeniyle yüreklerinin katılığından dolayı Tanrı'nın yaşamına yabancılaştılar. 19Onlar ki, duygusuzlaşarak, açgözlülükle bütün pisliği işlemek için kendilerini sefahate teslim ettiler. 20Ama siz Mesih'i böyle öğrenmediniz;

Özet: Nasıl yaşadığınıza dikkat edin. Pavlus bu bölümü genel bir teşvikle kapatır: "Bilgeler gibi yaşayın." "Rab'bin ne istediğini anlamak" ve onu yapmak bilgelik budur. Efesliler için, öyle yapmamak akılsızlık olurdu; ve Müjde'nin onları henüz kurtardığı karanlığa geri dönüşleri olurdu.

Pavlus, "Yaşanılan günlerin kötü olduğunu" kabul eder ama hâlâ dünyadaki zamanlarını "en iyi şekilde kullanmalarının" yolları vardır. Bu fırsatlar kendi imanlarında büyümeyi ve imanlarını başkalarına göstermeyi kapsar.

Antik dönemlerde, alkolün kötü kullanımı yaygın bir kusurdu. Efesli Hristiyanların çok fazla alkol içmesi, kilise için çok büyük bir dezavantaj olacaktı. O zaman nasıl Mesih'i, Müjde'nin kurtuluş mesajını henüz bilmeyen insanlara açıklayabilirlerdi ki? Bu nedenle, Pavlus onları sarhoşluğa karşı uyarır. Onları şarabın gücü yerine, Tanrı'nın gücüyle yönetilmeleri için teşvik eder. "Kendinizi şarapla (alkollü içecekler) doldurmayın… Bunun yerine, Kutsal Ruh'la dolun."

Ruh'la dolu olmak onları sadece dışarıdaki insanlara ulaşmaları için değil, aynı zamanda imanlı kardeşlerini güçlendirmeleri için de hazırlayacaktır. Pavlus "Birbirinize Mezmurlar, ilahiler ve ruhsal ezgiler söyleyin; yürekten Rab'be ezgiler, Mezmurlar okuyun" diye teşvik eder. İlk Hristiyan kilisenin ayinleri hakkında çok az şey biliyoruz, ama Pavlus burada topluluk olarak tapınma hizmetini

düşünüyor gibi görünüyor. Pavlus'un yine dönüp dilin doğru kullanımına vurgu yaptığına dikkat edin.

Bu bölümün kapanışında, Pavlus yine Hristiyanlar'ı şükran konusunda teşvik ederken ortak bir konuya geri döner. "Daima her şey için Rabbimiz İsa Mesih'in adıyla Baba Tanrı'ya şükredin."

Hatırlanması gerekenler:

Yahudiler antlaşmanın düzenlemeleri altındaydılar. Ancak uluslar böyle bir rehberlikten uzaktı ve yaşamları bir çok aykırılıklarla doluydu. Bu yüzden Efesliler mektubunda önceki yaşamın tehlikelerine karşı uyarılara dikkat edin.

Sadık bir yaşamda devam etmeyi istemek yerine günahı seçmek, kişileri eski yaşama yönlendirecektir.

Efesliler düşüncede yenilenmeyi öğrenmeliydiler. Mesih'teki iman ile bunu yapabilirlerdi.

Düşüncenin değişmesi, yeni yaşamı olan kimseler için mümkündür.

Yeni yaşam, Kutsal Ruh aracılığı ile gelir.

Bütün insanlara gerçeği sevgi ile anlatmalıyız.

Öfke ile doğru bir şekilde mücadele etmeliyiz; öfke, yanlış olan durumları düzeltmemiz için uygun bir başlangıç olabilir.

Hırsızlıktan uzak durmanın en uygun yolu, çalışarak ihtiyaçlarımızı kazanmamızdır.

İmanlı kimselerin yaşamında sözlerin doğru bir şekilde kullanılması önemli bir disiplindir.

Konuşmalarımız, Hristiyan değerlerin başkalarına görünür olmasını sağlamalıdır. Bunları yapmamamız Kutsal Ruh'u kederlendirecektir.

İmanlı kimselerin ne söylediği kadar, nasıl söylediği de önemlidir.

İmanlı kimseler birbirlerini sevmeli ve bağışlamalıdır Tanrı'nın onları sevdiği ve bağışladığı gibi.
Evlilik armağanını daha iyi anlamamız için Mesih'in çarmıhta yaptığı işe bakmamız gerekir.
Evlilik, adam ve kadın arasında benzersiz bir arkadaşlık sağlaması için Tanrı'nın yaptığı bir düzenlemedir.
Evlilik aynı zamanda çocukların dünyayı doldurması için Tanrı'nın sağladığı bir yoldur.
Değersiz sözler ve şakalarla Tanrı'nın armağanlarının değerini düşürmekten kaçınmalıyız.
Kendilerini günahlı tutkular peşinden sürükleyen kimseler kayıptırlar.
Mesih İsa bütün günahları ortadan kaldırmak ve kayıp günahkârları kurtarmak için geldi.
Rab'bin yaptıklarından dolayı Efesliler ışıkta yürümelidir.
İmanlılar iyi, doğru ve gerçek olanı yapmak istekli olmalıdırlar. Böylece karanlığın işleri dünyanın gözüne görünür olur.
Rabbi neyin hoşnut ettiğini ayırt etmek bilgeliktir; bilgelikle yürüyenler kötülük ve günah gerçeğine rağmen imanda büyümeye devam ederler.
İmanı dünyaya açıklayan işlerle meşgul olmak, faydasız işlerden kaçınmanın yoludur.
Ruh'la dolu imanlılar olmak, diğerlerinin gelişmesine ve imanda güçlenmesine yardım eder.

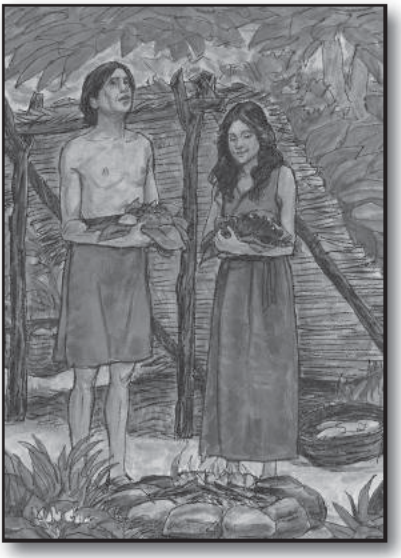

Lütuf ile Seçilmek

BÖLÜM 8:
Sorumlulukları Kabul Etmek

Efesliler 5:21-6:9

Lütuf ile Seçilmek
Efesliler Mektubu üzerine bir çalışma

BÖLÜM – 8:
Sorumlulukları Kabul Etmek (Efesliler 5:21-6:9)

Efesliler 5: [21]Mesih'in korkusunda birbirinize bağımlı olun. [22]Ey kadınlar, Rab'be bağımlı olur gibi, kendi kocalarınıza bağımlı olun; [23]Çünkü Mesih kilise topluluğunun başı olduğu gibi, koca da karının başıdır; Ve Mesih bedenin kurtarıcısıdır. [24]Ama kilise topluluğu Mesih'e bağımlı olduğu gibi, kadınlar da böylece her şeyde kendi kocalarına bağımlı olsunlar.

Bu bölümde Elçi Pavlus, okuyucularının ilgisini toplumun üyeleri olarak sahip oldukları sorumluluklara yönlendiriyor. Bu sorumluluklar sadece Hristiyanlar'ın uygulamaları için geçerli değildir. Toplumdaki herkes "öncülüğüne" uymaları gereken bazı "liderlerin" emri altındadır. İnsanlara sorumluluklarını hatırlatmak için Pavlus toplumu üç çifte ayırır: kocalar ve karılar; ebeveynler ve çocuklar; işverenler ve işçiler.

Kadınlar: Tanrı bir kadın (Havva) yarattı ve onu Adem'e karısı olarak verdi. Böylece Tanrı bir adam ve bir kadının birlikteliğinden evliliği kurdu. Havva, Adem'in yardımcısı olacaktı. "Kadın kocasına bağımlı olacaktı."

Ama bu sadece Tanrı'nın Aden Bahçesindeki planı değildi. Pavlus Efesliler'e, "Mesih kilisenin başı olduğu gibi, erkek de kadının başıdır" derken, bunun hâlâ Tanrı'nın planı olduğunu gösterir. Karı ve kocayı birleştiren sevgi dolu rollerin, Mesih ve kiliseyi birleştiren mükemmel sevgiyi yansıtması gerekir. Mesih kiliseyi kurtarmıştır. Kilise O'nun bedenidir. O baştır. Kilisesine sert bir şekilde davranacağı düşünülemez. Bundan dolayı, kilise memnuniyetle ve isteyerek "Mesih'e bağımlıdır." Pavlus okuyucularına, "Kilise Mesih'e bağımlı olduğu gibi, kadınlar da her durumda kocalarına bağımlı olsunlar" diye talimat verir.

Yaratılış ve evlilik

Kocasına bağımlı olmak, kadını daha aşağı ya da daha az önemli yapmadığı gibi, kocasına diktatör olma hakkını da vermez. Tersine, karı ve kocanın her ikisi için de roller ve görevler düzenlemek, Yaratıcı Tanrı'nın değerli evlilik armağanını korumak için güçlü ve başarılı bir ekibi şekillendirme biçimidir.

Efesliler 5: 25Ey kocalar, kendi karılarınızı sevin, tıpkı Mesih'in de kilise topluluğunu sevdiği ve kendisini onun için vermiş olduğu gibi; 26Şöyle ki, onu Kutsal Söz ile su yıkamasıyla temizleyerek kutsal kılsın ki, 27Leke ya da buruşukluk ya da böylesi şeylerden hiç biri olmayarak, kutsal ve kusursuz olsun diye kilise topluluğunu yüce bir şekilde kendine sunabilsin. 28Böylece kocalar kendi karılarını kendi bedenleri gibi sevmelidirler; kendi karısını seven kendini sever. 29Çünkü hiç kimse hiçbir zaman kendi bedeninden nefret etmemiştir; ama onu besler ve kayırır, tıpkı Mesih'in de kilise topluluğuna ettiği gibi; 30Çünkü biz O'nun bedeninin üyeleriyiz. 31"Bundan dolayı adam babasını ve annesini bırakacak ve karısıyla birleşecek; ve ikisi bir beden olacaklar." 32Bu sır büyüktür; ama ben Mesih ve kilise topluluğuyla ilgili olarak söylüyorum. 33Bununla beraber siz de, her biriniz kendi karısını böylece kendisi gibi sevsin; ve kadın dikkat etsin ki kocasına saygı göstersin.

Kocalar: Pavlus'un kadınların sorumluluğundan söz ederken üç ayet yazdığına dikkat edin. Yanlış anlaşılma olmadığından emin olmak için, bunun iki katından daha fazla, sekiz ayet kullanarak kocaların sorumluluklarının ana hatlarını çizer.

Bir kadının görevi kocasına bağımlı olmaktır. Karşılığında, kocasının görevi liderlik yapmaktır ama bunu sevgi dolu bir tutumla yapmalıdır! Pavlus çıtayı yüksek tutar. Kocalara, "karılarınız sevin… tıpkı Mesih'in kilisesini sevdiği gibi" der. Ve çıtanın ne kadar yüksek olduğunu kocaların kafalarına yerleştirmek için, Pavlus Mesih'in kilisesi için yaptığı şeylerin listesini çıkarır:

- Mesih kilisesi uğruna kendisini feda etti.

- Mesih kilisesini kutsal kılmak için bunu yaptı.
- Mesih kilisesini suyla ve yıkayarak temizledi.
- Bunu, kilisesini ışıl ışıl parlayan bir topluluk olarak kendisine getirmek için yaptı.

Mesih'in kilisesine sevgi dolu muamele etme konusundaki belirlediği hedefe, hiçbir günahkâr kocanın tam olarak erişemeyeceği açıktır. Yine de bu hedef kocalara hem izinden gidecekleri bir örnek ve hem de Mesih'in sevgisini taklit etmeye çalışmak için en iyi nedenleri sağlayacaktır.

Hristiyan bir kocanın karısına sevecen davranması imanın meyvesidir. Ama yine de Pavlus başka bir teşvik daha ekler. Biri bunu kişisel çıkar diye adlandırabilir. "Aynı biçimde kocalar da karılarını kendi bedenleri gibi sevmelidir. Karısını seven kendini sever. Hiç kimse hiçbir zaman kendi bedeninden nefret etmemiştir. Tersine, onu besler ve kayırır."

Yaratılış 2:24'ten alıntı yaparak, Pavlus Efesliler'e bir adam ve bir kadın evlendiğinde, aslında onların "tek beden" olduklarını hatırlatır. Tek beden olarak birleşirler. Bir kocanın karısı gerçekten onun "diğer yarısıdır." Karısını ihmal etmek ya da ona kötü davranmak, kendi bedenine zarar vermek kadar aptalcadır.

Pavlus karı ve kocanın sorumluluklarıyla ilgili Tanrı vergisi öğüdünü özet bir beyanla kapatır. "Bir koca, karısını kendi bedeni gibi sevmelidir. Ve kadın da kocasına saygı göstermelidir."

Efesliler 6: [1]Ey çocuklar, anne babanıza Rab'de itaat edin, çünkü bu doğrudur. [2]"Babana ve annene saygı göster." Vaat ile olan ilk emir budur; [3]Öyle ki, "sana iyilik olsun ve yeryüzünde uzun ömürlü olasın."

Pavlus Tanrı'nın koca ve karıların sevgi rolleriyle ilgili tartışmadan doğal bir şekilde, anne baba ve çocuklarının sevgi rolleri tartışmasına geçer.

İlk anne babamız, Adem ve Havva

Çocuklar: Elçi Pavlus çocukların anne babalarına itaat etmelerini söyler. Bunu yapmanın nedenini basitçe "çünkü doğrusu budur" diye açıklar. Doğrusunun bu olmasının sebebi, çünkü Tanrı öyle söylemiştir (Yasa'nın Tekrarı 5:16).[1] Neticede, çocuklara yaşam veren O'dur. Onları anne babalarının himayesine veren O'dur. "Rab'deki imanlılar" olarak, çocuklar Tanrı vergisi koruyucularına itaat etmek isteyeceklerdir.

Ama çocuklar yalnızca, şikayet ederek ve öfkeyle itaat etmemelilerdir. Hristiyan çocuklardan istenen daha fazlasıdır. Anne babalarına "saygı göstermelidirler." Bu, dördüncü emir gereğidir.

Tanrı, çocukların kendilerine verdiği anneye babaya saygı göstermelerini istemesi konusunda ciddidir. Bunu, bu emre bir vaat ekleyerek çok açık bir şekilde belirtmiştir. Şöyle demiştir; "Öyle ki iyilik bulasın. Yeryüzünde uzun ömürlü olasın."

Tanrı'nın On Emir'i İsrailoğulları'na Mısır'daki kölelikten vaat edilmiş Kenan topraklarındaki özgürlüğe doğru giderlerken verdiğini dikkate alın. Tanrı'nın dördüncü emre eklediği vaat, onların oraya varacaklarını ve orada uzun süre yaşayacaklarını kesinleştirmiştir. Her itaatkar çocuğun yüz yaşına kadar yaşayacağını vaat etmiyor. Yine de, çocukların anne babalarına itaat ettikleri ve saygı gösterdikleri evlerde her şeyin yolunda gideceği hâlâ doğrudur. Bunun tersi de doğrudur. Çocukların anne babalarına itaatsizlik ve saygısızlık ettikleri evlerde şüphesiz bir şeyler yolunda gitmeyecektir.

[1] Tanrın RAB'bin buyruğu uyarınca annene babana saygı göster. Öyle ki, ömrün uzun olsun ve Tanrın RAB'bin sana vereceği ülkede üzerine iyilik gelsin.

Efesliler 6: [4]Ve ey babalar, çocuklarınızı öfkeye kışkırtmayın, ama onları Rab'bin terbiye ve öğüdüyle yetiştirin.

Pavlus bu bölümde "babalara" hitap ederken, onlarla ailenin başı olan adamlar olarak konuşuyor. Babalar çocuklarını yetiştirirken liderliklerini göstermelidirler. Ama bu hiçbir şekilde annenin çok önemli rolünü gölgelemez. Bundan önce Pavlus'un saygı göstermeye çağıran ilgili Dördüncü Emir'den "babalar ve *anneler*" şeklinde alıntı yaptığını hatırlayın. Güvenli bir şekilde Pavlus'un burada her iki ebeveynden de söz ettiğini söyleyebiliriz.

Pavlus anne babaları teşvik etmeye olumsuz sözle başlar. "Çocuklarınızın öfkesini uyandırmayın" der. Çocuklara sınırlar çizmek ve onları düzeltmek her zaman rahatsız edici bir konudur. Çocuklar bunu nadiren içlerinden gelerek kabul ederler. Hatta öfkelenebilirler bile.

Ama Pavlus burada bu tür bir öfkeden söz etmemektedir. Tersine, Anne babaları çocuklarından ağır ve düşüncesiz taleplerde bulunmamaları için uyarmaktadır. Anne babalar kötü bir davranış olduğunda, gerçeklerin ne olduğunu öğrenmeleri ve daha sonra uygun ve güvenli bir yolla bu problemle ilgilenmeleri gerekir.

Anne babalar, çocuklara kendilerini değersiz hissettirmek ve düşüncesizce taleplerle onları öfkelendirmek yerine, "onları Rab'bin terbiye ve öğüdüyle yetiştirmelidirler." Uygun eğitim, hem yasanın hem de Müjde'nin kullanılmasını gerektirir. Çocuklar doğuştan günahkârlardır. Tanrı'nın Kutsal Yasa'sıyla düzeltilmesi gereken günahkâr bir doğaya sahiptirler. Ama vaftizleri ve Müjde mesajındaki temel öğreti ve eğitimler sayesinde, ayrıca yeni bir doğaya da sahiptirler. Bu yeni doğa, Tanrı'nın istediklerini yapmak ister. Anne babaların getirdiği sevgi eğitimini kabul eder ve ondan faydalanır.

Efesililer 6: [5]Ey köleler, Mesih'e uyuyormuş gibi bedene göre olan efendilerinize yüreğinizin sadeliğinde, korku ve titremeyle itaat edin; [6]İnsanları hoşnut edenler gibi gözüne girmek için değil; ama Mesih'in hizmetçileri olarak Tanrı'nın isteğini candan yaparak, [7]İnsanlara değil, Rab'be yapar gibi iyi niyetle hizmet ederek; [8]İster köle ister özgür olsun, herkes ne iyilik yaparsa karşılığını Rab tarafından alacağını bilerek itaat edin.

Köleler: Pavlus Efes kilisesindeki zengin ve fakir insanların her ikisine de öğüt verirken, kölelerin rolüyle ilgilenirken oldukça fazla zaman harcar. Sadece Pavlus'un kocalara verdiği talimatlar bundan daha uzundur. Bu Efes topluluğunda çok köle olmasından dolayı böyle olabilir. Hatta köle olmayan üyelerden sayıca üstün olabilirler.

Ayrıca köleler Roma dünyası toplumunda çok büyük bir gruptu. Onlar da Pavlus'un misyonerlik çabaları için hedef dinleyicilerdi. Bu bağlamda, Pavlus'un mesajının İsa ve günahların bağışlanması hakkında olduğunu görmek önemlidir. İnsanları cennete götürmek için dizayn edilmiştir. Pavlus, yasaları değiştirmeyi ya da dünyayı yaşanılacak daha iyi bir yer yapmayı gözüne kestiren sosyal bir reformcu değildi. Bundan dolayı kölelik ile her ne şekilde olursa olsun, kurtulması gereken bir şey gibi mücadele etmez. Bunun yerine kölelikle, Hristiyanların onurluca hizmet verebileceği bir yaşam tarzı ile mücadeleyi ortaya koyar.

Bu bölümün anahtar kelimesi "itaattir." Elçi Pavlus köleleri, "Dünyadaki efendilerinize itaat edin" diye teşvik eder. Ve sonra aynı ayette bu teşviki tekrarlar ve güçlendirir. "Mesih'e itaat ediyormuş gibi itaat edin."

Onları sadece itaat etmeleri için değil, aynı zamanda bunu bütün kalpleriyle ve efendilerine yardım etme arzusuyla yapmaları için de teşvik eder. Üç kez tekrarlar ve gönülsüz yapılan bir hizmet olmaması gerektiğini vurgular. "Efendilerinize saygı duyun ve onları doğru bir yürekle onurlandırın… Yüreğinizin Tanrı'nın istediğini yaptığından emin olun… Efendinize gönülden hizmet edin."

Pavlus onların bunu otomatik olarak ya da yapmak istediklerinden dolayı yapmalarını beklemez. "Mesih'in kulları olarak yerine getirin… İnsanlara değil Rab'be hizmet eder gibi hizmet edin" derken bu sevgi hizmeti için çok güçlü bir sebep sağlamaktadır.

Pavlus iyi köleler olmaları için ikinci bir neden ekler. "Rab'bin size bir ödül vereceğini biliyorsunuz. Herkesin yaptığı her iyiliğin karşılığını Rab'den alacağını biliyorsunuz" diye vaat eder. Pavlus'u yanlış anlamamak için burada çok dikkatli olmamız gerekiyor. Köle olarak yaptıkları iyi hizmetlerinin onlara Tanrı'dan bir ödül kazandıracağını söylemiyor. Pavlus'un Hristiyan kölelere yazdığını hatırlayın. Efendileri için yaptıkları işler imanın bir meyvesidir. Onların yaptıkları, Mesih'in bütün yaptıklarından dolayı Tanrı'ya şükretme yoludur. İmanlıların yaptığı iyi işler sadece imanlarının canlı ve aktif olduğunu gösterir. Mesih'teki bu iman cennetteki sonsuz yaşam ödülünü alacaktır.

Böylece Pavlus onlara bu şekilde, "Yeryüzünde buradaki hayattaki ırkınız ya da konumuzla ilgili endişelenmeyin. Yargı günü her şey düzelecek" diyor. Pavlus'a bu kapanış ayetinde bunu söyleten şey, o harika gelecektir (yargı ve kurtuluş günü); bu yüzden şöyle diyor: "Sizin köle ya da özgür olmanız önemli değildir."

Efesililer 6: [9]Ve ey efendiler, hem onların, hem sizin Rabbinizin göklerde olduğunu ve O'nda kişilere ayrıcalıklı saygı bulunmadığını bilerek, tehdidi bırakarak onlara karşı aynı şeyleri yapın.

Efendiler: Pavlus, "efendiler," derken Hristiyan köle sahiplerinden söz etmektedir. Köleleri olduğu için onları azarlamak istemiyor. Tersine, kölelerine nasıl davranacakları konusunda Mesih'in rehberlik etmesine izin vermeleri için onları teşvik ediyor. Eğer bu köleler Hristiyan kimseler ise

ve Efes topluluğunun kardeş üyeleri ise, bu, özellikle önemlidir.

Pavlus efendilere, "Siz de kölelerinize aynı biçimde davranın" derken, daha önce kölelere verdiği teşviği düşünüyor. Köleler efendilerine sadakatle hizmet ederek Hristiyan yaşamları sürmeleri için teşvik edilmişlerdi. Aynı şekilde, efendilerin kölelerine nasıl davranacaklarını göstermesi için Mesih'e izin vermeleri gerekir.

Bu teşvik efendilerin kölelerine kötü muamele yapmalarını engelleyecektir. Köleleri düzeltmek gerekirse, efendiler bunu yumuşak ve nazik bir şekilde, onlara kötü davranmadan yapmalıdırlar. Pavlus bu noktayı güçlendirmek için kelimelerle oynar. "Efendi" kelimesine çifte anlam verir. Önce onlara atıfta bulunur sonra Tanrı'ya. Pavlus'un söylemek istediği budur, "Yaptıklarınıza dikkat edin; sizler de kölelerinizin üzerinde efendi olduğunuz için, göklerde sizin de bir Efendiniz olduğunu ve herkese aynı davrandığını unutmayın."

Her Hrisitiyan Tanrı'nın kutsal yasası aracılığıyla uyarılması ve düzeltilmesi gereken günahkâr bir doğaya, eski bir Adem'e sahiptir. Pavlus, bu kısa paragrafta, Efesli köle sahiplerini, kölelere kötü muamele etme günahına karşı uyarmaktadır.

Bu onları değiştirecek mi? Hayır. Gerçek değişim ve davranışlarındaki iyileşme yasadan gelmez. Böyle bir yenilenme (değişim) Müjde'yi duymuş ve Tanrı'nın, gökteki Efendi'nin Oğlu'nu Kurtarıcı olarak göndererek yaptığı şeye değer veren bir yürekten gelir. Bu göksel Efendi, kölelerin dünyevi efendisini kontrol ettiğinde, kölelere kötü muamele söz konusu olmayacaktır.

Pavlus'un kölelere ve köle efendilerine söylediklerinin modern işyerinde işverenler ve çalışanların birbirlerine karşı davranışlarında da geçerli olduğu yeterince açık olmalıdır.

Hatırlanması gerekenler:

Evlilik Tanrı'dan bir armağan olup, bir adam ve bir kadını birbirine özel bir şekilde bağlar.

Tanrı'nın düzenlemesine göre kadın adama itaat etmeli ve adam da Mesih'in kiliseyi sevdiği gibi karısını sevmelidir.

Bir adam ile bir kadının evlenmesi, bu iki kişinin bir olmasıdır.

Karısına yanlış davranan bir adam, kendi bedenine yanlış yapmış gibi olur.

Çocukların armağanı bir aileye sahip olmaktır.

Çocuklar ailelerine itaat ederek ve onları onurlandırarak, Tanrı'nın düzenlemelerine saygı göstermiş olurlar.

Anne ve babalarına itaat eden çocuklara Tanrı uzun ömür (işlerin yolunda olması) bereketini vaat etmiştir.

Anne ve baba, çocukları eğitmek için sorumludur. Çünkü çocukların hepsi Tanrı'nın Yasa'sı ile düzeltilmesi gereken günahlı bir doğa ile doğarlar.

Köleler efendilerine itaat ederek Tanrı'ya olan sevgilerini belli ederler. Bu yüzden Mesih'e hizmet eder gibi sadık olmaları gerekir. Köleler [ve efendiler] yargı gününde ödüllerini alacaklarını bilerek yaşamalıdır.

Pavlus Hristiyan efendilere (köle sahiplerine), kölelere kötü muamele yapmamalarını öğütler.

Mektubun köle ve efendi hakkındaki öğretisini günümüzün modern iş dünyasına uygulayabiliriz.

Lütuf ile Seçilmek

BÖLÜM 9:
Tanrı'nın Silahlarını Kullanarak Kötülüğe Karşı Savaşma Cesareti

Efesliler 6:10-17

Lütuf ile Seçilmek
Efesliler Mektubu üzerine bir çalışma

BÖLÜM – 9:
Tanrı'nın Silahlarını Kullanarak, Kötülüğe Karşı Savaşma Cesareti (Efesliler 6:10-17)

Ef*esliler 6:* [10]Son olarak kardeşlerim, Rab'de ve O'nun kudretinin gücünde kuvvetlenin. [11]İblisin hilelerine karşı durabilmeniz için, Tanrı'nın bütün silahlarını kuşanın; [12]Çünkü güreşimiz bedene ve kana karşı değildir; ama yönetimlere karşı, hükümranlıklara karşı, karanlığın dünya yöneticilerine karşı, göksel yerlerdeki kötülüğün ruhsal güçlerine karşıdır.

Teşvik edici kapanış sözü olarak, Pavlus "Rab'de O'nun üstün gücüyle güçlenin" der. Hristiyan yaşamı her zaman mücadelelerle dolu olacaktır. Düzenli olarak yolumuza çıkan ayartmalardan dolayı, mücadele içinde olacağız.

Ayartmalarla mücadele etmek doğal olarak iyi olduğumuz bir konu değildir. Yardıma ihtiyacımız vardır Tanrı'nın yardımına. Bu nedenle Pavlus, "O'nun [Tanrı'nın] üstün gücüne bağlı olun… O zaman İblis'in hilelerine karşı durabilirsiniz" der.

Sıklıkla bu dünyadaki sorunlarımıza ve çabalarımıza kötü insanların neden olduğunu düşünürüz. Pavlus kötü insanların gerçekten yalnızca Şeytan'ın hizmetindeki işçiler ve araçlar olduğuna dikkat çeker. Onlar şeytanın Hristiyanlara karşı düzenlediği saldırı planın parçasıdırlar. Elçi Pavlus bunu açıkça ifade ediyor: "Savaşımız insanlara karşı değil, yönetimlere, hükümranlıklara, bu karanlık dünyanın güçlerine, kötülüğün göksel yerlerdeki ruhsal ordularına karşıdır."

Bize zarar vermeye çalışan *ruhsal* güçlere karşı savaşıyoruz. Bu bizi şaşırtmalıdır. Kutsal Kitap bize bir grup düşmüş meleklerden ve Tanrı'ya karşı gelmelerinden söz eder. Onlar artık Şeytan'ın önderliği altındadırlar. Kutsal Kitap Şeytan'ın kükreyen bir aslan gibi yutacak birini arayarak dolaştığından söz eder.

LUTHER'İN SABAH DUASI

Baba ve Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla. Amin. Göksel Babam, sevgili Oğlun İsa Mesih aracılığıyla, bu gece beni bütün kötülüklerden ve tehlikelerden koruduğun için şükrederim; ve bugün de beni günahtan ve her kötülükten koruman için; yaptığım her şeyin ve yaşamımın seni memnun etmesi için dua ediyorum. Kendimi, bedenimi ve ruhumu ve her şeyi senin ellerine bırakıyorum. Kutsal meleğin benimle olsun, kötü düşmanın üzerimde hiçbir gücü olmasın. Amin.

LUTHER'İN AKŞAM DUASI

Baba ve Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla. Amin. Göksel Babam, sevgili Oğlun İsa Mesih aracılığıyla, bugün beni şefkatle koruduğun için şükrederim; Ve yanlış yaptığım bütün günahlarımı bağışlaman ve bu gece beni şefkatle koruman için dua ediyorum. Kendimi, bedenimi ve ruhumu ve her şeyi senin ellerine bırakıyorum. Kutsal meleğin benimle olsun, kötü düşmanın üzerimde hiçbir gücü olmasın. Amin.

Elbette bize zarar vermeye çalışan ruhsal güçler vardır. Ama bizim tarafımızda savaşan iyi ruhsal güçler de vardır. Pavlus'un bu mektubun açılış bölümündeki kelimelerini hatırlayın. Orada şöyle yazmıştır, "Bizi Mesih'te her ruhsal kutsamayla göksel yerlerde kutsamış olan Rabbimiz İsa Mesih'in Babası Tanrı'ya övgüler olsun (1:3). Bizim için yardım vardır. Tek yapmamız gereken, bunu kullanmaktır.

Efesliler 6: [13]Bundan dolayı, kötü günde karşı koyabilesiniz ve her şeyi yaptıktan sonra ayakta durabilesiniz diye, Tanrı'nın bütün zırh takımını kuşanın. [14-15]Onun için, belinizi gerçekle kuşatmış; ve doğruluk göğüslüğünü giyerek ve esenlik İncilinin hazırlığıyla ayaklarınızı giydirerek yerinizde durun; [16]Hepsinin yanı sıra, kötü olanın bütün ateşli oklarını onunla söndürebileceğiniz iman kalkanını elinize alın. [17]Hem de kurtuluş miğferini ve Tanrı'nın sözü olan Ruh'un kılıcını alın;

Pavlus "bu dünyanın karanlık güçleri" ve "kötülüğün göksel yerlerdeki ruhsal güçlerinden" kaynaklanan geniş çaplı savaştan söz etmiştir. Ama şimdi dikkatini kötülüğün bu güçleri ile her bir olarak Hristiyan birey arasındaki savaşa çevirir.

Elçi Pavlus, okuyucularını kötü günlerin geleceği konusunda uyarır. Bunlar imanlı olmayanların saldırısına uğrayacakları ve bir çok çeşitli zorlu ayartılara karşı savaşacakları günlerdir. Kötülüğün güçlerine karşı durabilmek için, iyi bir savunma sistemine ihtiyaçları olacaktır. Gerekli korumayı sağlamak için, Pavlus "Tanrı'nın bütün silahlarını kuşanmaya" çağırıyor.

Pavlus'un listelediği askeri teçhizat, Roma ordusundaki bir bir askerin normal kıyafetleriydi. Beş parçadan oluşan koruyucu zırhtan ve saldırı için gereken bir silahtan söz etmektedir.

- Belinizi gerçeğin kemeriyle kuşatın.
- Göğsünüze doğruluk zırhı takın.

- Ayaklarınıza esenlik Müjde'sini yayma hazırlığını giyinin.
- İman kalkanını alın.
- Kurtuluş miğferini giyinin.
- Kutsal Ruh'un kılıcını alın.

Roma askerinin "kemeri" zırhın, karnını ve uyluklarını korumak için, belinin etrafına sardığı bölümüydü. Göğüs koruyucu zırh üst bedeni örterdi. Ayakları için sağlam bir çift asker botuna ihtiyaç duyulurdu. İki çeşit kalkan vardı. Tam vücut uzunluğu boyunda zırh ve mızrak saldırılarını engellemek ve uçan okları durdurmak için daha küçük yuvarlak zırh vardı. Metal bir kask askerin başını korurdu.

Her bir zırhın askerlik düzeni içinde özel bir amacı vardı. Ancak Pavlus zırhın çeşitli parçalarına ruhsal anlamlar yükler. "Gerçeğin kemeri," "iman kalkanı" ve "kurtuluş miğferinden" söz eder. Bunlar birbirinden çok farklı ya da ayrı görünmezler. Hepsi Mesih'in bizim için kazandıklarını ve imanla bizim olanları resmeder. Onlar bizim korumamızdır ve saldırıya uğradığımızda onlara doğru kaçmalıyız. Bunlarla Pavlus, "her şeye karşı durabileceksiniz" diye vaat eder.

Bununla birlikte, bir Hristiyanın sadece kişisel çaba sarf etmesi ve fırtınayı atlatmaya çalışması gerekemez. Çok güçlü bir saldırı silahına sahiptir. Ve daha fazlasına ihtiyacı yoktur. "Tanrı'nın Sözü olan Kutsal Ruh'un kılıcına" sahiptir. İbraniler'e yazılan mektubunun yazarı da, benzer bir resmi kullanır. Diğer bir ayet "Tanrı'nın sözü diri ve etkilidir, iki ağızlı kılıçtan daha keskindir. Canla ruhu, ilikle eklemleri birbirinden ayıracak kadar derinlere işler; yüreğin düşüncelerini, amaçlarını yargılar" diye yazar (İbraniler 4:12).

Bu güçlü Söz ile kuşanan Hristiyan, sadece kendini savunmakla kalmaz, aynı zamanda saldırıya da geçer. Hristiyan kişi Tanrı'nın Sözü'nü kullanarak "bu dünyanın

karanlık güçlerini" ve "göksel yerlerdeki kötülüğün ruhsal güçlerini" kovabilir. Sadece Söz'e güvenmesi ve Pavlus'un bir sonraki paragrafta teşvik edeceği gibi, Tanrı'nın huzuruna duayla çıkmaya devam etmesi gerekir.

Efesliler 6: [18]Bütün dua ve yalvarışla, her zaman Ruh'ta dua ederek ve bu aynı şeye dair bütün kutsallar için tam devamlılıkla ve yalvarışla uyanık durun; [19-20]Ve uğruna zincirde elçi olduğum İncil'in sırrını cesaretle bildirmek için ağzımın açılışında bana söz verilsin diye, bana gerektiği gibi konuşmak için cesur olayım diye, benim için de dua edin.

Duanın ne olduğuna ve ne işe yaradığına dair bir çok yanlış fikir vardır. Pavlus her iki konuda da önemli talimatlar verir.

Onlara, "Ruh'un yönetiminde dua edin" diyerek başlar. Bir günahkâr tek başına, Kutsal bir Tanrı'nın huzuruna çıkmaya layık değildir. Hiçbir şey istemeye hakkı yoktur. Bu nedenle doğru dua, Mesih'in ve O'nun Kurtarıcı olarak yaptığı işe imanla dolu bir yürekten taşar. Tabi ki böyle bir inanç, yalnızca Kutsal Ruh'un yaratabileceği bir şeydir. Ruh'la işleyen iman Tanrı'nın sözüne inanır. O'nun vaatlerine güvenir ve sevinçle Tanrı'ya sevgili bir göksel Baba olarak yaklaşır. Elçi Pavlus burada daha önce mektubunda söylediği şeyi tekrar eder, "Mesih aracılığıyla hepimiz [Yahudiler ve Yahudi olmayanlar] tek Ruh'ta Baba'nın huzuruna çıkabiliriz" (2:18).

Bir Hristiyan ne için dua etmelidir? İnsanlar genellikle önemli şeyler ve acil durumlarda Tanrı'ya gelmenin uygun olduğunu hissederler. Ama bunun dışında, O'nu rahatsız etmek istemezler. Şöyle düşünürler: Şüphesiz "Tanrı benim için sorun olan küçük şeylerle ilgileniyor olamaz. Bunlarla kendi başıma ilgilenmeliyim." Ancak Pavlus'un açıkça, "Her türlü dua ve yalvarışla, her zaman Ruh'un yönetiminde dua edin" dediğini dikkate alın. Kutsal Kitap'ta dua etmeye çağrı

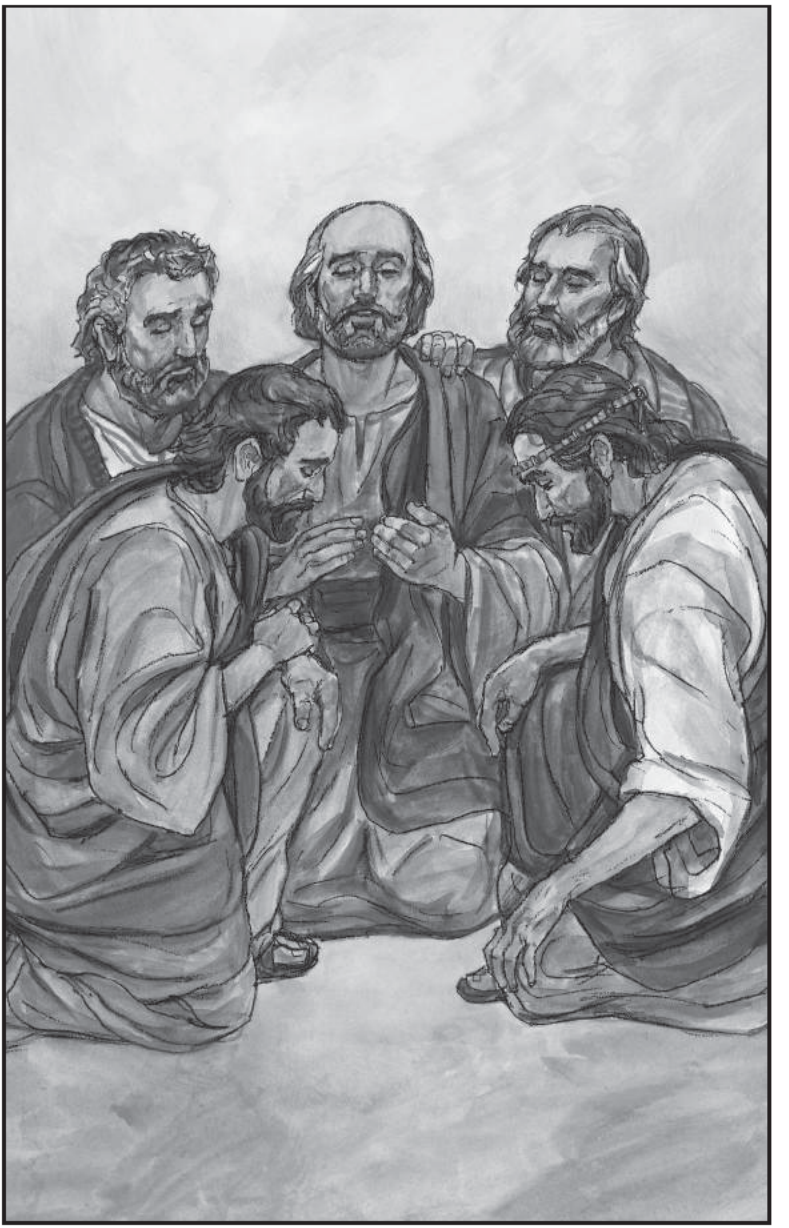

Pavlus Efesli ihtiyarlar için dua eder

ve teşvikten daha sık ya da daha güçlü verilen sadece birkaç talimat vardır.

Dua bizim için neye yarar? Günahların affı, iyi bir vicdan armağanı, imanlı olmayanların iman etmesi veya kilisede birliktelik gibi ruhsal şeyler için dua ettiğimizde, Tanrı'nın lütfunun bize bu şeyleri bize vereceğini biliriz. Bununla birlikte, her gün fiziksel ihtiyaçlar için dua ederken, "senin isteğine uygunsa" sözcüklerini ekleyeceğiz. Bu tür dualar cevaplanırlar Tanrı'nın zamanlamasına göre ve onun istediği şekilde.

Pavlus okuyucularından yalnızca her türlü duayı her zaman etmelerini istemekle kalmıyor. Ayrıca onları her çeşit insan için dua etmeye çağırıyor. En önemlisi, imanlı kardeşlerin yararına dua edin. Pavlus "Tanrı'nın bütün kutsalları için duaya devam edin" der.

Ama sonra Tanrı halkından biri için özel bir dua talebi ekler. "Benim için de dua edin." Pavlus'un bu mektubu Roma'da ev hapsindeyken yazdığını hatırlayın. Müjdeyi vaaz ettiği için yargılanıyor. Efesliler'e bu gerçeği kısa bir sözle hatırlatır, "Müjde uğruna Rab'bin elçisi olarak zincire vuruldum."

Pavlus duruşmasında, savunmasını yaparken, Mesih'le ilgili İyi Haber'i paylaşma fırsatı olacaktır. "Rab'bin elçisi" oradadır. Böyle olunca da, yalnızca kendi kişisel güvenliği için dua istemiyor. Buna ilaveten Müjde'nin başarısı için dua etmelerini istiyor. Bu nedenle Pavlus, "Ağzımı her açtığımda bana gerekli söz verilsin diye benim için de dua edin; öyle ki, Müjde'nin sırrını cesaretle bildirebileyim" diyor.

Son selamlar (Efesliler 6:21-24)

Efesliler 6: 21Ama benimle ilgili şeyleri, ne yaptığımı bilesiniz diye sevgili kardeş ve Rab'de sadık hizmetçi olan Tihikos size her şeyi bildirecektir; 22Onu size tam bu şey için gönderdim; öyle ki, bizimle ilgili şeyleri bilesiniz ve sizin yüreklerinizi teselli etsin.

Pavlus'un yaşadığı dönemde, bugün kanıksamış olduğumuz posta hizmeti gibi, posta dağıtım sistemi yoktu. Birisi uzak bir şehirde yaşayan bir kişiye mektup göndermek istediğinde, o şehre seyahat eden birini bulması gerekiyordu. Sonra da bu kişi bu mektubu taşımayı ve elden teslim etmeyi kabul etmeliydi. Büyük bir ihtimalle, Tihikos Pavlus'un mektubunu bizzat Efes'teki topluluğa teslim eden kuryeydi.

Ama Tihikos'un ayrıca başka önemli bir hizmeti de yerine getirmesi gerekiyordu. Pavlus'un, Efesliler'in onun sağlığı ve güvenliği için endişe ettiklerini biliyordu.

Sonuçta, yaşamı için Roma'da yargılanıyordu. Her şey nasıl gidiyordu? Roma mahkemesi tarafından suçsuz bulunma ihtimali ne kadardı? Onların sorularının bazılarına cevap vermek için, Pavlus "sevgili bir kardeşi" ve "Rab'bin güvenilir hizmetkârı" Tihikos'u gönderdi. Pavlus, "Size benim hakkımdaki her şeyi bildirecek. O zaman nasıl olduğumu ve ne yaptığımı bileceksiniz. Bu nedenle onu size gönderiyorum. Nasıl olduğumuzu bilmenizi istiyorum" diye vaat etti.

Pavlus "Yüreklerinize cesaret vermesi için size onu gönderiyorum" derken, Tihikos'un Roma'daki şeylerle ilgili raporunun olumlu olacağı konusunda ipucu vermektedir.

Efesliler 6: [23]Baba Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten kardeşlere esenlik ve imanla birlikte sevgi olsun. [24]Lütuf, Rabbimiz İsa Mesih'i bozulmaz sevgiyle sevenlerin hepsiyle birlikte olsun.

Bu mektupta Pavlus Efesliler'i birkaç kez Tanrı vergisi dua ayrıcalığını kullanmaları konusunda teşvik etmiştir. Bu mektubu iki katlı bir dua ile biterek kendi tavsiyesine uyar. İlk yaptığı istek "Baba Tanrı'nın ve Rab İsa Mesih'in" Pavlus'un sevgili Efesliler'ine esenlik ve sevgi armağanlarını vermesi hakkındadır.

Sonra, "her türlü dua ile… bütün kutsallar için dua edin" (6:18) gibi, dua etmeleri için önceki teşviklerine devam ederek isteğini genişletir ve sonra "Rabbimiz İsa Mesih'i sevenlerin *hepsine* lütuf olsun" diye dua eder.

Bu kapanış isteğiyle, Pavlus bu mektubunun merkezinde yer alan büyük mesaja son bir kez geri döner. Kutsal Hristiyan Kilisesi için dua eder. Bu kilise, Kutsal Ruh'un Mesih'te imana getirdiği tüm imanlılardan oluşur. Bu dua geçmişte yaşamış imanlıları da kapsar. Bu henüz doğmamış kişilerin yanı sıra bugün yaşayan bizleri de kapsar.

Bütün Hristiyan Kilisesini düşünerek, Pavlus "Lütuf, Rabbimiz İsa Mesih'i sevenlerin hepsiyle birlikte olsun" diye dua eder. Lütuf [armağan], Mesih'in bizim için kazandığı her şeydir. Lütuf, günahın affedilmesi, iyi bir vicdan ve şimdi zaten keyfini çıkardığımız Tanrı ile barışıklıktır.

Ama Mesih'teki imanlıları bekleyen daha büyük bir armağan vardır. Bu, sonsuzluğu Tanrı'yla birlikte cennette geçirme armağanıdır. Mesih'in kurtarma işine şükürler olsun ki, bu armağan kesin ve belirlenmiştir.

Pavlus'un Efesliler'e yazdığı mektup ile ilgili çalışma bizi şimdiden zevk aldığımız bereketler için daha büyük bir anlayışa ve sevgiye götürsün. Ama gözlerimizi her zaman gelecekte gelmesini emin bir şekilde beklediğimiz sonsuz sevinçlere dikmemiz bize yardımcı olsun.

Hatırlanması gerekenler:

Ayartılara direnebilmek için Tanrı'nın yardımına ihtiyaç vardır.

Tanrı'ya isyan edip şeytana hizmet eden düşmüş melekler, insanların yaşamlarına karmaşıklık getirmek için çalışmaktadırlar.

İmanlılara yardım etmek için hazır bekleyen iyi ruhsal güçler de vardır.

Gelecek olan kötü zamanlara karşı dikkatli ve hazır olmalıyız.

Hristiyanlar'ın bir ruhsal savaşta düşmemek için sağlam bir savunma sistemine ihtiyaçları vardır.

Ruhsal savaşta bir Hristiyan'ın ihtiyacı olan şey Kutsal Ruh'un kılıcı olan Tanrı Sözü'dür.

Ruhsal savaşta uygun olan dua, yüreğin imanla yaptığı duadır.

Hristiyanlar her zaman, her şey için (herkes ve her konu için) dua etmeye davet edilmiştir.

Tanrı'nın halkı için özellikle dua etmeliyiz.

Tanrı bizlere ruhsal bereketleri armağan etmiştir.

Dua ederken, "Rab, senin isteğine göre olsun" demeyi öğrenmeliyiz.

Efesliler Pavlus için dua ederek, Müjde'nin yayılması, Müjde için çalışan kimselerin iyiliği için dua etmeyi öğreneceklerdir.

Multi-Language Productions
Bringing the Word to the World

Chosen by Grace - Turkish
Bible Teachings Series - Level 2
MLP Catalog Number – 385445